

1. นโยบาย ภาพรวม และเป้าหมายการประกอบธุรกิจ

1. วิสัยทัศน์ พันธกิจ ปรัชญาและค่านิยมองค์กร

● วิสัยทัศน์

สร้างความมั่นคงด้านผลผลิตและสร้างชีวิตที่ดีแก่ชาวไร่อ้อย พัฒนาธุรกิจน้ำตาลทราย พลังงานทดแทน และธุรกิจต่อเนื่องให้เติบโตอย่างยั่งยืนควบคู่กับชุมชน สังคม และประเทศชาติ ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

● พันธกิจ

1. เป็นเลิศในด้านการบริหารจัดการและการควบคุมคุณภาพผลผลิตอ้อย ผลผลิตน้ำตาลทราย และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง รวมทั้งผลพลอยได้ต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงสุด
2. ส่งเสริมชาวไร่อ้อยในพื้นที่บริเวณรอบโรงงานให้มีผลผลิตต่อไร่สูงและมีคุณภาพดี ด้วยหลักวิชาการ ความใส่ใจ และความรับผิดชอบต่อเกษตรกรชาวไร่อ้อย
3. พัฒนาระบบบริหารงานและการจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อความมั่นคงของผลผลิต และผลกำไรของเกษตรกรชาวไร่อ้อยและธุรกิจของกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์
4. พัฒนานวัตกรรมและสนับสนุนด้านการวิจัย เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันให้กับองค์กรและเกษตรกรชาวไร่อ้อย
5. ส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรในองค์กรและเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้เติบโตมั่นคงไปพร้อมกัน
6. มุ่งต่อยอดอุตสาหกรรมและพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องต่าง ๆ ทั้งด้านพลังงานทดแทนและด้านอื่น ๆ รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ เพื่อการดำเนินธุรกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืน
7. ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาล เที่ยงตรง โปร่งใส มีจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนป้องกันต่อต้านและไม่สนับสนุนการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

● ปรัชญา

“น้ำตาลสร้างในไร่” เป็นปรัชญาที่กลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ยึดถือมากกว่าทศวรรษ ซึ่งแสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน เพราะกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์เชื่อว่าการผลิตน้ำตาลให้ได้คุณภาพดีและปริมาณสูงสุดในต้นทุนที่ต่ำ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ที่ดีของกลุ่มบริษัทฯ และความมั่นคงและมั่งคั่งแก่ชาวไร่อ้อยนั้น ต้องเริ่มจากการสนับสนุนและส่งเสริมให้ชาวไร่อ้อยและบุคลากรในองค์กรมีความรู้และใส่ใจในการบริหารจัดการอ้อย ตั้งแต่กระบวนการเพาะปลูก การบำรุงรักษา และการเก็บเกี่ยว รวมถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการอ้อย นอกจากนั้น ยังใส่ใจดูแลเกษตรกรชาวไร่อ้อย ชุมชนรอบข้าง และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

- **ค่านิยมองค์กร**

“TEAM” คือค่านิยมร่วมกันของคนในองค์กรที่ได้มุ่งผลสำเร็จจากการทำงานเป็นทีมอย่างยั่งยืน

T > Talk	คือการสื่อสารกับทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกองค์กร
E > Expert & Education	คือการสร้างมืออาชีพจากการเรียนรู้และพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง
A > Achievement	คือการมีส่วนร่วมรับผิดชอบทั้งทีมอย่างซื่อสัตย์
M > Motivation	คือจิตสำนึกแห่งความสำเร็จ

2. ภาพรวมการประกอบธุรกิจ

บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) (“BRR”) และบริษัทย่อย เป็นหนึ่งในบรรดาผู้บุกเบิกอุตสาหกรรมน้ำตาลของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีนายวิเชียร ตั้งตรงเวชกิจ ผู้ริเริ่มปลูกอ้อยและส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกอ้อยในจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นกลุ่มบริษัทที่ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายดิบ น้ำตาลทรายขาวสีรำ ทั้งในและต่างประเทศ นานกว่า 5 ทศวรรษ รวมถึงการนำผลพลอยได้ที่ได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาล เช่น กากอ้อย กากหม้อกรอง และกากน้ำตาล ต่อยอดธุรกิจอย่างครบวงจร ประกอบด้วยธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล และธุรกิจผลิตและจำหน่ายปุ๋ย

- **ธุรกิจน้ำตาล (ธุรกิจหลัก)**

1. บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”) จัดทะเบียนจัดตั้งในปี 2546 ด้วยทุนจดทะเบียน 1,000,000 บาท ต่อมาในปี 2553 ได้มีการเพิ่มทุนจดทะเบียนและชำระแล้วเป็น 990,637,000 บาท และได้เพิ่มทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วอีกครั้งในปี 2554 เป็นจำนวน 1,050,000,000 บาท โดยในปี 2553 ถึง 2554 BSF ได้รับโอนพนักงานในฝ่ายผลิต จัดซื้อ การตลาด ลินเชื่อ และรับโอนทรัพย์สิน รวมถึงใบอนุญาตผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เครื่องหมายการค้าและใบอนุญาตผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจาก BRR ซึ่งถือหุ้โดย BRR ร้อยละ 99.90

BSF ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ซึ่งมีโรงงานตั้งอยู่ ณ เลขที่ 237 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีกำลังการผลิตที่ได้รับอนุญาต 17,000 ตันอ้อยต่อวัน และในฤดูกาลผลิตปี 2558/59 ได้เพิ่มกำลังการผลิตของเครื่องจักรเป็น 24,000 ตันอ้อยต่อวัน เพื่อรองรับปริมาณอ้อยที่เพิ่มขึ้นกว่า 2.2 ล้านตัน ในปี 2559/60 และ 2.9 ล้านตัน ในปี 2560/61 ผลกระทบที่จำหน่ายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ น้ำตาลทรายดิบและน้ำตาลทรายขาวสีรำ โดยจำหน่ายให้แก่ลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกเหนือจากการผลิตน้ำตาลแล้ว BSF ยังสามารถผลิตไฟฟ้าจากไอน้ำที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตน้ำตาลได้ประมาณ 14.5-15 เมกะวัตต์ จากกำลังการผลิตสูงสุด 18.5 เมกะวัตต์ เพื่อใช้ภายในพื้นที่บริเวณโรงงานน้ำตาลอีกด้วย

2. บริษัท โรงงานน้ำตาลขามิ จำกัด (“CSF”) เดิมชื่อ บริษัท บุรีรัมย์ซูเปอร์เพาเวอร์ จำกัด (“BSP”) จัดทะเบียนจัดตั้งในปี 2558 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน 5,000,000 บาท เรียกชำระแล้วเต็มจำนวน โดยมี BRR

ถือหุ้น ร้อยละ 99.99 ทั้งนี้ ได้เปลี่ยนแปลงชื่อและลักษณะการประกอบธุรกิจจากบริษัท บุรีรัมย์ซูเปอร์เพาเวอร์ จำกัด (“BSP”) ซึ่งจดทะเบียนไว้เพื่อรองรับการดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวลในอนาคต เป็นบริษัท โรงงานน้ำตาลธานี จำกัด (“CSF”) เพื่อดำเนินธุรกิจประเภทโรงงานน้ำตาล ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (“สอณ.”) เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2558 โดยอนุญาตให้จัดตั้งโรงงานน้ำตาล ณ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดบุรีรัมย์ มีกำลังการผลิต 20,000 ตันต่อวัน ซึ่งปัจจุบันบริษัทยังไม่ได้เริ่มประกอบธุรกิจ

3. บริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด (“BSC”) เดิมชื่อ บริษัท บุรีรัมย์อะโกรเอ็นเนอร์ยี จำกัด (“BAE”) จดทะเบียนจัดตั้งในปี 2558 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน 10,000,000 บาท เรียกชำระแล้วเต็มจำนวน โดยมี BRR ถือหุ้นร้อยละ 99.99 ทั้งนี้ ได้เปลี่ยนแปลงชื่อและลักษณะการประกอบธุรกิจจากบริษัท บุรีรัมย์อะโกรเอ็นเนอร์ยี จำกัด (“BAE”) ซึ่งจดทะเบียนไว้เพื่อรองรับการดำเนินธุรกิจเอทานอลในอนาคต เป็นบริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด (“BSC”) เพื่อดำเนินธุรกิจประเภทโรงงานน้ำตาล ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (“สอณ.”) เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559 โดยอนุญาตให้จัดตั้งโรงงานน้ำตาล ณ อำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ มีกำลังการผลิต 20,000 ตันต่อวัน ซึ่งปัจจุบันบริษัทยังไม่ได้เริ่มประกอบธุรกิจ

- **ธุรกิจผลพลอยได้**

1. บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”) เดิมชื่อ บริษัท บุรีรัมย์เอทานอล จำกัด จดทะเบียนจัดตั้งในปี 2548 ด้วยทุนจดทะเบียน 1,000,000 บาท และเพิ่มทุนเป็น 15,600,000 บาท ในเดือนสิงหาคม 2549 เพื่อเตรียมการก่อสร้างโรงงานเอทานอล แต่ได้ชะลอการก่อสร้างโรงงานเอทานอลไว้ก่อน ต่อมาในปี 2553 บริษัทได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด และเพิ่มทุนจดทะเบียนและชำระแล้วเป็น 135,600,000 บาท ในปี 2554 ซึ่ง BRR ถือหุ้นร้อยละ 99.99

BEC ดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล มีกำลังการผลิตติดตั้ง 9.9 เมกะวัตต์ โดยใช้กากอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลัก และยังสามารถใช้ไม้สับ ใบอ้อย และแกลบเป็นวัตถุดิบในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้อีกด้วย BEC จำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (“กฟภ.”) จำนวน 8 เมกะวัตต์ และใช้ภายในโรงงาน 1.9 เมกะวัตต์ โรงไฟฟ้า BEC ตั้งอยู่บนพื้นที่ใกล้เคียงกับโรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ เพื่อความสะดวกในการนำกากอ้อยที่ได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลมาใช้เป็นเชื้อเพลิง และสะดวกในการจ่ายไฟฟ้า

เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2554 BEC ได้เข้าทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ กฟภ. ในระบบ Adder โดย กฟภ. ตกลงซื้อขายไฟฟ้าในปริมาณพลังงานไฟฟ้าสูงสุด 8 เมกะวัตต์ ที่ระบบแรงดัน 22,000 โวลต์ และเริ่มขายไฟฟ้าให้แก่ กฟภ. ในเดือนพฤษภาคม 2555 ทั้งนี้ การดำเนินกิจการของ BEC ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการผลิตพลังงานไฟฟ้า เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2554 ต่อมาเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2559 ได้เปลี่ยนจากระบบ Adder เป็น Feed-in-Tariff (FiT)

2. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”) จดทะเบียนจัดตั้งในปี 2554 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว 170,000,000 บาท ซึ่งถือหุ้นโดย BEC ร้อยละ 99.99 เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล ซึ่งเป็นโรงไฟฟ้าแห่งที่ 2 ของกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ มีกำลังการผลิตติดตั้งจำนวน 9.9 เมกะวัตต์ โดยใช้กากอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลัก และยังสามารถใช้ไม้สับ และใบอ้อย เป็นวัตถุดิบในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้อีกด้วย โรงไฟฟ้า BPC ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงไฟฟ้า BEC และโรงงานน้ำตาล BSF เพื่อความสะดวกในการขนส่งกากอ้อยที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า โดยไฟฟ้าที่ผลิตได้จะจำหน่ายให้แก่ กฟภ. ซึ่ง BPC ได้เข้าทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ กฟภ. ในระบบ Feed-in-Tariff (FiT) ที่ปริมาณพลังงานไฟฟ้าสูงสุด 8 เมกะวัตต์ ที่ระบบแรงดัน 22,000 โวลต์ และเริ่มจำหน่ายไฟฟ้าในเดือนเมษายน 2558 ทั้งนี้ การผลิตไฟฟ้าของ BPC ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการผลิตพลังงานไฟฟ้า เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2558

3. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (“BPP”) จดทะเบียนจัดตั้งในปี 2558 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน 160,000,000 บาท เรียกชำระแล้วเต็มจำนวน และถือหุ้นโดย BRR ร้อยละ 99.99 เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล มีกำลังการผลิตติดตั้งจำนวน 9.9 เมกะวัตต์ โดยใช้กากอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลัก และยังสามารถใช้ไม้สับ และใบอ้อย เป็นวัตถุดิบในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้อีกด้วย โรงไฟฟ้า BPP ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงไฟฟ้า BEC และ BPC และโรงงานน้ำตาล BSF เพื่อความสะดวกในการขนส่งกากอ้อยที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า โดยจัดเป็นโรงไฟฟ้าแห่งที่ 3 ของกลุ่มธุรกิจผลพลอยได้ด้านพลังงานของกลุ่มบริษัทฯ ปัจจุบัน BPP ผลิตและจำหน่ายไฟฟ้า รวมถึงไอดีและไอเสียให้แก่ BSF เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตน้ำตาลที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ BPP เริ่มผลิตไฟฟ้าเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 และวางแผนในการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ กฟภ. ในอนาคตด้วย

4. บริษัท ปุ๋ยตราภูเขา จำกัด (“KBF”) จดทะเบียนจัดตั้งในปี 2554 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน 15,000,000 บาท เรียกชำระแล้วเต็มจำนวน โดย BRR ถือหุ้นร้อยละ 99.99 ดำเนินธุรกิจผลิตปุ๋ยอินทรีย์และเคมี โดยปุ๋ยอินทรีย์ที่ได้มาจากกากหม้อกรอง (ตะกอน) ของกระบวนการผลิตน้ำตาล และนำมาผสมกับส่วนของปุ๋ยเคมี ทั้งนี้ KBF เริ่มดำเนินการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเมื่อธันวาคม 2555 โดยมีกำลังการผลิตปุ๋ย 30,000 ตันต่อปี ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา KBF ได้พัฒนาการผลิตปุ๋ยให้มีความหลากหลายมากขึ้น จนกระทั่งปัจจุบัน KBF ผลิตและจัดจำหน่ายปุ๋ยซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภท คือ ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดเม็ด ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผง และปุ๋ยเคมีชนิดเม็ด โดย KBF จำหน่ายปุ๋ยให้แก่ BRD เพื่อนำไปส่งเสริมเกษตรกรชาวไร่อ้อยที่อยู่ในพื้นที่ส่งเสริม เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงดินให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ซึ่งทำให้ผลผลิตต่อไร่อ้อยทั้งด้านปริมาณและคุณภาพสูงขึ้น อีกทั้ง ในปี 2560 KBF ได้ขยายตลาดออกสู่ภายนอก โดยจำหน่ายปุ๋ยให้แก่พืชเศรษฐกิจสำคัญ อาทิ อ้อย ขางพารา มันสำปะหลัง เมล่อน และพืชผักสวนครัว เป็นต้น และในปี 2561 KBF มีแผนจะจำหน่ายสินค้าตรา “ปลาบิน” ทั้งผลิตภัณฑ์ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดเม็ดและชนิดผง ปุ๋ยอินทรีย์เคมี และปุ๋ยน้ำ

รายงานประจำปี 2560

โดย บริษัท บุรีรัมย์วิจัยและพัฒนาอ้อย จำกัด

**Buriram Sugarcane
Research and Development Co., Ltd.**

รายงานประจำปี 2560

- **ธุรกิจสนับสนุน**

บริษัท บุรีรัมย์วิสาหกิจและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”) เดิมชื่อ บริษัท บุรีรัมย์จักรกลพัฒนา จำกัด จดทะเบียนจัดตั้งในปี 2539 ด้วยทุนจดทะเบียน 1,000,000 บาท และเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2553 บริษัทได้เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 70,880,000 บาท เรียกชำระแล้วเต็มจำนวน และในปีเดียวกันบริษัทได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท บุรีรัมย์วิสาหกิจและพัฒนาอ้อย จำกัด โดย BRR ถือหุ้นร้อยละ 99.99

BRD เป็นบริษัทย่อย ดำเนินการจัดหาวัตถุดิบให้กับ BSF และดำเนินธุรกิจโดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกอ้อยในลักษณะ Contract farming เพื่อให้มีวัตถุดิบที่เพียงพอต่อกำลังการผลิตของ BSF รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ เกี่ยวกับพันธุ์อ้อย ระบบการบริหารจัดการน้ำ เครื่องจักรที่ใช้สนับสนุนการเพาะปลูก การบริหารจัดการระบบชาวไร่ ด้วยระบบไร้ออนไลน์ (Online) ระบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ แบบ MIS (Management Information System) และระบบแผนที่แปลงอ้อย GIS (Geographic Information System) และนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้สามารถดำเนินงาน ควบคุม ติดตามผล และแก้ไขปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์ รวมถึงการให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติแก่เกษตรกรในการปลูกอ้อย เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มคุณภาพและปริมาณผลผลิตต่อไร่ให้เกษตรกร และยังเป็นการเสริมสร้างศักยภาพให้เกษตรกรเพื่อการประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน และมีรายได้หลักในการเลี้ยงครอบครัว รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

จากศักยภาพในการบริหารจัดการพืชเกษตรและองค์ความรู้ของ BRD จึงได้ร่วมกับจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งได้รับเลือกเป็นจังหวัดนำร่องในการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) โดยเปลี่ยนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการปลูกพืชเกษตรชนิดอื่น เช่น ข้าว ให้เป็นพื้นที่ปลูกอ้อย ตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นอกจากนั้น ยังมุ่งมั่นยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการการเกษตรด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และงานวิจัยต่าง ๆ ให้สอดคล้องตามนโยบายเกษตรยุคไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0) ของรัฐบาลที่เน้นเศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

- **วิสัยทัศน์ของบริษัท บุรีรัมย์วิสาหกิจและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”)**

“เป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านวิชาการและการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความมั่นคงด้านผลผลิตและเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนของชาวไร่อ้อย”

- **นโยบายและพันธกิจ**

- ส่งเสริมชาวไร่อ้อยในพื้นที่บริเวณรอบโรงงานรัศมี 40 กิโลเมตร ให้มีผลผลิตต่อไร่สูง และมีคุณภาพดีด้วยหลักวิชาการและความรับผิดชอบต่อชาวไร่
- พัฒนาระบบบริหารงานการจัดการเพื่อความมั่นคงของผลผลิตและผลกำไรของชาวไร่
- พัฒนานวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพขององค์กรและชาวไร่
- ส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรและชาวไร่อ้อยให้เติบโตมั่นคงไปพร้อมกัน
- งานวิจัยและพัฒนาเพื่อตอบสนองความยั่งยืนของการประกอบอาชีพการทำไร่อ้อย

➤ **ค่านิยมร่วม**

➤ **ภารกิจ**

- ให้การส่งเสริมปัจจัยการผลิตในการปลูกอ้อยแก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย เพื่อให้ได้อ้อยเข้าหีบทั้งปริมาณ และคุณภาพตามเป้าหมาย
- เป็นผู้ให้คำแนะนำ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีการผลิต และพัฒนาเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้ปลูกอ้อยอย่างถูกวิธี เหมาะสม และถูกเวลา ส่งผลให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าจากอาชีพปลูกอ้อย มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และปลูกอ้อยเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน
- พัฒนาบุคลากรในสายจัดหาดูดีับทุกระดับ ให้มีความชำนาญการ มีศักยภาพในการดูแลและแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้มีความรู้ เป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น และยั่งยืนอย่างมีความสุข
- เป็นผู้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการปลูกอ้อยแผนใหม่ พันธุ์อ้อย และปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมให้กับเกษตรกรชาวไร่อ้อยของโรงงานแต่ละเขตพื้นที่ส่งเสริม เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น

➤ **วัตถุประสงค์**

- เพื่อให้มีปริมาณอ้อยเข้าหีบ 3,000,000 ตัน
- เพื่อผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยได้สูงขึ้น
- เพื่อให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยมีความมั่นคงจากการปลูกอ้อยและยึดเป็นอาชีพหลักตลอดไป

➤ **ผู้รับผิดชอบ**

บริษัท บุรีรัมย์วิจียและพัฒนาอ้อย จำกัด

➤ **เป้าหมาย**

โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ มีปริมาณอ้อยเข้าหีบ 3,000,000 ตัน

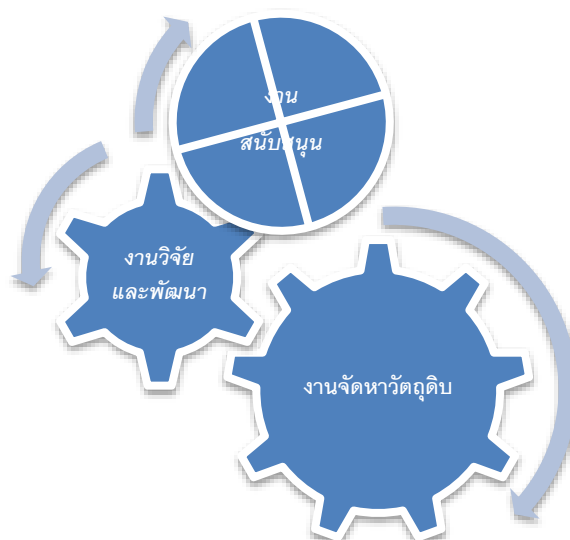
➤ การบริหารจัดการที่เป็นเลิศซึ่งทำให้เป็นโรงงานน้ำตาลต้นแบบของประเทศไทย

- การจัดทำระบบ Smart Farm
- การใช้ระบบ GIS ในการวางแผนจัดการแปลงอ้อยรายแปลง เพื่อให้ได้ผลผลิตและน้ำตาลต่อไร่สูงสุด
- ระบบการส่งเสริมและตรวจติดตามระดับแปลงตามหลักวิชาการ และการตรวจเยี่ยมเกษตรกรตามรอบที่กำหนดให้ได้ผลผลิตตามเป้าหมาย
- ระบบการส่งเสริมแบบการรวมกลุ่มเกษตรกรชาวไร่อ้อยเข้มแข็ง เพื่อพัฒนาการทำไร่อ้อยของเกษตรกรให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
- การพัฒนาบุคลากรขององค์กรและเกษตรกรชาวไร่อ้อยอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถ
- การสร้างการมีส่วนร่วมและสร้างความเชื่อมั่นในอาชีพการทำไร่อ้อย

➤ กลยุทธ์

- ทำการเกษตรแบบแม่นยำ ด้วยการจัดการปัจจัยที่ทำให้อ้อยเติบโตได้ผลผลิตตามเป้าหมาย
- บริหารจัดการเป็นกลุ่ม เพื่อสร้างเครือข่ายเกษตรกรและใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ปลูกอ้อยได้
- ประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งผ่านองค์ความรู้ในพื้นที่ปลูกอ้อยอย่างทั่วถึง
- ระบบการจัดการบริหาร เพื่อสนับสนุนเกษตรกรให้เข้าถึง และได้รับปัจจัยการผลิตให้ทันเวลา
- สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้ทำงานได้สำเร็จตามแผนงานอย่างมีความสุขและยั่งยืน
- สร้างเครือข่ายพันธมิตรทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

➤ วิธีการดำเนินงาน

1. งานจัดหาวัตถุดิบ

1.1 ด้านปริมาณ

โซนส่งเสริมการปลูกอ้อย รับผิดชอบส่งเสริมการปลูกอ้อยในพื้นที่รอบโรงงาน แบ่งเป็น 17 โซนส่งเสริม เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่การส่งเสริมมากยิ่งขึ้น โดยมีการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเพื่ออำนวยความสะดวกเป็นช่องทางการสื่อสารและให้คำปรึกษากับชาวไร่

กลยุทธ์ในการส่งเสริม เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุน

- การรักษาพื้นที่ปลูกอ้อยเดิมให้คงอยู่ ไม่เปลี่ยนเป็นพืชอื่น โดยทำให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยมีกำไร คุ่มค่า โดยการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุน
- การทำเกษตรแม่นยำให้ได้ผลผลิตตามเป้าหมาย โดยการจัดการในเรื่องของปัจจัยหลักที่มีความสำคัญต่อกระบวนการผลิตอ้อย การใช้เครื่องมือ เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพรวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- พนักงานส่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับชาวไร่อ้อยเข้าใจกระบวนการผลิตอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ และเพื่อสร้างแนวความคิดการมีส่วนร่วม
- ระบบการตรวจติดตามแปลงอ้อย ตามผลงานและกิจกรรมที่อ้อยต้องการ โดยใช้ระบบของสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการบริหารจัดการ (Smart Farm System)

1.2 ด้านคุณภาพและการพัฒนาชาวไร่อ้อย

- การอบรมและสร้างองค์ความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ
- สร้างความเข้มแข็ง โดยจัดกลุ่มเกษตรกรร่วมกัน ถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตอ้อยและติดตามการปฏิบัติของสมาชิกในกลุ่มแบบรายแปลง

1.3 สร้างความยั่งยืน

- งานปรับปรุงโครงสร้างดินด้วยปุ๋ยอินทรีย์เคมี และโดโลไมท์ เพื่อปรับค่า pH เพิ่มความสามารถในการใช้ปุ๋ย และเพื่อปรับปรุงสภาพทางโครงสร้างของดินให้เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของพืชได้อย่างเหมาะสมอย่างยั่งยืน
- งานวิจัยการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน เพื่อให้พื้นที่ปลูกอ้อยแต่ละแปลงได้รับปุ๋ยที่เหมาะสม ได้ผลผลิตเพิ่มและลดต้นทุนการผลิตได้
- ปรับสัดส่วนพันธุ์อ้อยให้เหมาะสมต่อช่วงเวลาการเก็บเกี่ยว และกำลังการผลิตของโรงงาน เพื่อให้ได้วัตถุดิบที่ดีที่สุด สำหรับการผลิตน้ำตาลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด
- การจัดทำแปลงทดสอบพันธุ์อ้อย เพื่อคัดพันธุ์อ้อยให้เหมาะสมกับพื้นที่ปลูกของเกษตรกรมากที่สุด
- การใช้ชีววิธี (Biological Control) เพื่อป้องกันและกำจัดศัตรูอ้อย

2. งานวิจัยและพัฒนา

2.1 แผนพัฒนาและส่งเสริมการใช้พันธุ์อ้อย

“ผลิต น้ำตาลต่อไร่สูงสุด และต้านทานโรคแมลง”

- ทดลองและตรวจสอบหาพันธุ์อ้อยที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
- งานวิจัยและส่งเสริมการใช้พันธุ์อ้อยตามสัดส่วน
- ขยายพันธุ์อ้อยพันธุ์หลักให้กับเกษตรกร
- การพัฒนาและปรับปรุงดิน และใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับการปลูกอ้อยและเพิ่มผลผลิต
- เทคโนโลยีการควบคุมโรคและแมลงศัตรูอ้อย แบ่งเป็นงานสำรวจเฝ้าระวัง งานเพาะเลี้ยงศัตรูธรรมชาติ งานควบคุมการระบาดโดยใช้วิธีผสมผสาน งานถ่ายทอดอบรมความรู้ และกลุ่มเกษตรกรเข้มแข็ง

2.2 แผนพัฒนาเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย

- การสร้างปราชญ์ชาวไร่อ้อย (Training For The Trainer)
- การสร้างกลุ่มเกษตรกรเข้มแข็ง
- การตรวจแปลงและตรวจเยี่ยมเกษตรกร
- การสร้างหมู่บ้านต้นแบบ ผลิตสูง (Model)
- โรงเรียนเกษตรกรชาวไร่อ้อย (Training Center)
- อบรมให้ความรู้ และศึกษาดูงาน

2.3 แผนการพัฒนาบุคลากรและงานส่งเสริม

- พัฒนาความรู้และทักษะในงาน
- อบรมศึกษาดูงานนอกสถานที่อย่างต่อเนื่อง
- ระบบตัวชี้วัด (KPI) และมี Incentive
- การพัฒนาหลักสูตรสำหรับพนักงาน

3. งานสนับสนุน

3.1 ระบบบริหารจัดการ

- ระบบ MIS (Management Information System) คือ การทำงานบนเว็บไซต์ เพื่อการบริหารจัดการไร่อ้อย การตรวจติดตามคุณภาพอ้อยรายแปลง การติดตามการปฏิบัติงานของเกษตรกรตามงวดงาน และ Growth Rate ของอ้อย และระบบคิวลงอ้อย ตัดอ้อย และขนส่งอ้อย
- ระบบ GIS (Geographic information system) คือ การวางแผนการส่งเสริม และพัฒนาเพิ่มผลผลิต ติดตามมาตรฐานการปฏิบัติของเกษตรกร (ตรวจ Route) ติดตาม ป้องกัน และ

ควบคุมการระบาดของโรคแมลงศัตรูอ้อย การบริหารการให้สินเชื่อ การตัดและการขนส่งอ้อย
ของเกษตรกร

- ระบบการตรวจติดตาม (Audit) UAV เพื่อการติดตามแปลงอ้อย
- ระบบงาน และ KPI

3.2 การใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับระดับฟาร์มของเกษตรกร

- เครื่องมือในการเตรียมดินปลูก
- เครื่องมือในการบำรุงรักษา
- เครื่องมือในการเก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อย

การนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS: Geographic Information System) เข้ามาใช้งาน
ส่งเสริม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการพิจารณาการจ่ายปัจจัยการผลิต การป้องกันความผิดพลาดในการ
จ่ายสินเชื่อ รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับโรงงานในด้านปริมาณผลผลิต ซึ่งนำมาใช้ในการส่งเสริมดังนี้

- กำหนดพื้นที่เป้าหมายที่เป็นพื้นที่ว่างเปล่าที่ยังไม่ได้ปลูกอ้อยและมีความเหมาะสม
เพื่อจัดทำแผนงานในการส่งเสริม
- เก็บข้อมูลตำแหน่งแปลงและพื้นที่ปลูกอ้อยที่มีความถูกต้อง สามารถนำไปตรวจสอบได้
โดยนักส่งเสริมจะต้องเก็บพิกัดของแปลงปลูกอ้อยส่งก่อนการขอรับการส่งเสริม โดยใช้
เครื่องวัดพิกัด (GPS)
- ใช้สำหรับงานตรวจสอบ (Audit) การให้การส่งเสริมของหน่วยงานฝ่ายตรวจสอบ
- ใช้ในการตรวจติดตามการนำอ้อยเข้าหีบและหนี้สินของชาวไร่อ้อย ซึ่งมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว
- ตรวจสอบความซ้ำซ้อนของแปลงปลูกอ้อยของเกษตรกรในแต่ละราย

การนำระบบ MIS (Management Information System) มาใช้เพื่อบริหารจัดการระบบการส่งเสริม
เพื่อให้การดำเนินงานของฝ่ายจัดหาดูแลมีประสิทธิภาพสูงสุด

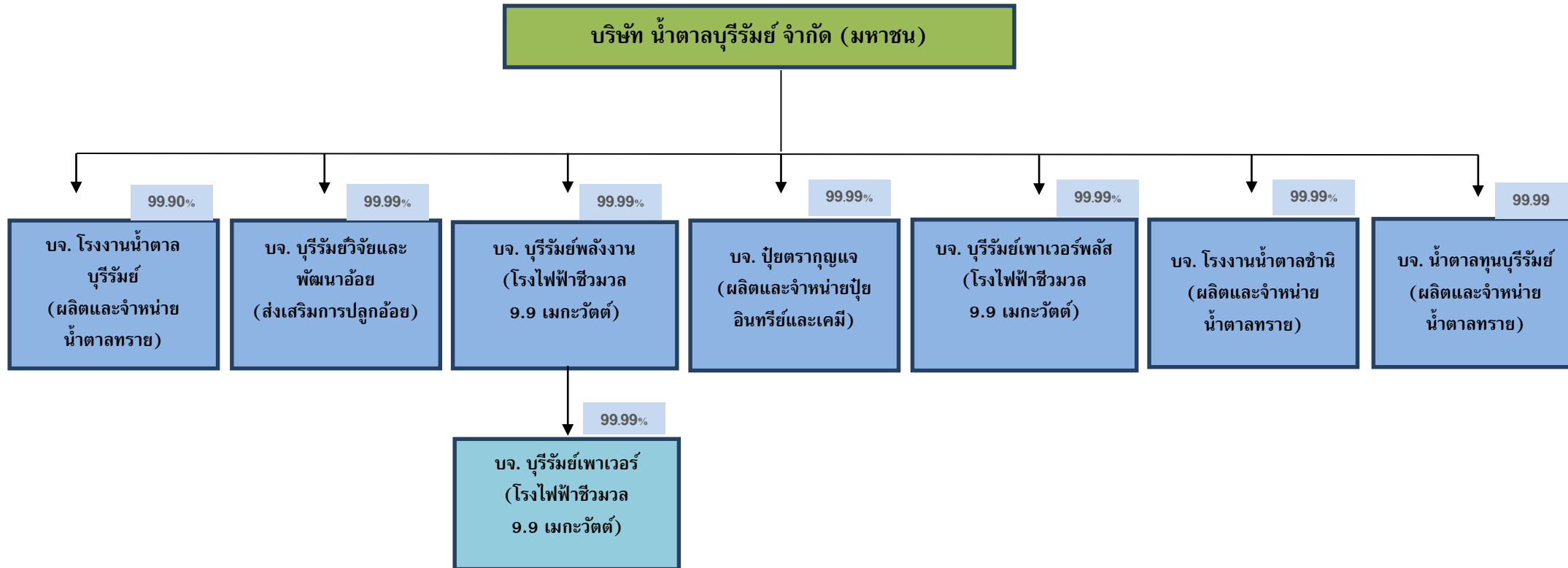
- การใช้ MIS ร่วมกับ GIS ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงในการส่งเสริม การจ่ายปัจจัยการผลิต
และการพิจารณาการส่งเสริม
- การใช้ MIS ในการสรุปภาพรวมของฝ่ายส่งเสริม เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร
และกำหนดนโยบาย
- ใช้สำหรับการวิเคราะห์การส่งเสริมปลูกอ้อย การสร้างระบบเตือนภัย เพื่อกำหนดแนวทาง
ในการป้องกันแก้ไข
- เป็นเครื่องมือในการกำหนดการปฏิบัติงานให้ถูกทิศทางและมีเป้าหมายที่ชัดเจน

- พนักงานส่งเสริมสามารถทราบความเคลื่อนไหวของเกษตรกรจากรายงาน เพื่อใช้ในการติดตามการปฏิบัติงานของชาวไร่

ขั้นตอนการพิจารณาการจ่ายสินเชื่อ โดยใช้ระบบ GIS ร่วมกับ MIS

1. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมทำการประชุมและทำสัญญาให้กับเกษตรกรชาวไร่อ้อยในการส่งอ้อยให้กับโรงงาน พร้อมวัดพื้นที่ปลูกอ้อยและเขียนแบบสำรวจการปลูกอ้อย เพื่อเสนอขออนุมัติการส่งเสริม
2. ส่งแบบสำรวจการปลูกอ้อย และรูปแปลงที่วัดพื้นที่โดยใช้ GPS เพื่อเป็นหลักฐานในการขออนุมัติการส่งเสริม
3. ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมพิจารณาการเสนอจ่ายปัจจัยการผลิต และส่งต่อให้กับฝ่ายสินเชื่อเพื่อพิจารณาการจ่ายปัจจัยการผลิต
4. ฝ่ายสินเชื่อวิเคราะห์การจ่ายสินเชื่อ โดยดูจากรายงานการขออนุมัติเงินส่งเสริม ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 4.1 ประวัติการส่งอ้อย หนี้สินคงค้าง (ย้อนหลัง 5 ปี)
 - 4.2 พื้นที่ปลูกอ้อยจากการสำรวจ และวงเงินส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติปัจจุบัน
 - 4.3 วงเงินส่งเสริมที่ใช้ และวงเงินส่งเสริมคงเหลือ
 - 4.4 บุคคลและหลักทรัพย์ค้ำประกัน
 - 4.5 ความคิดเห็นของฝ่ายสินเชื่อ และผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อ
 - 4.6 ข้อมูลโดยรวมของชาวไร่ และข้อมูลการตรวจสอบ (Audit) แปลงอ้อย
 - 4.7 ระบบฐานข้อมูลแปลงอ้อย และประวัติการบำรุงรักษาแปลงอ้อย
5. แจ้งการอนุมัติการส่งเสริมต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายส่งเสริม เพื่อแจ้งให้เกษตรกรรับปัจจัยการผลิตตามที่อนุมัติ
6. หลังจากที่เกษตรกรรับปัจจัยการผลิต เจ้าหน้าที่ของฝ่ายส่งเสริมต้องทำการตรวจสอบว่าเกษตรกรได้ปลูกและบำรุงรักษาอ้อยแล้วหรือไม่ โดยกรอกข้อมูลแปลงอ้อยและประวัติการบำรุงรักษาอ้อยตามแผนกิจกรรมของแปลง โดยจะมีนักส่งเสริมที่รับผิดชอบนำข้อมูลและรูปถ่าย ลงในระบบออนไลน์มายังฐานข้อมูลของบริษัท เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาต่อไป ซึ่งการนำข้อมูลลงในระบบออนไลน์นี้จะต้องจัดทำทุกสองสัปดาห์

โครงสร้างบริษัทย่อยของกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์

ความสัมพันธ์กับกลุ่มธุรกิจของผู้ถือหุ้นใหญ่

- ไม่มี -

โครงสร้างการถือหุ้นของกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์

บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัท Holding Company ปัจจุบันมีบริษัทในเครือทั้งหมด 8 บริษัท ดังนี้

ชื่อบริษัท/จำกัด	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	สัดส่วน การลงทุน (ร้อยละ)	การประกอบธุรกิจ	ประเภทธุรกิจ ตามคำนิยาม ของ ก.ล.ต.	ขนาดของบริษัทย่อย ต่อขนาดของ Holding Company*
ธุรกิจน้ำตาล					
บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด	1,050.00	99.90	ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย	บริษัทที่ประกอบ ธุรกิจหลัก	79.836* (58.621)**
บริษัท โรงงานน้ำตาลขานี จำกัด	5.00	99.99	ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย (ยังไม่เริ่มดำเนินการ)	บริษัทย่อย	N.A.**** (0.508)**
บริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด	10.00	99.99	ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย (ยังไม่เริ่มดำเนินการ)	บริษัทย่อย	N.A.**** (0.583)**
ธุรกิจผลพลอยได้					
บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด	135.60	99.99	โรงไฟฟ้าชีวมวล	บริษัทย่อย	4.233* (5.710)**
บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด ***	170.00	99.99	โรงไฟฟ้าชีวมวล	บริษัทย่อย	4.120* (7.058)**
บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด	160.00	99.99	โรงไฟฟ้าชีวมวล (เริ่มผลิต ไฟฟ้าเมื่อธันวาคม 2559)	บริษัทย่อย	0.001* (6.606)**
บริษัท ปุ๋ยตราทุเรียน จำกัด	15.00	99.99	ผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ และเคมี	บริษัทย่อย	5.930* (1.390)**
ธุรกิจสนับสนุน					
บริษัท บุรีรัมย์วิสาหกิจและพัฒนาอ้อย จำกัด	70.88	99.99	วิจัย พัฒนาเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการปลูกและ บำรุงรักษาอ้อย	บริษัทย่อย	5.882* (5.417)**

หมายเหตุ :

- * ขนาดของบริษัทย่อยต่อขนาดของ Holding Company คำนวณโดยนำรายได้ของธุรกิจหลักของบริษัทย่อย หารด้วยรายได้รวมปี 2560 แทนการใช้วิธีการแบ่งตามขนาดของสินทรัพย์ เนื่องจากบริษัทเชื่อว่าการใช้รายได้ในการระบุขนาดจะทำให้สามารถแสดงผลการดำเนินงาน และผลตอบแทนการลงทุนจากบริษัทย่อยต่าง ๆ ได้ใกล้เคียงกว่าขนาดของสินทรัพย์
- ** ขนาดของบริษัทย่อยต่อขนาดของ Holding Company คำนวณโดยใช้เกณฑ์สินทรัพย์ โดยนำสินทรัพย์รวมของบริษัทย่อยหลังหักรายการระหว่างกันมาหารด้วยสินทรัพย์รวมของ Holding Company ณ สิ้นปี 2560
- *** ถือหุ้นโดยบริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด
- **** ในปี 2560 บริษัทย่อยดังกล่าวยังไม่เริ่มดำเนินธุรกิจ จึงยังไม่มีรายได้ที่นำมาคำนวณขนาดของบริษัทย่อยต่อขนาดของ Holding Company ได้

3. ประวัติความเป็นมา การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญ

บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) เดิมชื่อ บริษัท โรงงานน้ำตาลสหไทยรุ่งเรือง (2506) จำกัด (ได้รับโอนกิจการมาจากห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงงานน้ำตาลสหไทยรุ่งเรือง) จดทะเบียนก่อตั้งเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2506 ด้วยทุนจดทะเบียน 2 ล้านบาท เพื่อประกอบธุรกิจโรงงานน้ำตาลทรายแดง ที่จังหวัดบุรีรัมย์ โดยบริษัทมีพัฒนาการ และเหตุการณ์ที่สำคัญในอดีต ดังต่อไปนี้

ปี	เหตุการณ์ที่สำคัญ
2506	- ก่อตั้ง บริษัท โรงงานน้ำตาลสหไทยรุ่งเรือง (2506) จำกัด ด้วยทุนจดทะเบียน 2 ล้านบาท มีกำลังการผลิตที่ได้รับอนุญาตเริ่มแรกเท่ากับ 3,003 ตันอ้อยต่อวัน กลุ่มผู้ถือหุ้นหลักในช่วงแรก ได้แก่ กลุ่มนายวิเชียร ตั้งตรงเวชกิจ กลุ่มนายสมชัย ศิริภาณุมาศ และกลุ่มนายพิชัย เหลียงกอบกิจ
2523	- บริษัทเพิ่มทุนจดทะเบียนและชำระแล้วเป็น 15 ล้านบาท
2529	- กลุ่มนายสมชัย ศิริภาณุมาศ และกลุ่มนายพิชัย เหลียงกอบกิจ ได้ขายหุ้นทั้งหมดให้กลุ่มครอบครัวตั้งตรงเวชกิจ และเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด เพื่อประกอบธุรกิจผลิตน้ำตาลทรายดิบและน้ำตาลทรายขาวภายใต้เครื่องหมายการค้า “กุญแจคู่”
2533	- ได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงาน ครั้งที่ 2 ณ วันที่ 10 ตุลาคม 2533 เพิ่มกำลังการผลิตเป็น 7,700 ตันอ้อยต่อวัน
2534- 2537	- เพิ่มทุนจดทะเบียนและชำระอย่างต่อเนื่อง จนมีทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาท - ได้รับอนุญาตให้เพิ่มกำลังการผลิตเป็น 8,991 ตันอ้อยต่อวัน โดยไม่ได้เพิ่มกำลังแรงม้าเครื่องจักร ในเดือนตุลาคม ปี 2537
2539	- ก่อตั้งบริษัท บุรีรัมย์วิชัยและพัฒนาร้อย จำกัด (“BRD”) ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่มเพื่อสนับสนุนด้านวิชาการและการจัดการอ้อย เพื่อสร้างความมั่นคงด้านผลผลิต และสร้างชีวิตที่ดีแก่ชาวไร่อ้อย - ได้รับอนุญาตให้เพิ่มกำลังการผลิตเป็น 12,000 ตันอ้อยต่อวัน ในเดือนกุมภาพันธ์ 2539 โดยไม่ได้เพิ่มกำลังแรงม้าเครื่องจักร
2540	- บริษัทเริ่มประสบปัญหาทางการเงิน จากวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศ
2544	- BRD เริ่มนำระบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ แบบ MIS (Management Information System) และ GIS (Geographic Information System) มาใช้เพื่อบริหารจัดการการดำเนินงานครั้งแรกเดือนกรกฎาคม 2544
2546	- ก่อตั้งบริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”) เพื่อดำเนินกิจการซื้อขายน้ำตาล

ปี	เหตุการณ์ที่สำคัญ
2548	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อตั้ง บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”) เพื่อรองรับการดำเนินงานด้านพลังงานในอนาคต - บริษัทเริ่มปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ
2552	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รับอนุญาตให้เพิ่มกำลังการผลิตจากเดิม 12,000 ตันอ้อยต่อวัน เป็น 17,000 ตันอ้อยต่อวัน ในเดือนกันยายน 2552 - BRD เริ่มใช้ระบบน้ำหยดเป็นครั้งแรก เพื่อให้แปลงอ้อยของสมาชิกชาวไร่ได้รับน้ำในปริมาณที่เหมาะสมต่อการให้ผลผลิตสูงสุดของอ้อย - BRD เริ่มใช้ระบบไร่ออนไลน์ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2552 เพื่อตรวจและติดตามแปลงอ้อยของสมาชิกชาวไร่
2553	<ul style="list-style-type: none"> - บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด ทำสัญญาจะขายสินทรัพย์ และใบอนุญาตการประกอบธุรกิจให้แก่ บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด ตามแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลง ดังต่อไปนี้ - BRR โอนพนักงานในฝ่ายผลิต จัดซื้อ การตลาด และสินเชื่อ ให้แก่ BSF และพนักงานในฝ่ายจัดหาวัตถุดิบ และสินเชื่อปุ๋ยยาและอุปกรณ์ ให้แก่ BRD เพื่อความคล่องตัวในการบริหารบุคลากร และผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ในส่วนงานสายปฏิบัติการและสนับสนุน (ยกเว้นฝ่ายสินเชื่อ) ยังคงอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของบริษัท โดยสาเหตุหลักที่โอนบุคลากรไปยังบริษัทในเครือก่อนเนื่องจากยังไม่ได้รับการอนุมัติในเรื่องการโอนใบอนุญาตจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายแต่ใกล้ระยะเวลาเปิดหีบอ้อย จึงต้องโอนย้ายบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง - BRR ออกจากแผนฟื้นฟูกิจการ
2554	<ul style="list-style-type: none"> - BRR จำหน่ายทรัพย์สิน รวมถึงใบอนุญาตผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ให้แก่ BSF - BRR เปลี่ยนเป็นดำเนินกิจการ Holding company ในขณะที่ BSF ดำเนินกิจการผลิตและจำหน่ายน้ำตาล - BEC มีกำลังการผลิตติดตั้ง 9.9 เมกะวัตต์ ทั้งนี้ได้เข้าทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ กฟภ. จำนวน 8 เมกะวัตต์ ส่วนที่เหลือ 1.9 เมกะวัตต์ใช้ภายในโรงงาน และได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนเลขที่ 2003(1)/2554 - ก่อตั้งบริษัท ปุ๋ยตราทุเรียน จำกัด (“KBF”) เพื่อดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์และเคมี - ก่อตั้งบริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”) เพื่อรองรับการขยายการดำเนินงาน

ปี	เหตุการณ์ที่สำคัญ
	<p>ด้านการผลิตพลังงานไฟฟ้าชีวมวล อันเนื่องมาจากการเติบโตของปริมาณอ้อยที่เข้าหีบ ซึ่งส่งผลให้มีกากอ้อยนำมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้ามากขึ้น ทั้งนี้ BPC มีกำลังการผลิตติดตั้ง 9.9 เมกะวัตต์ และได้ทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ กฟภ. จำนวน 8 เมกะวัตต์</p>
2555	<ul style="list-style-type: none"> - BRR เพิ่มทุนจดทะเบียนและชำระแล้วเป็นจำนวน 320 ล้านบาท - BEC เริ่มมีการขายไฟฟ้าให้ กฟภ. ในเดือน พฤษภาคม 2555 - KBF เริ่มผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ โดยมีกำลังการผลิตประมาณ 30,000 ตันต่อปี - BRR เข้าร่วมโครงการ “หุ้ใหม่ ความภูมิใจของจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ ทำให้บริษัทได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ เช่น การอบรมความรู้เกี่ยวกับตลาดทุน การให้คำแนะนำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และโล่เชิดชูเกียรติ เป็นต้น
2556	<ul style="list-style-type: none"> - บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด เปลี่ยนสภาพเป็น บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) - BRR เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 676,750,000 บาท เพื่รองรับการเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไป โดยแบ่งเป็น <ul style="list-style-type: none"> ▪ หุ้นสามัญเพิ่มทุน จำนวน 180,800,000 หุ้น เสนอขายแก่ผู้ถือหุ้นเดิมในราคาดุลค่าที่ตราไว้ ▪ หุ้นสามัญเพิ่มทุน จำนวนไม่เกิน 6,767,500 หุ้น เสนอขายแก่กรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน ในราคา 2.70 บาทต่อหุ้น ▪ หุ้นสามัญเพิ่มทุน จำนวนไม่เกิน 169,182,500 หุ้น เสนอขายแก่ประชาชนทั่วไป - BEC ออกรายการ “พลังไทยรักพลังงาน” ออกอากาศช่องTNN วันที่ 22 กรกฎาคม 2556 - BRD มีจำนวนชาวไร่อ้อยเพิ่มขึ้น 872 ราย และมีพื้นที่ปลูกอ้อยมากขึ้น 8,153.92 ไร่ ในปีการผลิต 2555/2556 รวมทั้งสิ้น มีชาวไร่อ้อย 7,133 ราย และพื้นที่การปลูกอ้อย 129,516.73 ไร่ - BRD สร้างอากาศยานไร้คนบังคับ (UAV) สำหรับสำรวจไร่อ้อยเสร็จสมบูรณ์ และเริ่มใช้บินจริง เมื่อเดือนมกราคม 2556 สามารถบินสำรวจได้นาน 20 นาที ที่ความสูง 300 เมตร
2557	<ul style="list-style-type: none"> - BSF ขยายกำลังการผลิตเป็น 17,000 ตันอ้อยต่อวัน - BEC ออกรายการ “อิเล็กทรอนิกส์ ชีวิตมีไฟ” ออกอากาศช่อง ททบ. 5 วันที่ 4 สิงหาคม 2557 - BRD มีจำนวนชาวไร่อ้อยเพิ่มขึ้น 2,754 ราย และมีพื้นที่ปลูกอ้อยมากขึ้น 38,857.92 ไร่ ในปีการผลิต 2556/2557 รวมทั้งสิ้น มีชาวไร่อ้อย 9,887 ราย และพื้นที่การปลูกอ้อย 168,374.65 ไร่ - BRR ได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2557

ปี	เหตุการณ์ที่สำคัญ
2558	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อตั้ง บริษัท บุรีรัมย์อะโกรเอ็นเนอร์ยี จำกัด (“BAE”) ซึ่งถือหุ้นโดย BRR ร้อยละ 99.99 เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายเอทานอล ปัจจุบัน ยังไม่ได้เริ่มดำเนินธุรกิจ - ก่อตั้ง บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (“BPP”) เพื่อประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าชีวมวล ปัจจุบัน ยังไม่ได้เริ่มดำเนินธุรกิจ โดยอยู่ระหว่างการดำเนินการขอใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตไฟฟ้าจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) - ก่อตั้ง บริษัท บุรีรัมย์ซูเปอร์เพาเวอร์ จำกัด (“BSP”) ซึ่งถือหุ้นโดย BEC ร้อยละ 99.99 เพื่อรองรับการดำเนินกิจการพลังงานในอนาคต ปัจจุบัน ยังไม่ได้เริ่มดำเนินธุรกิจ - มติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2558 อนุมัติการออกและเสนอขายหุ้นกู้วงเงิน 2,000 ล้านบาท เพื่อรองรับการขยายกำลังการผลิตเพิ่มเป็น 23,000 ตันอ้อยต่อวันและ/หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการของบริษัท - ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2558 ให้ตั้งโรงงานน้ำตาลเพิ่มอีก 1 แห่ง ในพื้นที่อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ มีกำลังการผลิต 20,000 ตันอ้อยต่อวัน - BRR ได้รับการประเมินผลการจัดประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ประจำปี 2558 โดยสมาคมส่งเสริมผู้ลงทุนไทย คิดเป็น 100 คะแนนเต็ม
2559	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559 ให้ตั้งโรงงานน้ำตาลเพิ่มอีก 1 แห่ง ในพื้นที่อำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ มีกำลังการผลิต 20,000 ตันอ้อยต่อวัน - BEC เปลี่ยนรูปแบบการซื้อขายไฟฟ้ากับ กกพ. จาก Adder เป็น Feed-in-Tariff เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2559 - BRR ประกาศเจตนารมณ์เข้าร่วมโครงการแนวร่วมปฏิบัติ (Collective Action Coalition) ของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านการทุจริต เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2559 - BPP เพิ่มทุนจดทะเบียนและชำระแล้วเป็นจำนวน 160 ล้านบาท จากเดิม 10 ล้านบาท และมีการปรับโครงสร้างภายในกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ โดย BRR เข้าถือหุ้นร้อยละ 99.99 แทน BEC - BRR ได้รับการประเมินผลการจัดประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ประจำปี 2559 โดยสมาคมส่งเสริมผู้ลงทุนไทย คิดเป็น 100 คะแนนเต็ม - ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2559 มีมติอนุมัติการจัดตั้งกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโรงไฟฟ้ากลุ่มน้ำตาลบุรีรัมย์ (Buriram Sugar Group Power Plant Infrastructure Fund หรือ BRRGIF) ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาจัดตั้งของ ก.ล.ต

ปี	เหตุการณ์ที่สำคัญ
	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2559 BRR ได้รับเกียรติบัตรรับรองความสามารถทางนวัตกรรม และองค์กรนวัตกรรม (Innovative Organization) จากสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย - เมื่อ 28 ตุลาคม 2559 บริษัท บุรีรัมย์อะโกรเอ็นเนอร์ยี จำกัด (“BAE”) เปลี่ยนชื่อบริษัท และลักษณะการประกอบธุรกิจ จากการประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายเอทานอล เป็น บริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด (“BSC”) เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ณ อำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ ตามที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อย และน้ำตาลทราย เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559 - เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2559 บริษัท บุรีรัมย์ซูเปอร์เพาเวอร์ จำกัด (“BSP”) เปลี่ยนชื่อบริษัท และลักษณะการประกอบธุรกิจ จากการประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าชีวมวล เป็น บริษัท โรงงาน น้ำตาลขำนิ จำกัด (“CSF”) เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ณ อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ ตามที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2558 - BPP ซึ่งเป็นโรงไฟฟ้าแห่งที่ 3 เริ่มผลิตไฟฟ้า เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 - BRR ได้รับการประเมินโครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนไทย ประจำปี 2559 อยู่ในเกณฑ์ “ดี” คะแนนเฉลี่ยคิดเป็น 74% - BSF ขยายกำลังการผลิตของเครื่องจักรจาก 17,000 ตันอ้อยต่อวัน เป็น 24,000 ตันอ้อยต่อวัน เพื่อรองรับการหีบอ้อยในฤดูการผลิต 2559/60 - ฤดูการผลิตปี 2558/59 มีปริมาณอ้อยเข้าหีบเพิ่มขึ้น 2.06 ล้านตัน มีจำนวนชาวไร่คู่สัญญา เพิ่มขึ้น 11,587 ราย และมีพื้นที่ปลูกอ้อยเพิ่มขึ้น 189,382 ไร่
2560	<ul style="list-style-type: none"> - BRR เพิ่มทุนจดทะเบียนจาก 676,750,000 บาท เป็นจำนวน 812,100,000 บาท และมี ทุนชำระแล้วจำนวน 812,099,845 บาท เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2560 เพื่อรองรับการจ่ายปันผลเป็นหุ้นสามัญให้กับผู้ถือหุ้นของบริษัท - สำนักงาน ก.ล.ต. อนุมัติให้จดทะเบียนจัดตั้งกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโรงไฟฟ้า กลุ่มน้ำตาลบุรีรัมย์ (BRRGIF) เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 และเสนอขายหน่วยลงทุนได้ทั้งหมดจำนวน 350 ล้านหน่วย ในราคาเสนอขายสุดท้ายและมูลค่าที่ตราไว้ต่อหน่วยลงทุน 10.30 บาท ซึ่งมีจำนวนเงินทุนที่ได้จากการเสนอขายหน่วยลงทุนครั้งแรกเท่ากับ 3,605 ล้านบาท และกองทุนดังกล่าวเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นวันแรกในวันที่ 7 สิงหาคม 2560 - BRR ได้รับการประเมินโครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนไทย ประจำปี 2560 จากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) อยู่ในเกณฑ์ “ดีมาก” จากเกณฑ์

ปี	เหตุการณ์ที่สำคัญ
	<p>“ดี” ของปีก่อนหน้า โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็น 87% ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนโดยรวม</p> <ul style="list-style-type: none"> - BEC ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ ประเภทโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม ในงาน Thailand Energy Awards 2017 ซึ่งจัดโดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน - BEC ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม ในงาน 35th ASEAN Ministers on Energy Meeting (35 AMEM) ณ ประเทศฟิลิปปินส์

4. เป้าหมายการดำเนินธุรกิจ

กลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ มีเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ โดยวางแผนในระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งเป้าหมายการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนให้เป็นที่ไปตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่ได้วางไว้

4.1 เป้าหมายระยะสั้น

สร้างความมั่นคงด้านผลผลิตและสร้างชีวิตที่ดีแก่ชาวไร่อ้อย

บริษัทตั้งเป้าหมายพัฒนาผลผลิตอ้อยในฤดูกาลผลิต 2-3 ปีข้างหน้า โดยส่งเสริมการปลูกอ้อยและขยายพื้นที่เพาะปลูกกว่า 250,000 ไร่ เพื่อเพิ่มผลผลิตกว่า 3 ล้านตัน ควบคู่ไปกับการรักษามาตรฐานคุณภาพอ้อยให้ได้ผลผลิตต่อไร่สูงสุด

ในฤดูกาลผลิตปี 2558/59 บริษัทมีปริมาณอ้อยเข้าหีบ 2.06 ล้านตัน และเพิ่มขึ้นในฤดูกาลผลิต ปี 2559/60 ซึ่งมีอ้อยเข้าหีบจำนวน 2.20 ล้านตัน และคาดว่าจะมีจำนวน 2.90 ล้านตัน ในปี 2560/61 สำหรับพื้นที่ปลูกอ้อยในปัจจุบัน (ปีการผลิต 2560/61) มีพื้นที่ประมาณ 239,523 ไร่ เพิ่มขึ้นจากฤดูกาลผลิตปี 2559/60 จำนวน 54,410 ไร่ (ปีการผลิต 2559/60 มีพื้นที่จำนวน 185,112 ไร่) รวมทั้งมีจำนวนชาวไร่อ้อยในปี 2560/61 จำนวน 11,780 ราย เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งมีจำนวน 11,023 ราย และในด้านคุณภาพอ้อย ปี 2558/59 มีค่าความหวานของอ้อย (“C.C.S.”) อยู่ที่ 13.45 ซึ่งจัดอยู่ในอันดับ 1 ใน 5 ของประเทศ แต่ทั้งนี้ ลดลงในปี 2559/60 เนื่องจากภาวะภัยแล้ง อย่างไรก็ตาม ในฤดูกาลผลิตปี 2560/61 จากการประมาณการคาดว่า ค่า C.C.S. ของบริษัท จะอยู่ที่ประมาณ 13.50 และมีผลผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยที่ 120.00 กิโลกรัม ต่อตันอ้อย

ขยายการลงทุน สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาธุรกิจผลพลอยได้ด้านพลังงานทดแทน

บริษัทมีแผนที่จะลงทุนผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (Refined Sugar) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และรองรับปริมาณน้ำตาลที่ผลิตเพิ่มขึ้น โดยเน้นการส่งออกให้กับโรงงานอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ซึ่งขณะนี้ได้ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์สถานะตลาดโลก และได้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมเพื่อผลิตน้ำตาลทรายที่มีคุณภาพให้แก่ผู้บริโภคแล้ว

ในส่วนธุรกิจพลังงานไฟฟ้าชีวมวล ตามที่บริษัทได้วางแผนการก่อสร้างโรงไฟฟ้าชีวมวลแห่งที่ 3 ให้แล้วเสร็จประมาณไตรมาส 3 ของปี 2559 บัดนี้ ได้ดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ และเริ่มผลิตเมื่อเดือนธันวาคม 2559 โดยขายไฟฟ้าให้กับโรงงานน้ำตาล เพื่อรองรับกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลที่เพิ่มขึ้น และหาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) เป็กรอบการเจรจาซื้อขายไฟฟ้า บริษัทคาดว่าจะเข้าเจรจาส่งขายไฟฟ้าให้กับ กฟภ. ต่อไป

นอกจากนั้น ตามที่บริษัทได้ยื่นเสนอการจัดตั้งกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโรงไฟฟ้า ซึ่งได้รับมติอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น เมื่อเดือนกันยายน 2559 ทั้งนี้ บริษัทได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนจัดตั้ง**กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโรงไฟฟ้ากลุ่มน้ำตาลบุรีรัมย์ (BRRGIF)** แล้ว เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเสนอขายหน่วยลงทุนได้ทั้งหมดจำนวน 350 ล้านหน่วย ในราคาเสนอขายสุดท้ายและมูลค่าที่ตราไว้ต่อหน่วยลงทุน 10.30 บาท ซึ่งจำนวนเงินทุนที่ได้จากการเสนอขายหน่วยลงทุนครั้งแรกเท่ากับ 3,605 ล้านบาท และเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นวันแรกในวันที่ 7 สิงหาคม 2560 ทั้งนี้ จากการระดมทุนดังกล่าว บริษัทได้นำเงินมาใช้ในการขยายกิจการโรงไฟฟ้าโครงการน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ และโครงการบรรจุภัณฑ์ชานอ้อย ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษารวมถึงโครงการอื่น ๆ ของกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ เพื่อขยายการลงทุนของบริษัทและบริษัทย่อยต่อไป

4.2 เป้าหมายระยะยาว

บริษัทมุ่งมั่นรักษามาตรฐานและความเป็นหนึ่งในด้านการบริหารจัดการและควบคุมคุณภาพผลผลิตอ้อยเพื่อผลิตน้ำตาลทราย และผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะบริษัทเข้าใจดีว่า วัตถุดิบ คือ ความเสี่ยงสูงสุดของธุรกิจ ดังนั้น หากมีการบริหารจัดการ และควบคุมดูแลได้อย่างดีและมีเสถียรภาพตลอดจนการพัฒนากระบวนการ และเครื่องมืออย่างต่อเนื่อง จะทำให้บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมั่นคง

ด้านกิจการโรงงานน้ำตาล บริษัทมีแผนขยายการลงทุนเพิ่มเติมในอนาคต ตามที่บริษัทได้รับอนุมัติให้จัดตั้งโรงงานน้ำตาลเพิ่มอีก 2 แห่ง ซึ่งมีกำลังการผลิตแห่งละ 20,000 ตัน จากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (“สอณ.”) โดยปัจจุบันได้จัดตั้งบริษัท โรงงานน้ำตาลชานี จำกัด (“CSF”) และบริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด (“BSC”) เพื่อรองรับการดำเนินธุรกิจดังกล่าว

สำหรับกิจการพลังงานไฟฟ้าชีวมวล บริษัทมีเป้าหมายในการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการขยายตัวของธุรกิจน้ำตาล โดยวางแผนการเพิ่มกำลังการผลิตไฟฟ้าชีวมวล เพื่อรองรับกำลังการผลิตของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของกลุ่มบริษัทฯ ในอนาคต

นอกจากนั้น บริษัทกำลังพิจารณาต่อยอดอุตสาหกรรมผลพลอยได้เพื่อเพิ่มรายได้ และเพื่อให้ธุรกิจเกิดความยั่งยืน โดยกำลังศึกษาความเป็นไปได้ของผลิตภัณฑ์เอทานอล บรรจุภัณฑ์ชานอ้อย และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้ของกลุ่มบริษัทฯ

4.3 เป้าหมายการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน

การดำเนินธุรกิจขององค์กรให้เติบโตและก้าวหน้าอย่างยั่งยืนนั้น นอกจากความเก่งและความสามารถในการทำอะไรเพียงอย่างเดียวคงมีอาจทำให้องค์กรดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน แต่ต้องประกอบด้วยการดำเนินธุรกิจด้วยหลักธรรมาภิบาลและจริยธรรม การดูแลเอาใจใส่ผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงการเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และคิดค้นต่อยอดสิ่งใหม่อยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ กลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ จึงมุ่งมั่นพัฒนา 5 ด้านดังนี้

1. การพัฒนาบุคลากร

บุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนา กลุ่มบริษัทฯ จึงให้ความสำคัญในทุกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรบุคคล ทั้งในด้านการจัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน โดยคำนึงถึงกระบวนการสรรหาพนักงานจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความสามารถเหมาะสมเข้ามาดำรงตำแหน่ง พร้อมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง และการรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความสำคัญ อีกทั้งมีการควบคุมให้พนักงานปฏิบัติตามข้อบังคับบริษัท และ “จรรยาบรรณธุรกิจและข้อพึงปฏิบัติทางจริยธรรมของผู้บริหารและพนักงานของบริษัท” เพื่อคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย ตลอดจนการทำให้บุคลากรในองค์กรตระหนักรู้ถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

นอกจากนั้น กลุ่มบริษัทฯ ยังได้กำหนด “นโยบายการพัฒนาบุคลากร” ซึ่งรวบรวมอยู่ใน “คู่มือการกำกับดูแลกิจการที่ดีและจรรยาบรรณธุรกิจ” ซึ่งจะประกาศและนำใช้ นโยบายดังกล่าวในปี 2560 (ที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 2/2560 ของบริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) มีมติอนุมัติคู่มือการกำกับดูแลกิจการที่ดีและจรรยาบรรณธุรกิจ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2560) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

นโยบายการพัฒนาบุคลากร

กลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ มีแนวทางในการส่งเสริมให้กรรมการบริษัท ผู้บริหาร และพนักงาน ได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และศักยภาพ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เนื่องจากกลุ่มบริษัทฯ ตระหนักดีว่า ทรัพยากรบุคคลเป็นสินทรัพย์ที่มีค่าสูงสุดในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรควรเป็นการลงทุนอย่างต่อเนื่องระยะยาว กลุ่มบริษัทฯ ได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับนโยบายและสภาวะการณ์ ด้วยการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นของบุคลากร โดยใช้เครื่องมือในการพัฒนาบุคลากร ได้แก่ การสอนงาน (Coaching) การแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing) และการมอบหมายโครงการ (Project Assignment) เพื่อให้บุคลากรสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะสร้างความแข็งแกร่งให้กับองค์กร และรองรับการเติบโตของธุรกิจ

กลุ่มบริษัทฯ มุ่งมั่นพัฒนาและเตรียมความพร้อมในด้านการพัฒนาบุคลากร สำหรับกลุ่มที่เป็นกำลังสำคัญของหน่วยงาน หรือ Key Person โดยพิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ มีบุคลิกภาพและพฤติกรรมการทำงานด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและต่อองค์กรซึ่งฝ่ายทรัพยากรบุคคลและธุรการได้ร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดจัดทำแผนพัฒนาพนักงานรายบุคคล (Individual Development Plan : IDP) ด้วยรูปแบบการเรียนรู้พัฒนาที่หลากหลาย เช่น การสอนงาน

การแบ่งปันความรู้ การมอบหมายโครงการ การฝึกอบรมภายในและภายนอก เพื่อให้ได้ข้อมูลในการพัฒนาบุคลากรอย่างแท้จริง โดยจัดให้มีการประเมินรายบุคคล ซึ่งให้ผู้บังคับบัญชา และ/หรือ ผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน ตลอดจนดำเนินการติดตามผลกับผู้บังคับบัญชา ปีละ 2 ครั้ง

กลุ่มบริษัทฯ ได้เล็งเห็นความสำคัญต่อการสร้างและเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรที่จะมารองรับการขยายตัวทางธุรกิจ โดยได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาพนักงานกลุ่มผู้มีความศักยภาพสูง (High Potential Development) โดยคัดเลือกจากกลุ่มที่เป็นกำลังสำคัญของหน่วยงาน หรือ Key Person และได้มีการกำหนดแผนการพัฒนารายบุคคลที่เหมาะสม (Individual Development Plan : IDP) สำหรับกลุ่มผู้มีความศักยภาพสูง (High Potential Development) ซึ่งพนักงานที่ได้รับคัดเลือกจะมีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเอง อาทิ การเรียนรู้งานจากฝ่ายต่าง ๆ ภายในองค์กร (Rotation) เป็นต้น นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทฯ ยังส่งเสริมให้พนักงานมีเวทีแสดงออกถึงศักยภาพ โดยมอบหมายโครงการพิเศษที่ท้าทาย อาทิ โครงการด้านการพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองการดำเนินธุรกิจหรือการผลิตของกลุ่มบริษัทฯ สำหรับโครงการที่ได้รับการคัดเลือก ทางกลุ่มบริษัทฯ จะให้การสนับสนุนเพื่อให้สิ่งผลิตหรือนวัตกรรมของพนักงานนั้นสามารถนำมาใช้งาน และเกิดประโยชน์ต่อองค์กรได้อย่างแท้จริง

2. การพัฒนาเกษตรกรชาวไร่อ้อย

ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กลุ่มบริษัทฯ มุ่งมั่นสร้างความมั่นคงด้านผลผลิตและสร้างชีวิตที่ดีแก่ชาวไร่อ้อย ตามปรัชญา “น้ำตาลสร้างในไร่” ดังนั้น กลุ่มบริษัทฯ จึงได้ส่งเสริมและพัฒนาชาวไร่อ้อยให้มีความรู้ในการบริหารจัดการอ้อยทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตั้งแต่กระบวนการเพาะปลูก การบำรุงรักษา และการเก็บเกี่ยว รวมถึงความรู้ในการนวัตกรรมการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการอ้อย และการนำคณะชาวไร่อ้อยไปศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้มาต่อยอดและประยุกต์ใช้ การพัฒนาในด้านนี้ถือเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่สามารถเพิ่มคุณภาพและปริมาณผลผลิตต่อไร่ให้แก่เกษตรกร และยังสามารถลดความเสี่ยงในการจัดหาวัตถุดิบและสร้างความมั่นคงด้านผลผลิตให้แก่กลุ่มบริษัทฯ ได้อีกด้วย

นอกจากนั้น กลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ ยังมีแนวคิดเปลี่ยนเกษตรกร เป็น “นักธุรกิจชาวไร่” โดยแนวคิดดังกล่าวมุ่งให้เกษตรกรสามารถวางแผนและบริหารจัดการในการเพาะปลูกอ้อยและกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้วยการสนับสนุนองค์ความรู้และการส่งเสริมจากกลุ่มบริษัทฯ อย่างใกล้ชิด เพื่อสร้างให้อาชีพเพาะปลูกอ้อยเป็นอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ที่ดี มีความสุขในการทำงาน อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ และสามารถสืบทอดกิจการจากรุ่นสู่รุ่น

3. การพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยี

ตลอดระยะเวลาการดำเนินงานที่ผ่านมา กลุ่มบริษัทฯ ให้ความสำคัญในการพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุง และเสริมศักยภาพในการประกอบธุรกิจของกลุ่มบริษัทฯ และเกษตรกรชาวไร่อ้อย กลุ่มบริษัทฯ มีการบริหารจัดการระบบไร่ออนไลน์ (Online) การจัดทำระบบสมาร์ทฟาร์ม (Smart Farm) รวมทั้งระบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ แบบ MIS (Management Information System) และระบบแผนที่แปลงอ้อย GIS (Geographic Information System) รวมทั้งนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ เพื่อส่งเสริม

การปลูกอ้อย และตรวจติดตามรายแปลงอ้อยได้ตามหลักวิชาการ รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์ นอกจากนั้น ยังมีงานวิจัยเพื่อป้องกันและกำจัดโรคพืชและศัตรูพืช อาทิ งานวิจัยการควบคุมการระบาดของโรคและแมลง โดยใช้วิธีธรรมชาติและมีการเพาะเลี้ยงศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียน เพื่อควบคุมการระบาดของหนอนกออ้อย และเชื้อราเขียว เพื่อกำจัดด้วงหนวดยาว เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม กลุ่มบริษัทฯ ยังคงมุ่งมั่นพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการการเกษตรด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และงานวิจัยต่าง ๆ ให้สอดคล้องตามนโยบายเกษตรยุคไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0) ของรัฐบาล ที่เน้นเศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

4. การพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม

กลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ เชื่อว่าการพัฒนาธุรกิจต้องทำควบคู่กับการพัฒนาชุมชน และการรักษาสังแวดล้อม

ด้านการพัฒนาชุมชน กลุ่มบริษัทฯ มีพันธกิจสำคัญในการยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการพัฒนาความรู้และส่งเสริมอาชีพให้แก่คนในชุมชน จัดกิจกรรมศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนช่วยเหลืองานประชาสัมพันธ์และรับซื้อสินค้าจากชุมชน เพื่อจัดทำเป็นของขวัญของที่ระลึกของกลุ่มบริษัทฯ เพื่อมอบในเทศกาลปีใหม่หรือในโอกาสต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้คนในชุมชนสามารถดำรงชีพได้อย่างมั่นคงและมีความภูมิใจในตนเอง นอกจากนั้น ยังพัฒนาและสนับสนุนการศึกษาของบุตรหลานและโรงเรียนในชุมชนรอบพื้นที่ตั้งของกลุ่มบริษัทฯ อีกด้วย

ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม กลุ่มบริษัทฯ ดูแลรักษาสังแวดล้อม โดยเริ่มจากการจัดการภายในโรงงาน ซึ่งใส่ใจตั้งแต่กระบวนการผลิต และการจัดภูมิทัศน์รอบโรงงาน เป็นต้น นอกจากนั้น ยังได้จัดกิจกรรมรักษาสังแวดล้อม โดยให้ชุมชน หน่วยงานราชการท้องถิ่น และพนักงานของกลุ่มบริษัทฯ เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว เพื่อความร่วมมือเป็นหนึ่งเดียวกัน และสร้างจิตสำนึกในการรักษาสังแวดล้อมของชุมชนร่วมกัน

5. การพัฒนาและบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลและจริยธรรม

ความมุ่งมั่นในการพัฒนาองค์กรให้เติบโตอย่างยั่งยืนด้วยหลักธรรมาภิบาลและจริยธรรม เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่กลุ่มบริษัทฯ ให้ความสำคัญและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มบริษัทฯ ดำเนินงานด้วยความโปร่งใส โดยมีการเปิดเผยข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม เพื่อสร้างความเป็นธรรมและเสริมสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ถือหุ้นทุกราย นอกจากนั้น ยังจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายในโดยผู้ตรวจสอบอิสระภายในและภายนอกองค์กร เพื่อความถูกต้องและความโปร่งใสในการดำเนินกิจการ

ในปี 2559 บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศเจตนารมณ์เข้าร่วมโครงการแนวร่วมปฏิบัติ (Collective Action Coalition) ของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านการทุจริต โดยได้กำหนดนโยบายและมาตรการต่อต้านคอร์รัปชันให้บุคลากรขององค์กรได้ถือปฏิบัติตาม รวมทั้งจัดให้มีการอบรมเพื่อให้เข้าใจ

ตระหนักรู้ และนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องอีกด้วย นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทฯ ยังได้ทบทวน “นโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดี” และ “จรรยาบรรณธุรกิจและข้อพึงปฏิบัติทางจริยธรรมของผู้บริหารและพนักงานของบริษัท” รวมทั้งได้จัดทำนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านธรรมาภิบาลและจริยธรรมขึ้นเพิ่มเติมโดยรวบรวมอยู่ใน “คู่มือการกำกับดูแลกิจการที่ดีและจรรยาบรรณธุรกิจ” ซึ่งประกาศและนำไปใช้ในปี 2560 รวมทั้งเผยแพร่คู่มือดังกล่าวบนเว็บไซต์ของบริษัท (ที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 2/2560 ของบริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) มีมติอนุมัติคู่มือการกำกับดูแลกิจการที่ดีและจรรยาบรรณธุรกิจ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2560)

2. ลักษณะการประกอบธุรกิจ

(1) โครงสร้างรายได้ของบริษัท

โครงสร้างรายได้ของบริษัทและบริษัทย่อยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเภทที่มาของรายได้	บริษัทที่ ดำเนินการ	ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560	
		ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
1. รายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลและกากน้ำตาล							
1.1 รายได้จากการขายน้ำตาลทรายขาว สีรำในประเทศ	BSF	966.06	22.49	1,162.02	24.80	1,144.94	19.42
1.2 รายได้จากการขายน้ำตาลทรายขาว ต่างประเทศ	BSF	-	-	53.29	1.14	6.67	0.11
1.3 รายได้จากการขายน้ำตาลทรายดิบ ต่างประเทศ	BSF	2,094.33	48.75	2,230.29	47.60	3,114.99	52.83
1.4 รายได้จากการขายกากน้ำตาล ในประเทศ	BSF	369.99	8.61	283.60	6.05	437.44	7.42
รวมรายได้จากการขายน้ำตาลทราย และกากน้ำตาล		3,430.39	79.85	3,729.19	79.59	4,704.04	79.79
2. รายได้จากธุรกิจเกี่ยวเนื่อง							
2.1 รายได้จากการขายไฟฟ้า	BEC / BPC/ BPP	279.00	6.49	383.81	8.19	492.14	8.35
2.2 รายได้จากการขายปุ๋ย	KBF	378.30	8.81	328.83	7.02	335.51	5.69
2.3 รายได้จากการขายและบริการอื่น ๆ	BSF / BRD	138.96	3.23	137.38	2.93	208.75	3.54
รวมรายได้จากธุรกิจเกี่ยวเนื่องอื่น ๆ		796.26	18.53	850.02	18.14	1,036.40	17.58
3. รายได้อื่นๆ*	BRR / BSF / BRD / BEC / BPC	63.08	1.47	95.22	2.03	151.72	2.57
4. กำไร (ขาดทุน) จากอัตราแลกเปลี่ยน	BSF	6.12	0.14	11.09	0.24	3.59	0.06
รายได้รวม		4,295.85	100.00	4,685.52	100.00	5,895.76	100.00

หมายเหตุ: *รายได้อื่น ๆ ได้แก่ กำไรจากการขายสินทรัพย์ หนี้สูญได้รับคืน และดอกเบี้ยรับ เป็นต้น

(2) ธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาล

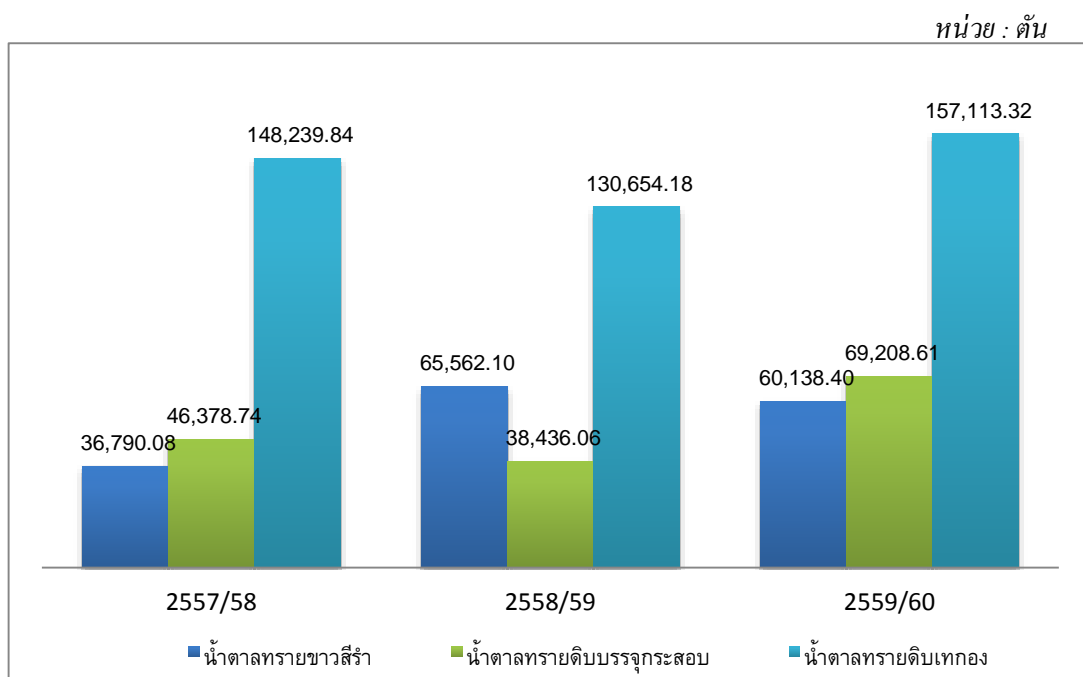
ดำเนินการโดยบริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”)

BSF เป็นโรงงานผลิตน้ำตาลแห่งแรกของกลุ่มบริษัทฯ ที่อยู่คู่กับชุมชนเป็นระยะเวลากว่า 5 ทศวรรษ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา BSF มุ่งมั่นผลิตน้ำตาลที่มีคุณภาพ ปลอดภัยต่อผู้บริโภค และเป็นที่ยังพอใจแก่ลูกค้า ด้วยเหตุนี้ BSF จึงพัฒนากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายน้ำตาลที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองในระดับมาตรฐานสากล ซึ่งผ่านการตรวจรับรองระบบบริหารจัดการคุณภาพตาม ISO 9001:2015 มาตรฐานสำหรับระบบบริหารคุณภาพ “QMS” (“Quality Management System”) การรับรองคุณภาพมาตรฐานการผลิต “GMP” (“Good Manufacturing Practice”) มาตรฐานระบบวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม “HACCP” มาตรฐานอาหารฮาลาลของศาสนาอิสลาม ซึ่งอนุญาตให้มุสลิมบริโภคได้ รวมทั้งมาตรฐานการบริหารจัดการการผลิตที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ Carbon Footprint ซึ่งเป็นการรับรองการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยออกมาจากการผลิต และ Water Footprint ซึ่งเป็นการรับรองด้านการจัดการการใช้น้ำอย่างยั่งยืน เป็นต้น

2.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ

BSF สามารถผลิตน้ำตาลทราย ซึ่งจำแนกได้ตามประเภทและเกรดของความบริสุทธิ์ของน้ำตาล ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ น้ำตาลทรายขาวสีรำ และน้ำตาลทรายดิบ ซึ่งแบ่งเป็นน้ำตาลทรายดิบเทกอง และน้ำตาลทรายดิบบรรจุกระสอบ นอกจากนี้ ในกระบวนการผลิตน้ำตาลยังมีผลิตภัณฑ์พลอยได้ที่ BSF สามารถนำไปจำหน่ายต่อเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ อันได้แก่ กากน้ำตาล (Molasses) กากอ้อย (Bagasses) กากหม้อกรอง (Filter Cake) และไอน้ำ (Steam)

ปริมาณการผลิตน้ำตาลทรายจำแนกแต่ละประเภทของBSF

น้ำตาลทรายดิบ (Raw Sugar)

น้ำตาลทรายดิบผลิตจากอ้อยโดยตรง เป็นน้ำตาลที่ได้จากระบวนการผลิตขั้นต้น โดยกระบวนการเคี้ยวและตกผลึกน้ำตาล ซึ่งมีค่าสีสูงกว่า 1,500 ICUMSA จึงมีลักษณะเป็นสีน้ำตาลเข้ม มีสิ่งสกปรกเจือปนสูง ความบริสุทธิ์ต่ำ เป็นเกิลด์สีน้ำตาลเข้มอ่อนถึงเข้ม มีความชื้นปานกลาง เกิลด์น้ำตาลจะจับติดกันไม่ร่วน น้ำตาลชนิดนี้ไม่สามารถนำไปบริโภคได้โดยตรง ต้องนำน้ำตาลไปผ่านกระบวนการ (Reprocess) หรือทำให้บริสุทธิ์ก่อน เพื่อผลิตเป็นน้ำตาลทรายขาวหรือน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ การขนถ่ายน้ำตาลทรายดิบจะขนถ่ายในลักษณะ Bulk เพื่อจำหน่ายให้แก่ลูกค้าต่างประเทศ

นอกจากนี้ น้ำตาลทรายดิบบรรจุกระสอบ หรือน้ำตาลทรายดิบคุณภาพสูง (Very High Polarization Sugar: VHP) เป็นน้ำตาลทรายดิบซึ่งผ่านกระบวนการทำให้บริสุทธิ์บางส่วน ทำให้สีของน้ำตาลเป็นสีเหลืองแกมน้ำตาล โดยทั่วไปจะมีค่าสีอยู่ระหว่าง 1,000 - 1,500 ICUMSA สามารถนำมาบริโภคได้โดยตรง ในการจำหน่าย BSF จะนำผลิตภัณฑ์น้ำตาลทรายดิบคุณภาพสูงบรรจุในกระสอบและส่งออกขายต่างประเทศ แบ่งเป็น 2 ขนาด ได้แก่ ขนาด 50 กิโลกรัม และขนาด 15 กิโลกรัม มีแผนบรรจุกระสอบขนาด 500 กก. ในปีการผลิต 2560/61

น้ำตาลทรายขาวสีน้ำตาล (Brown Sugar)

น้ำตาลทรายขาวสีน้ำตาล เป็นน้ำตาลทรายที่ผ่านกระบวนการทำให้บริสุทธิ์แล้ว แต่ไม่ได้ผ่านกระบวนการลดค่าสี ทำให้สีของน้ำตาลเป็นสีทอง โดยทั่วไปมีค่าสี 1,000 ICUMSA บริษัทผลิตน้ำตาลทรายขาวเกรด 3 (น้ำตาลทรายขาวสีน้ำตาล) ค่าสี 700-1,300 ICUMSA ความชื้นร้อยละ 0.1 เพื่อจำหน่ายแก่ผู้บริโภคในบริเวณชุมชนพื้นที่ใกล้เคียงในจังหวัดบุรีรัมย์ และต่างจังหวัดซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคอีสาน ภาคใต้ และเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งในตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade)

ตารางจำแนกค่าสี ค่าโพลาไรเซชัน และค่าความชื้นของน้ำตาลแต่ละประเภทของ BSF

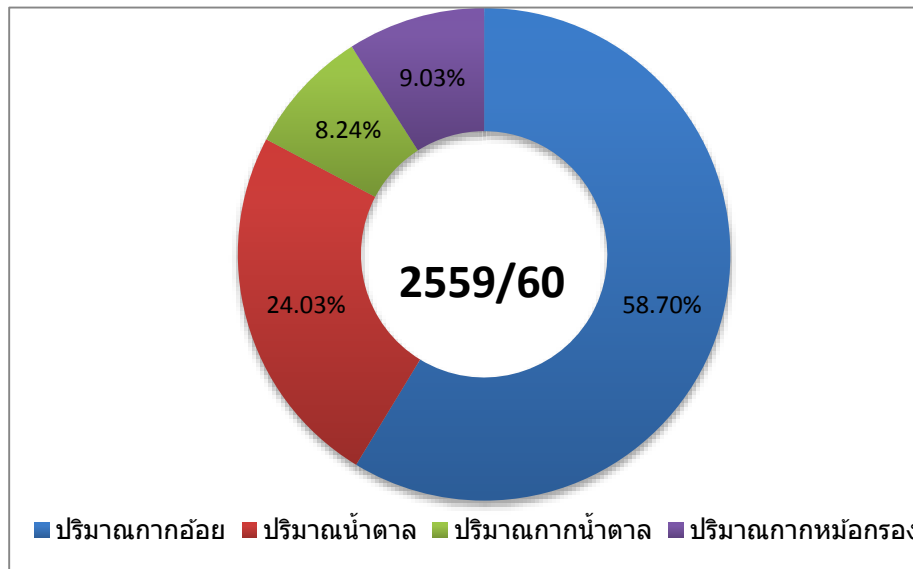
ผลิตภัณฑ์น้ำตาลทราย	ค่าสี (ICUMSA)	ค่าโพลาไรเซชัน 2 (ร้อยละ)	ค่าความชื้น (ร้อยละ)
น้ำตาลทรายขาว (สีน้ำตาล)	800 – 1,300	≥ 99.20	≤ 0.1
น้ำตาลทรายดิบบรรจุกระสอบ	800 – 1,300	99.20 - 99.50	≤ 0.2
น้ำตาลเกรดพรีเมียม	$\geq 1,000$	≥ 99.20	≤ 0.2

ผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากระบวนการผลิตน้ำตาล

นอกจากผลผลิตน้ำตาลที่ได้จากการผลิตของโรงงานน้ำตาลแล้ว โดยทั่วไปปริมาณอ้อย 14,000 ตัน BSF จะสามารถผลิตน้ำตาลได้ประมาณ 1,500 ตัน และได้ผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาล ได้แก่ กากน้ำตาล ประมาณ 600 ตัน กากอ้อยประมาณ 3,500 ตัน และกากหม้อกรอง ประมาณ 600 ตัน

ในฤดูการผลิตปี 2559/60 BSF มีปริมาณอ้อยเข้าหีบประมาณ 2.21 ล้านตัน สามารถผลิตน้ำตาลได้ 251,696 ตัน ซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้เป็นกากน้ำตาลได้ 86,341 ตัน กากอ้อย 614,698 ตัน และกากหม้อกรอง 94,594 ตัน

สัดส่วนผลผลิตน้ำตาลและผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้

ทั้งนี้ ลักษณะและการนำไปใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้ มีรายละเอียดดังนี้

■ กากน้ำตาล หรือโมลาส (Molasses)

เป็นผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากกระบวนการเกี่ยวน้ำตาล ซึ่งเป็นส่วนของเหลวที่เหลือหลังจากการแยกเอาผลึกของน้ำตาลออกแล้ว มีลักษณะเหนียวข้นสีน้ำตาลเข้ม องค์ประกอบส่วนใหญ่เป็นน้ำตาลซูโครสที่ไม่ตกผลึก ในกระบวนการผลิตน้ำตาลทรายจะได้กากน้ำตาล ประมาณ 40-45 กิโลกรัมต่อปริมาณอ้อยเข้าหีบ 1 ตัน ทั้งนี้ กากน้ำตาลสามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม อาทิ การผลิตแอลกอฮอล์ ยีสต์ ผงชูรส อาหารสัตว์ น้ำส้มสายชู ซีอิ๊ว และซอสปรุงรส เป็นต้น โดยในปัจจุบัน BSF จำหน่ายกากน้ำตาลที่ผลิตได้ให้แก่อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม

■ กากอ้อย (Bagasses)

เป็นผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากกระบวนการหีบอ้อย ประกอบด้วยธาตุคาร์บอน ไฮโดรเจน ออกซิเจน และไนโตรเจน ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมที่สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงได้อย่างดี เมื่อนำกากอ้อยไปตากจนแห้ง จะสามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้ นอกจากจะใช้เป็นเชื้อเพลิงแล้วยังสามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษไม้อัด (Fiber Board) แผ่น Particle Board และการผลิตเซลลูโลสได้อีกด้วย โดยปัจจุบัน BSF จำหน่ายกากอ้อยให้แก่กลุ่มบริษัทโรงไฟฟ้าในเครือ และรับซื้อไฟฟ้าที่เหลือจากการจำหน่ายให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (“กฟภ.”) มาใช้ในโรงงานน้ำตาลต่อไป

■ กากหม้อกรอง (Filter cake)

เป็นผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากกระบวนการกรองน้ำอ้อยหลังจากพักใสแล้ว กากตะกอนจะมีน้ำตาลติดออกมาพอสมควร มีสารอาหาร เช่น โปรตีน และแร่ธาตุต่าง ๆ สามารถใช้ในการปรับปรุงดินได้ เพราะมีความพรุนในตัวเองจึงช่วยการกระจายน้ำในดิน นอกจากนี้ ยังพบว่าสามารถปรับสภาพดินให้ร่วนซุย มีความเป็นกรดลดลง หรือใช้แก่น้ำที่มีสภาพเป็นกรดได้ นอกจากกากหม้อกรองจะใช้เป็นปุ๋ยแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ทำอาหารสัตว์ หรือผลิตก๊าซชีวภาพได้อีกด้วย ปัจจุบัน BSF จำหน่ายกากหม้อกรองให้แก่ บริษัท ปุ๋ยตราบุญแฉะ จำกัด (“KBF”) ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ โดยได้ใช้กากหม้อกรองเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และจำหน่ายปุ๋ยให้แก่บริษัท บุรีรัมย์วิจิตรและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”) เพื่อนำไปส่งเสริมเกษตรกรไร่อ้อยในพื้นที่ส่งเสริม เพื่อให้ชาวไร่อ้อยได้ปุ๋ยที่มีคุณภาพ ทำให้ผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น

■ ไอน้ำ (Steam)

เป็นผลพลอยได้ที่เกิดจากกระบวนการผลิต ซึ่งใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนเครื่องจักร รวมถึงผลิตไฟฟ้า ทั้งนี้ BSF มีกำลังการผลิตไฟฟ้าจากไอน้ำสูงสุดรวม 18.5 เมกะวัตต์ ซึ่งปัจจุบันผลิตไฟฟ้าจริงเฉลี่ย 14.5-15 เมกะวัตต์ สำหรับใช้ภายในโรงงานน้ำตาล เพื่อช่วยลดต้นทุนค่าไฟฟ้า และเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่บริษัท

2.2 โครงการในอนาคต

ปลายปี 2558 และปี 2559 กลุ่มบริษัทฯ ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงงานผลิตน้ำตาล จำนวน 2 แห่งในอำเภอขานี จังหวัดบุรีรัมย์ และอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีกำลังการผลิตแต่ละ 20,000 ตันต่อวัน จากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (“สอ.น.”) โดยโรงงานน้ำตาลทั้ง 2 แห่งนี้ จดทะเบียนจัดตั้งในนามบริษัท โรงงานน้ำตาลขานี จำกัด (“CSF”) (ซึ่งเดิมคือ บริษัท บุรีรัมย์ซูเปอร์เพาเวอร์ จำกัด) และบริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด (“BSC”) (ซึ่งเดิมคือ บริษัท บุรีรัมย์อะโกรเอ็นเนอร์ยี จำกัด) ตามลำดับ การดำเนินงานในปัจจุบันอยู่ระหว่างส่งเสริมการเพาะปลูกให้แก่เกษตรกรชาวไร่ในพื้นที่ เพื่อจัดเตรียมแหล่งเพาะปลูกวัตถุดิบ นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทฯ ได้วางแผนโครงการแปรรูปน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (Refined Sugar) เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์น้ำตาล ซึ่งดำเนินการโดย BSF และคาดว่าจะเริ่มก่อสร้างในปี 2561

2.3 การตลาดและภาวะการแข่งขัน

➤ กลยุทธ์ในการแข่งขัน

กลุ่มบริษัทมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการผลิตและจัดจำหน่ายน้ำตาลมาเป็นเวลากว่า 54 ปี เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับกลุ่มบริษัทฯ ได้มีการจัดตั้งบริษัท บุรีรัมย์วิจิตรและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”) เพื่อดำเนินงานบริหารจัดการวัตถุดิบ โดยส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวไร่อ้อย เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางด้านธุรกิจ โดยกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมที่มุ่งเป้าหมายเห็นผล

ชัดเจนไปพร้อมกับการพัฒนาบุคลากรและเกษตรกรชาวไร่อ้อย มีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ของคุณภาพอ้อยในการเพิ่มผลผลิต การทดลอง ทดสอบพันธุ์อ้อยที่ให้ผลผลิตและคุณภาพด้านทานโรคแมลงศัตรูอ้อย และไว้ต่อได้ดีเหมาะสมกับพื้นที่ปลูกของเกษตรกรชาวไร่อ้อยจังหวัดบุรีรัมย์ มีการบริหารจัดการศัตรูอ้อยโดยใช้ชีววิธี มีการขยายผลและสร้างเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้เข้มแข็งขึ้นในเรื่องการบริหารจัดการโรคแมลงศัตรูอ้อย มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเกษตรเพื่อลดรายจ่าย ลดการใช้แรงงาน มีการส่งเสริมการปลูกอ้อยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการระบบไร่อ้อยภายใต้การส่งเสริมแบบพันธสัญญา (Contract Farming) การสร้างกลุ่มเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้เข้มแข็งด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ความรู้ในการพัฒนาและเพิ่มผลผลิตในทุก ๆ ด้าน เพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้และเพิ่มทักษะ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการผลิตอ้อยของตนเอง อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ชาวไร่อ้อย และเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัทฯ คือ “สร้างความมั่นคงด้านผลผลิตและสร้างชีวิตที่ดีแก่ชาวไร่อ้อยฯ” โดยมีการดำเนินการในหลายรูปแบบดังนี้

1. การส่งเสริมการปลูกอ้อยแบบพันธสัญญา (Contract Farming)

Contract Farming

บริษัทได้จัดทำสัญญากับชาวไร่อ้อยด้วยระบบ Contract Farming เพื่อส่งเสริมปัจจัยการผลิตและสินเชื่อ (เงินกู้ยืม) เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและผลผลิต โดยใช้ระบบ GIS ในการวัดพื้นที่และบริหารจัดการด้วยระบบ MIS โดยการวัดพิกัดแปลงอ้อยซึ่งนำใช้ GPS เพื่อให้ทราบตำแหน่งของแปลงอ้อยทางภูมิศาสตร์ เพื่อช่วยในการบริหารจัดการแปลงอ้อยให้ตอบสนองต่อผลผลิตมากที่สุด และเชื่อมต่อกับระบบไร่ออนไลน์ มีการบันทึกกิจกรรมแปลงอ้อยและข้อมูลของแปลงอ้อย รหัสแปลง ขนาดพื้นที่ ลักษณะรูปแปลงอ้อยประเภทอ้อย การใช้ปัจจัยการผลิต และเงินส่งเสริม เป็นต้น เพื่อนำมาช่วยประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการดังกล่าว

พื้นที่ส่งเสริม

พื้นที่ส่งเสริมการปลูกอ้อยของบริษัทส่วนใหญ่เป็นลักษณะพื้นที่นาดอนมาก่อน และทำให้ได้ผลผลิตไม่คุ้มค่า เกษตรกรจึงมีการปรับตัวและเปลี่ยนพื้นที่มาเพาะปลูกอ้อย ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวเหมาะสมต่อการปลูกอ้อย ประกอบกับการส่งเสริมแบบที่มีการตรวจติดตามและจ่ายปัจจัยการผลิตรายแปลง จึงทำให้ผลการดำเนินงานทางด้านส่งเสริมประสบผลสำเร็จ เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งเห็นได้จากการที่มีปริมาณเกษตรกรชาวไร่อ้อย พื้นที่ปลูกและปริมาณ รวมถึงคุณภาพอ้อยที่เพิ่มขึ้นในทุกปี

พื้นที่ส่งเสริมส่วนใหญ่ในรัศมี 40 กิโลเมตรรอบโรงงาน

ตารางแสดงจำนวนชาวไร่อ้อยคู่สัญญา พื้นที่ปลูกอ้อย และปริมาณอ้อยที่นำเข้าหีบ

รายการ	ปีการผลิต					
	2556/57	2557/58	2558/59	2559/60	2560/61	2561/62
จำนวนชาวไร่(ราย)	10,089	10,777	11,587	11,023	11,780	10,833
พื้นที่ปลูก (ไร่)	168,000	180,046.23	189,381.90	185,112.91	239,523	220,000
ปริมาณอ้อยเข้าหีบ(ตัน)	1,760,455.20	1,951,247.12	2,060,649.65	2,200,000	2,900,000	3,100,000
คุณภาพอ้อย (CCS.)	13.48	13.48	13.45	13.18	13.50	13.70
น้ำตาล/ตันอ้อย	118.24	118.6	117.06	112.59	120.00	120.00

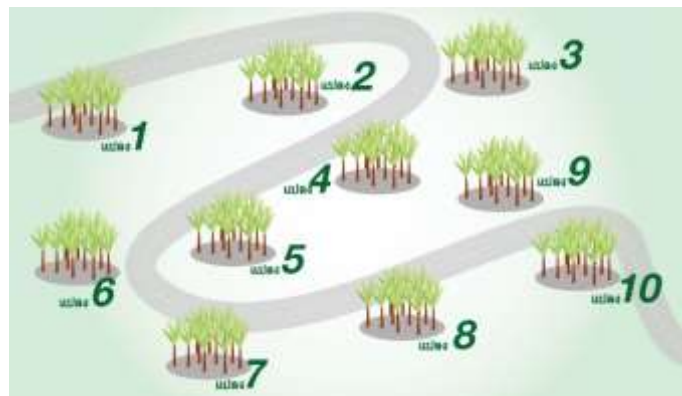
2. การให้การส่งเสริมและตรวจติดตามระดับรายแปลง

บริษัทได้คัดเลือกบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำในการผลิตอ้อยที่เรียกว่า “นักวิชาการส่งเสริมเพิ่มผลผลิต” (“นักวิชาการฯ”) ให้บริการแก่เกษตรกรชาวไร่อ้อยในด้านการบริหารจัดการปัจจัยการผลิตและการผลิตอ้อย ตั้งแต่เริ่มปลูกจนกระทั่งถึงการเก็บเกี่ยว ซึ่งทุกขั้นตอนล้วนแล้วแต่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน มีการจัดตั้งสำนักงานเขตส่งเสริมในพื้นที่ส่งเสริมของบริษัทกว่า 16 เขตส่งเสริมกระจายตามพื้นที่ที่ปลูกอ้อย เพื่อใกล้ชิดกับเกษตรกรในทุกพื้นที่ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและเป็นศูนย์เรียนรู้ในการผลิตอ้อย

การตรวจติดตามกิจกรรมของเกษตรกรเป็นขั้นตอนในการปฏิบัติงานขั้นตอนหนึ่ง เพื่อที่จะให้บริษัทสามารถเข้าถึงสถานะของแปลงอ้อยกับระดับของการเจริญเติบโต หรือสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข โดยใช้การตรวจของพนักงานซึ่งตรวจตามเส้นทาง (Route) ของแปลงอ้อย เพื่อให้ทุกแปลงได้รับการตรวจอย่างครบถ้วน และมีรอบการตรวจที่แน่นอน ในขณะที่ตรวจนักวิชาการฯ จะบันทึกสถานะแปลงผ่านแอปพลิเคชัน (Application) และนำข้อมูลเข้าระบบเซิร์ฟเวอร์ (Server) เพื่อนำไปประมวลผลแบบโดยทันที หรือ Real-Time แบบรายคนให้กับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลสถานะแปลงอ้อยนั้น ๆ เพื่อการจัดการต่อไป

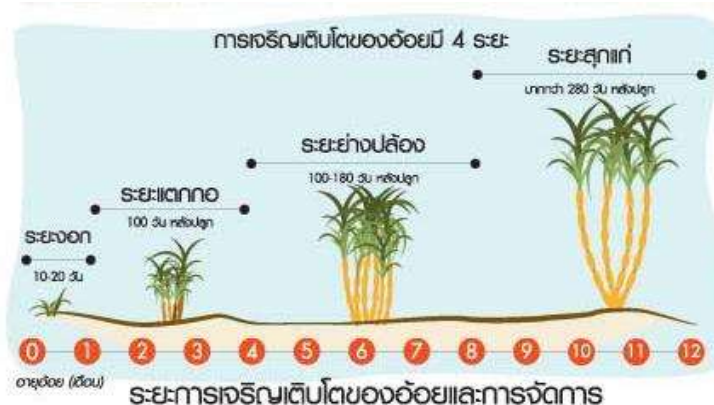

Route System

3. ให้ความสำคัญตามช่วงการเจริญเติบโตของอ้อย (Growth Phase)

ระยะการเจริญเติบโตของอ้อยแบ่งเป็น 4 ระยะ ซึ่งแต่ละระยะมีความต้องการปัจจัยการผลิตและการจัดการที่แตกต่างกัน เพื่อให้การจัดการและบริหารปัจจัยการผลิตให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด การติดตามงานและการส่งเสริมจึงเป็นไปในทิศทางกับระยะของการเจริญเติบโตของอ้อย เช่น การสำรวจเปอร์เซ็นต์การงอกช่วง 45 วัน การตรวจนับจำนวนหน่อ จำนวนลำอ้อย ช่วงอายุอ้อย 4-5 เดือน และการประเมินผลผลิตและคุณภาพอ้อยช่วงอ้อยอายุ 11-12 เดือน นอกจากนี้ ยังต้องมีการกำหนดกิจกรรมที่จะต้องแนะนำ ตรวจสอบ ติดตามการดำเนินงานของชาวไร่อ้อย ตั้งแต่การบำรุงรักษา การใส่ปุ๋ย และการกำจัดวัชพืช เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ชาวไร่อ้อยเข้าใจสรีระของอ้อยเพื่อการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของอ้อยแต่ละช่วงอายุ สามารถตรวจสอบหรือสอบกลับกิจกรรมที่ทำไป และเพื่อที่จะประเมินผลผลิตและคุณภาพอ้อย รวมถึงเกษตรกรจะต้องเข้าใจถึงระยะ Growth Phase ของอ้อย เพื่อนำไปจัดการอ้อยให้ได้ตามเป้าหมาย

4. สร้างระบบบริหารจัดการมุ่งสร้างความสำเร็จของเกษตรกรอย่างยั่งยืน

บริษัทให้ความสำคัญในการบริหารจัดการวัตถุดิบ เนื่องจากวัตถุดิบที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพเป็นสิ่งที่สร้างผลประโยชน์ให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อยรวมถึงโรงงานน้ำตาลที่เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ การจัดหาวัตถุดิบให้มีปริมาณเพียงพอต่อการผลิตของโรงงานเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งพื้นที่การปลูกอ้อยในรัศมีไม่เกิน 40 กม.จากโรงงานนั้นเป็นระยะการส่งเสริมที่สร้างความยั่งยืนทั้งชาวไร่อ้อยและโรงงาน เนื่องจากเป็นระยะที่สามารถควบคุมการให้บริการและลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านผลผลิตและคุณภาพ และเพื่อความยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของบริษัทที่จะพัฒนาชาวไร่อ้อยในพื้นที่ 40 กม.รอบโรงงานให้มีผลผลิตต่อไร่ที่สูง และมีคุณภาพดีด้วยหลักวิชาการและความรับผิดชอบต่อชาวไร่อ้อย พัฒนาระบบบริหารงานจัดการเพื่อความมั่นคงของผลผลิตและผลกำไรของชาวไร่อ้อย พัฒนาวัตถุกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพขององค์กรและชาวไร่อ้อย ส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรและชาวไร่อ้อยให้เติบโตมั่นคงไปพร้อมกัน และเพื่อให้ชาวไร่อ้อยสามารถพัฒนาเพิ่มผลผลิตได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงจำเป็นต้องกำหนดกระบวนการในการส่งเสริมกลยุทธ์และวิธีการทำงาน รวมทั้งกรอบเวลาการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรและเกษตรกรชาวไร่อ้อยที่ชัดเจน เพื่อให้ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ในการนี้จึงมีการกำหนดต้นแบบ “บุรีรัมย์โมเดล” (Buriram Model) เพื่อกำหนดทิศทางของรูปแบบการดำเนินงานของชาวไร่อ้อยของบริษัท ซึ่งโมเดลดังกล่าวประกอบไปด้วย

- น้ำตาลสร้างในไร่
- สร้างการรวมกลุ่ม “ระบบกลุ่มนักธุรกิจไร่อ้อยเข้มแข็ง”
- ใช้ระบบบริหารจัดการ MIS และใช้เทคโนโลยี GIS เพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิต
- ระบบตรวจติดตามอ้อยรายแปลงทุกแปลง ในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในตำแหน่งนั้น ๆ สูงสุด (x,y Coordinate)
- เน้นการพัฒนาบุคลากรและนักธุรกิจไร่อ้อย เพื่อให้ทุกคนทำงานอย่างมีความรู้ โดยกำหนดผลลัพธ์และวางแผนงานร่วมกัน ซึ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลนั้นได้พัฒนาทั้งในส่วนบุคลากรของบริษัทและเกษตรกรชาวไร่อ้อย ควบคู่กัน เพื่อให้สามารถดำเนินงานพัฒนาเพิ่มผลผลิตไปในทิศทางเดียวกัน

5. สร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมระหว่างเกษตรกรและบริษัท

จากความมุ่งมั่นในการสร้างความมั่นคง และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย ในปี 2560 บริษัทจึงได้เริ่มแนวคิดที่จะเปลี่ยนจากเกษตรกรชาวไร่อ้อย เป็น “นักธุรกิจไร่อ้อย” เพื่อสร้างแนวคิดการพัฒนาการผลิตอ้อย พัฒนาเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้เป็นนักธุรกิจไร่อ้อย ที่เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการ รู้ต้นทุน รู้ค่าใช้จ่าย รู้การจัดการที่เหมาะสมและสามารถพัฒนาอาชีพของตนเองได้ ทั้งนี้ เพื่อให้อาชีพการทำไร่อ้อยเป็นอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ และสร้างความสุข เป็นอาชีพที่น่าภาคภูมิใจและส่งต่ออาชีพแก่ทายาทได้

นอกจากนั้น บริษัทมีช่องทางสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารสำคัญ และกิจกรรมที่มีประโยชน์ให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย อาทิ ทางวิทยุประชาสัมพันธ์คลื่น FM 92.0 MHz เครื่องข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ป้ายประกาศ และวารสาร เป็นต้น

6. การทำงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตอ้อย

บริษัทมุ่งเน้นการสร้างองค์กรที่เป็นเลิศด้านวิชาการและการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความมั่นคงด้านผลผลิตและเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนของชาวไร่อ้อย มีการพัฒนาการผลิตด้วยหลักวิชาการ โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ในหลายรูปแบบ ทั้งในรูปแบบการฝึกอบรม การสาธิต รวมถึงการจัดกิจกรรมสัมมนา การทำกิจกรรมเวิร์กชอป (Work Shop) เพื่อสร้างความร่วมมือและกำหนดทิศทางในการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบ โดยได้วางแผนพัฒนาบุคลากรและเกษตรกรชาวไร่อ้อยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งจัดการศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ เทคนิคและวิธีการมาปรับใช้ เพื่อการพัฒนาและเพิ่มผลผลิตต่อไป

การพัฒนาบุคลากรและศึกษาดูงานต่างประเทศ

การคัดเลือกพันธุ์อ้อย

6.1 การบริหารงานส่งเสริมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

บริษัทฯ ได้พัฒนาระบบการบริหารจัดการภายใต้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ MIS (Management Information System) รวมกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ GIS (Geographic Information System) ผ่านระบบ Online ที่สามารถทราบข้อมูลแบบโดยทันที (Real-Time) เพื่อใช้บริหารจัดการผลผลิตอ้อยของเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพ จากการใช้ต้นทุนและทรัพยากรของตำแหน่งแปลง (Coordinate) นั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสม สำหรับแปลงอ้อยกว่า 10,000 แปลง ในทุก 15 วัน จะมีการออกตรวจแปลงและบันทึกข้อมูลหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการเบิกปัจจัยการผลิต การบันทึกกิจกรรมซึ่งจะบันทึกลงบนระบบ MIS ทั้งหมด เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลเพื่อให้ทราบสถานะประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการแปลงอ้อยทุกแปลงให้มีผลผลิตตามเป้าหมาย

ระบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศแบบ MIS (Management Information System)

6.2 การทดสอบและคัดเลือกพันธุ์อ้อยที่เหมาะสม

บริษัทได้จัดตั้งหน่วยงานวิจัยขึ้นเพื่อทดลองและทดสอบพันธุ์อ้อย เพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้และคัดสรรพันธุ์อ้อยที่ให้ผลผลิตและความหวานสูงเหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งพื้นที่ปลูกอ้อยนั้นค่อนข้างมีความแตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศของแต่ละสถานที่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องคัดเลือกพันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ซึ่งแตกต่างกันทั้งเรื่องดินและสภาพความสูงต่ำของพื้นที่ การคัดสรรพันธุ์อ้อยที่เหมาะสมนั้นมีความสำคัญต่อผลผลิตที่จะได้รับ และเพื่อเป็นการพัฒนาผลผลิต การคัดเลือกและทดสอบพันธุ์อ้อยจึงต้องทำควบคู่กับวิธีการเพิ่มผลผลิตอื่น ๆ ตามหลักวิชาการและให้

สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของบริษัท โดยบริษัทได้พัฒนาพันธุ์อ้อยร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนพันธุ์อ้อยพันธุ์ใหม่ทุก 4-5 ปี

6.3 การวิจัยพัฒนาเพิ่มผลผลิต

บริษัทมีการวิจัยเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มผลผลิตอ้อย โดยการทดลองและวิจัยเพื่อหาวิธีการและแนวทางที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของผลผลิตและสร้างชีวิตที่ดีแก่ชาวไร่อ้อย และยังมีพัฒนานวัตกรรมและวิธีการใหม่ ๆ รวมทั้งมีการทดลองและวิจัยแนวทางและคัดสรรผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่ใช้เพิ่มผลผลิตก่อนที่จะส่งต่อไปแก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย

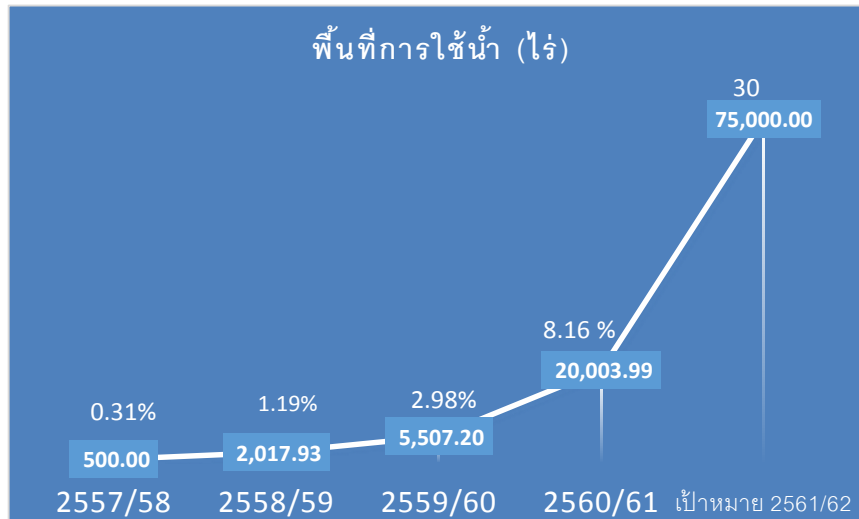
6.4 การพัฒนาส่งเสริมปรับปรุงดินและปุ๋ย

พื้นฐานของการเพาะปลูกอ้อยมีปัจจัยหลักที่สำคัญอย่างมากคือ การพัฒนาคุณภาพและความสมดุลของดิน นอกจากเป็นวัสดุที่ใช้เพาะปลูกอ้อยแล้ว ดินยังทำให้รากอ้อยยึดเกาะและใช้ประโยชน์ในการดูดซับธาตุอาหาร ทั้งนี้ บริษัทได้พัฒนาสูตรปุ๋ยที่มีความเหมาะสมกับสภาพดินของพื้นที่ปลูกอ้อยแต่ละพื้นที่ของบริษัท โดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ดินจากทุกพื้นที่ที่ปลูกอ้อยที่เป็นตัวแทน เพื่อกำหนดสูตรปุ๋ยที่เหมาะสมกับจังหวัดบุรีรัมย์ การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยตามเป้าหมายผลผลิตรายแปลง เพราะคุณสมบัติของดินรายแปลงมีความแตกต่างกัน จึงต้องมีวิธีการจัดการที่แตกต่างกันด้วย ทั้งนี้ เกษตรกรสามารถเก็บตัวอย่างดินเพื่อวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองจากการฝึกอบรมของบริษัท เช่น การวัดค่า pH การแยกประเภทเนื้อดินและกลุ่มดินเป็นต้น ส่วนตัวอย่างดินที่เหลือจะส่งให้กับห้องปฏิบัติการ (Lab) ของสำนักงานอ้อย เพื่อตรวจหาธาตุอาหาร จากนั้นจะนำผลการวิเคราะห์มาประมวลผลการเพิ่มผลผลิตให้ได้ตามเป้าหมายเป็นรายแปลง และนำมาเป็นฐานข้อมูลเพื่อประมวลผลในระบบ GIS และใช้สำหรับการบริหารจัดการในภาพรวมของบริษัทที่แม่นยำและมีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนั้น ได้พัฒนาแอปพลิเคชัน (Application) เพื่อเผยแพร่ให้เกษตรกรใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจที่อัจฉริยะ (Expert) และให้บริษัท ปุ๋ยตราทุเรียน จำกัด เป็นผู้ผลิตปุ๋ย โดยปัจจุบันมีปุ๋ยจำนวน 2 สูตรคือ 18-8-18 และ 22-8-18 และได้พัฒนาองค์ความรู้และเผยแพร่ให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของการพัฒนาปรับปรุงดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี

6.5 การพัฒนาระบบน้ำและการส่งเสริมการใช้น้ำในไร่อ้อย

บริษัทได้พัฒนาและส่งเสริมการใช้น้ำในไร่อ้อยในทุกรูปแบบ ซึ่งมีการใช้น้ำในการเพิ่มผลผลิตอ้อยเพิ่มขึ้นทุกปี มีพื้นที่ใช้น้ำกว่าร้อยละ 8 ในปี 2560/61 โดยคำนึงถึงศักยภาพของน้ำที่สามารถใช้ในการเพิ่มผลผลิตให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อยได้ เนื่องจากพื้นที่ปลูกอ้อยของจังหวัดบุรีรัมย์เป็นพื้นที่การเพาะปลูกที่ไม่มีระบบชลประทาน อาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ซึ่งทำให้ไม่สามารถพัฒนาเพิ่มผลผลิตได้ตามเป้าหมาย จึงทำให้ต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาระบบการใช้น้ำของเกษตรกรให้เหมาะสมกับพื้นที่และแหล่งน้ำที่มี รวมถึงจัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มทางเลือกและช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต ทั้งวัสดุอุปกรณ์ระบบน้ำ และการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล

เพื่อนำน้ำได้ดินมาใช้ ในกรณีที่เกษตรกร ไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติหรือบ่อน้ำของตนเอง ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและพัฒนาเพิ่มผลผลิตโดยไม่ต้องรอฟ่นเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้ผลผลิตอ้อยของบริษัทเพิ่มขึ้นทุกปีอีกด้วย

6.6 การบริหารโรคและแมลงศัตรูอ้อย

กระบวนการพัฒนาเพิ่มผลผลิตอ้อย จะสำเร็จได้โดยการบริหารจัดการโรคและแมลงศัตรูอ้อยที่ดี และทันต่อสถานการณ์การทำลายที่เกิดขึ้น เนื่องจากเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อด้านปริมาณและคุณภาพของผลผลิต ซึ่งการทำลายของโรคและแมลงศัตรูอ้อยในแต่ละปีจะแตกต่างกันไปตามสภาพอากาศและระยะเวลาที่เกิดขึ้น ซึ่งบริษัทเตรียมความพร้อมเรื่องดังกล่าวโดยการจัดตั้งหน่วยงานบริหารจัดการโรคและแมลงศัตรูอ้อย เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารจัดการแบบผสมผสาน และเน้นการสำรวจเพื่อทราบสถานการณ์และประเมินการทำลายและความเสียหายที่จะเกิดขึ้น มีการใช้การป้องกันและกำจัดที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงศัตรูธรรมชาติเพื่อควบคุมโดยชีววิธี (Bio-Control) เช่น การใช้แตนเบียนโคทีเซีย (*Cotesia flavipes*) กำจัดหนอนกออ้อย การเพาะเลี้ยงเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดด้วงหนวดยาว การขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มา (*Trichoderma* sp.) เพื่อป้องกันและกำจัดโรครากเน่า รวมทั้งได้อบรมให้ความรู้และสร้างกลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งในการผลิตและขยายแมลงศัตรูธรรมชาติ และเชื้อราที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ เพื่อให้เกษตรกรตระหนักถึงความสำคัญของงานอารักขาพืช รู้วิธีการที่จะจัดการกับแปลงอ้อยของตนเอง และสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันและกำจัดศัตรูอ้อย

แมลงศัตรูธรรมชาติและเชื้อราที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันและกำจัดแมลง

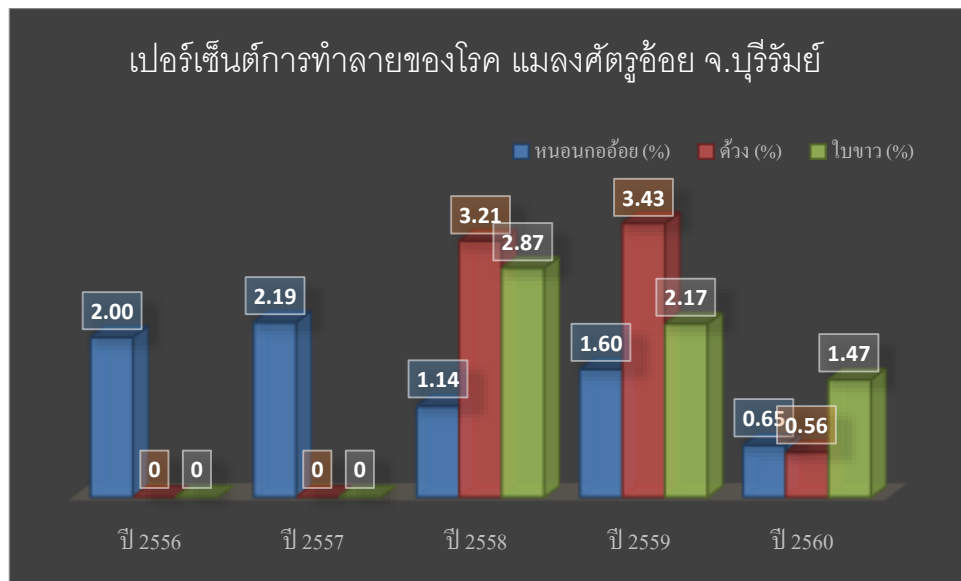
Cotesia flavipes

Metarhizium anisopliae

Trichoderma spp.

กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งผลิตขยายแทนเบียนหนอนและเชื้อราที่เป็นประโยชน์

6.7 การถ่ายทอดเทคโนโลยี

บริษัทเน้นการส่งเสริมเพิ่มผลผลิตให้กับเกษตรกร โดยใช้หลักวิชาการนำหน้าการส่งเสริม ดังนั้น การถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการผลิตอ้อย จึงเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการอย่างเล็งไม่ได้ หากต้องการผลผลิตที่มีคุณภาพ และต้องการเกษตรกรและบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาต่อยอดการบริหารจัดการการผลิตอ้อยให้สัมฤทธิ์ผลสูงสุด ซึ่งกระบวนการถ่ายทอดความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ นั้น ในปี 2560 มีการดำเนินการ ดังนี้

6.7.1 การจัดอบรมและสาธิตการพัฒนาเพิ่มผลผลิต

➤ การพัฒนาบุคลากร

บุคลากรของบริษัทเป็นกลไกและเครื่องมือการทำงานที่ทำให้การส่งเสริมและการพัฒนา ด้านการผลิตอ้อยประสบผลสำเร็จ เนื่องจากเป็นผู้ที่ดูแล ควบคุมและกำกับกิจกรรมตั้งแต่การปลูก และการบำรุงรักษาอ้อย และสำหรับการพัฒนาเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้ประสบผลสำเร็จจะต้องดำเนินการให้

ความรู้ เพิ่มทักษะการผลิตอ้อยให้กับพนักงานควบคู่ไปด้วย เพื่อให้บุคลากรมีความรู้และความสามารถเพียงพอที่จะถ่ายทอดหรือให้คำแนะนำแก่เกษตรกร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้และเพิ่มทักษะในการผลิตอ้อย บริษัทได้อบรมให้ความรู้กับบุคลากรของบริษัท ดังนี้

1. หลักสูตรพื้นฐาน เช่น พื้นฐานสรีระวิทยาของอ้อย การอบรมโครงการ “30 ต้นต่อไร่ เราทำได้” ซึ่งบริษัทได้จัดอบรมการทำธุรกิจอย่างมีเป้าหมาย
2. หลักสูตรระดับกลาง เช่น การอบรมเรื่องกระบวนการผลิตน้ำตาล อบรมการยกระดับชาวไร่อ้อยเข้มแข็ง อบรมการทำงานเป็นทีม และการสร้างภาวะผู้นำ
3. หลักสูตรขั้นสูง เช่น การอบรมทักษะการไถขั้นสูง การแปรผลค่าวิเคราะห์ดินและการใช้ประโยชน์ อบรมเกษตรแม่นยำ อบรมการประยุกต์ใช้ฐานข้อมูลในงานพัฒนาเพิ่มผลผลิต

การอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรของบริษัท

➤ การพัฒนาเกษตรกรชาวไร่อ้อย

บริษัทได้สร้างกลุ่มเกษตรกรชาวไร่อ้อยเข้มแข็งขึ้น เพื่อให้เกษตรกรสร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ และการพัฒนาด้านผลผลิต เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการผลิตอ้อย ทั้งนี้ เพื่อให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยได้รับความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการผลิตอ้อยตลอดเวลา บริษัทจึงได้พัฒนารูปแบบการอบรมให้หลากหลาย ตั้งแต่การอบรมให้ความรู้ การฝึกอบรมสาธิตการพัฒนาเพิ่มผลผลิต การจัดงาน Field Day เพื่อให้ความรู้และให้ชาวไร่อ้อยได้สัมผัสกับการผลิตจริง รวมถึงการให้เกษตรกรเข้าถึงนวัตกรรมใหม่ ๆ

การถ่ายทอดเทคโนโลยีงาน Field day

นอกเหนือจากการจัดอบรมให้ความรู้และการจัดฝึกอบรมสาธิต รวมทั้งการจัดงาน Field day แล้วนั้น ทางบริษัทยังมีการพัฒนาเกษตรกรในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การสัมมนาหัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อย และการสัมมนานักคืบมือ 1 เพื่อเป็นการปรับทัศนคติที่ดีระหว่างบริษัทและเกษตรกร และเป็นการสร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อหน้าที่ ให้ความสำคัญของหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย อันจะส่งผลให้การผลิตอ้อยได้ปริมาณและมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด

การทำกิจกรรมพัฒนาศักยภาพหัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อยเข้มแข็ง ปี 2560

หลักสูตรพัฒนาการเก็บเกี่ยวอ้อย ในโครงการ “นักคืบมือ 1” ปี 2560

6.7.2 การรณรงค์ประชาสัมพันธ์การพัฒนาคุณภาพอ้อย

การพัฒนาด้านการผลิตและกระบวนการผลิตอ้อย รวมทั้งมีการพัฒนาในเรื่องการเก็บเกี่ยว ซึ่งเริ่มตั้งแต่การคัดเลือกพันธุ์อ้อยที่ให้ค่าความหวานสูง เมื่อเก็บเกี่ยวตามอายุและประเภทของอ้อย การตัดอ้อยตามลำดับความสุกแก่และประเภทของอ้อย (อ้อยต้นหีบ กลางหีบและปลายหีบ) เพื่อให้อ้อยสะสมน้ำตาลและมีคุณภาพสูงสุด การให้ความสำคัญกับการตัดอ้อยคุณภาพ โดยให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้ชาวไร่อ้อยตัดอ้อยให้ได้คุณภาพ การให้รางวัลเพื่อตอบแทนที่ให้ความสำคัญ ทูมเทเลวิชั่น และร่วมมือกันทำงานในการพัฒนาคุณภาพอ้อย รวมถึงชี้ให้เห็นผลกระทบจากการนำอ้อยคุณภาพต่ำเข้าสู่กระบวนการผลิต นอกจากนี้ มีการให้ความรู้แก่หัวหน้ากลุ่มเข้มแข็ง คนตัดอ้อย และพนักงานขับรถเก็บในช่วงที่ตัดอ้อยอีกด้วย

6.8 การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

นอกเหนือจากที่มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและเพิ่มผลผลิตแล้ว ยังมีการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์และใช้เป็นสื่อในการนำเสนอและทำความเข้าใจเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ กับชาวไร่อ้อยอีกด้วย โดยจัดทำสื่อความรู้ให้สอดคล้องกับนโยบายการผลิต รวมทั้งให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการผลิตอ้อยให้กับเกษตรกรในทุกด้าน

นอกจากนั้น BSF ยังได้ปรับปรุงรางหีบ โดยปัจจุบันใช้เป็นระบบรางหีบคู่และเพิ่มหม้อต้มเพื่อรองรับการเพิ่มกำลังการผลิต และเพื่อรักษาความหวานและคงกลิ่นหอมจากน้ำอ้อย ซึ่งเป็นคุณลักษณะเด่นของน้ำตาลของกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ BSF จึงให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพอ้อยที่เข้าหีบ โดยเน้นการใช้อ้อยสดในการผลิตน้ำตาล ทั้งยังมุ่งเน้นการซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถผลิตน้ำตาลได้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่ออ้อยที่รอเข้ากระบวนการหีบ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผลผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยของ BSF มีประสิทธิภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมน้ำตาลทั่วประเทศ

7. การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

กลุ่มบริษัทฯ วางแผนการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์น้ำตาลและผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาล โดยมีแผนจัดตั้งโรงงานน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ เพื่อจัดจำหน่ายสู่ตลาดต่างประเทศที่มีความต้องการสูง ซึ่งราคาตลาดโลกน้ำตาลทรายขาวประเภทนี้มีราคาสูงกว่าน้ำตาลทรายดิบ และยังมีแผนการจำหน่ายสู่ตลาดในประเทศผ่านอุตสาหกรรมอาหารต่าง ๆ อีกด้วย รวมทั้งได้วางแผนและศึกษาเพื่อหาแนวทางการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้ อาทิ กากน้ำตาล หรือ โมลาส (Molasse) ไปใช้เป็นส่วนประกอบในการผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น

8. การสร้างความพึงพอใจและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า

บริษัทฯ ให้ความสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า โดยบริษัทออกสำรวจตลาดน้ำตาลทรายในแต่ละพื้นที่ สำรวจความนิยมของน้ำตาลทรายในยี่ห้อต่าง ๆ พฤติกรรมของผู้บริโภคและความต้องการของลูกค้าในแต่ละพื้นที่ รับฟังข้อเสนอแนะและข้อร้องเรียน รวมทั้งจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของลูกค้าทุก ๆ 3 เดือน เพื่อนำมาปรับปรุง และพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ลูกค้าสามารถเชื่อมั่นและไว้วางใจในกระบวนการผลิตและการบริการที่มีประสิทธิภาพของบริษัท

➤ ลักษณะลูกค้า และช่องทางการจำหน่าย

BSF ขายผลิตภัณฑ์น้ำตาลให้แก่ลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยในการขายน้ำตาลในประเทศส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์น้ำตาลทรายขาวสีรำ และการขายต่างประเทศจะเป็นผลิตภัณฑ์น้ำตาลทรายดิบ โดยในรอบระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา สัดส่วนรายได้จากการขายน้ำตาลทรายในประเทศต่อการขายน้ำตาลทรายในต่างประเทศมีดังนี้

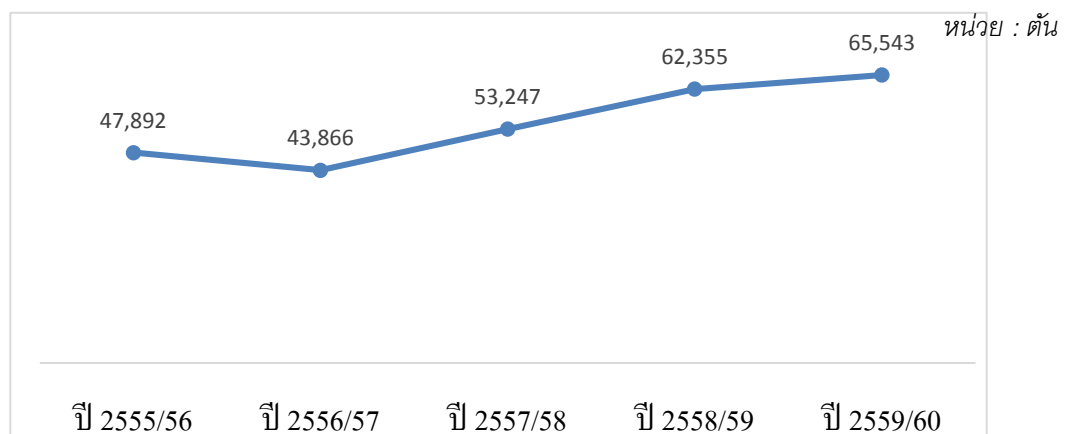
ตารางแสดงรายได้การขายน้ำตาลโดยแบ่งเป็นยอดขายในประเทศและต่างประเทศ

	ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
ขายในประเทศ						
น้ำตาลทรายขาวสีรำ	966.06	22.49	1,162.02	24.80	1,144.94	19.42
ขายต่างประเทศ						
น้ำตาลทรายขาว	-	-	53.29	1.14	6.67	0.11
น้ำตาลทรายดิบ	2,094.33	48.75	2,230.29	47.60	3,114.99	52.83
รวม	3,072.30	71.51	3,445.60	73.54	4,266.60	72.37

1. การขายภายในประเทศ (โคเวตา ก.)

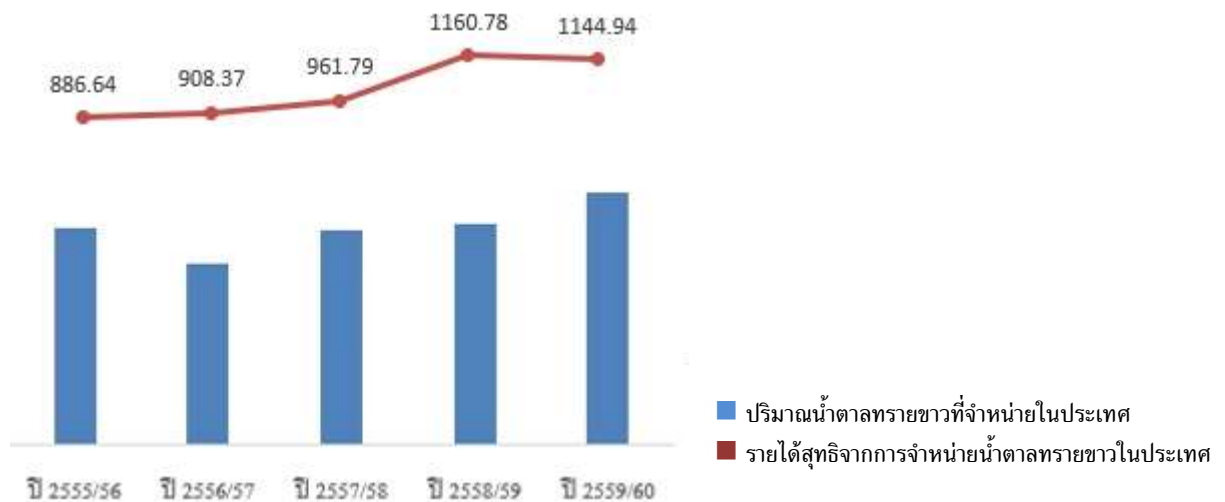
สำหรับการจำหน่ายน้ำตาลเพื่อบริโภครภายในประเทศ หรือน้ำตาลโคเวตา ก. ต้องผ่านการจัดสรรจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (“กอน.”) โดยในฤดูกาลผลิตปี 2559/2560 การจัดสรรน้ำตาลทรายโคเวตา ก. คิดเป็นจำนวน 26.5 ล้านกระสอบ หรือ 1,325,000 ตัน ทั่วประเทศ โดยบริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”) ได้รับการจัดสรรน้ำตาลทรายโคเวตา ก. เป็นจำนวน 1,310,856 กระสอบ หรือคิดเป็น 65,543 ตัน

ตารางแสดงปริมาณน้ำตาลทรายโคเวตา ก. ที่กลุ่มบริษัทฯ ได้รับการจัดสรร

จากตารางดังกล่าว จะเห็นได้ว่า BSF ได้รับการจัดสรรน้ำตาลทรายโคเวตา ก. จำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทั้งนี้ เนื่องจากปริมาณอ้อยเข้าหีบมีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีเช่นเดียวกัน

ปริมาณน้ำตาลทรายขาวที่จำหน่ายในประเทศและรายได้สุทธิจากการจำหน่าย เปรียบเทียบ 5 ปี

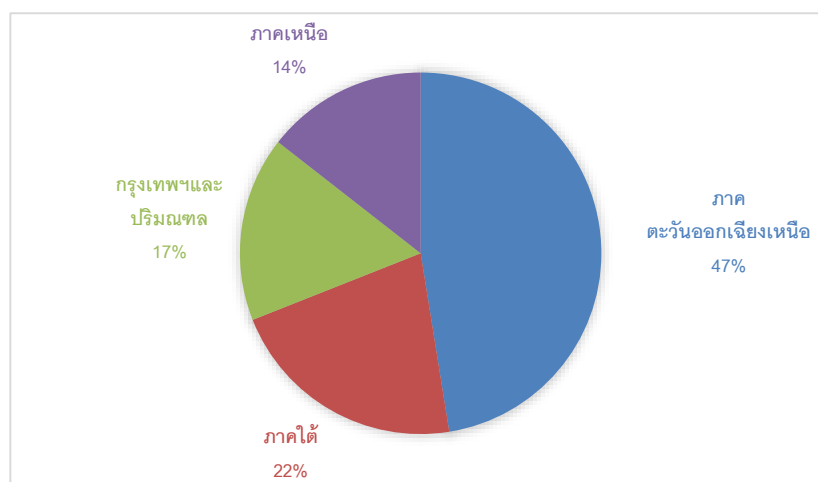

BSF จำหน่ายน้ำตาลทรายขาวสีรำให้กับลูกค้าภายในประเทศผ่านผู้กระจายสินค้ารายย่อย (ยี่ปั้ว) และขายให้ผู้บริโภคโดยตรงซึ่งอยู่ภายในชุมชน พื้นที่ใกล้เคียงในจังหวัดบุรีรัมย์และต่างจังหวัด อีกทั้งเริ่มเข้าไปเปิดตลาดในตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) โดยขายภายใต้ตราสินค้า “บุญແຈ້”

1.1 ผู้กระจายสินค้ารายย่อย (ยี่ปั้ว)

ผู้กระจายสินค้ารายย่อย (ยี่ปั้ว) จะนิยมซื้อสินค้าน้ำตาลจาก BSF ขนาด 50 กิโลกรัม โดยจะมารับสินค้าที่หน้าโรงงาน และนำไปจำหน่ายต่อให้แก่ผู้บริโภค ในส่วนผู้กระจายสินค้าจะแจ้งความจำนงมายัง BSF ล่วงหน้า 3-4 วัน หรือรับคำสั่งซื้อจากลูกค้าวันต่อวัน ด้วยความสัมพันธ์อันดีระหว่าง BSF กับลูกค้า ลูกค้ากลุ่มปัจจุบันเป็นลูกค้าที่ซื้อน้ำตาลกับบริษัทเป็นระยะเวลานาน เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในคุณภาพ และการส่งมอบสินค้าที่เป็นไปตามกำหนดเวลา อีกทั้งจากเสียงตอบรับของลูกค้าถึงกลิ่นของน้ำตาลที่มีกลิ่นหอมของน้ำอ้อย และสีของน้ำตาลที่ไม่ได้ผ่านการปรุงแต่งใด ๆ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเด่นและความพิเศษของน้ำตาลของบริษัท

ทั้งนี้ สามารถแบ่งสัดส่วนลูกค้าที่เป็นผู้กระจายสินค้ารายย่อย (ยี่ปั้ว) ตามภาคต่าง ๆ ได้ ดังนี้

1.2 ธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade)

นอกจากการจำหน่ายผ่านผู้กระจายสินค้ารายย่อย (ยี่ปั้ว) แล้ว กลุ่มบริษัทฯ ยังจำหน่ายน้ำตาลผ่านตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) เพื่อเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรง โดยปัจจุบันจำหน่ายน้ำตาลผ่านวิลล่ามาร์เก็ต (Villa Market) ทุกสาขาทั่วประเทศ และยังวางแผนขยายช่องทางการจำหน่ายน้ำตาลเพิ่มเติมในห้างสรรพสินค้าชั้นนำอีกด้วย

1.3 แผนการขายและกลยุทธ์การตลาดภายในประเทศ

การขายน้ำตาลผ่านช่องทางผู้กระจายสินค้ารายย่อย (ยี่ปั้ว) มีการแข่งขันสูง ดังนั้น ในการซื้อขายทีมงานขายของ BSF จะติดตามสอบถามความต้องการซื้อน้ำตาลอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของลูกค้าทุก 3 เดือน และเสนอโปรโมชั่นต่าง ๆ เพื่อเป็นการรักษาลูกค้ากลุ่มนี้ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มการเติบโตของยอดขายและฐานลูกค้า BSF จึงได้พยายามเข้าถึงกลุ่มลูกค้าใหม่ที่มีศักยภาพในการรับและกระจายสินค้าได้ดีในแต่ละพื้นที่ โดยการลงพื้นที่สำรวจตลาดแต่ละจังหวัดเพื่อหาผู้กระจายสินค้ารายใหญ่เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง โดยน้ำตาลตราบุญแจ่ม สามารถแบ่งจำหน่าย 4 ลักษณะ ดังนี้

1. น้ำตาล 50 กิโลกรัม แบบดัก
2. น้ำตาล 1 กิโลกรัม บรรจุ 50 ถุง ในกระสอบ 50 กิโลกรัม
3. น้ำตาล 1 กิโลกรัม บรรจุ 25 ถุง ในกระสอบ 25 กิโลกรัม
4. น้ำตาล 500 กรัม บรรจุ 50 ถุง ในกระสอบ 25 กิโลกรัม

นอกจากนั้น ในปี 2560 บริษัทวางแผนผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายสีร่าคุณภาพเกรดพรีเมียมภายใต้ตราสินค้า “BRUM” โดยวางแผนจำหน่ายในตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภค ขยายกลุ่มลูกค้า และเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ของบริษัท น้ำตาลสีร่าคุณภาพเกรดพรีเมียมนี้เป็นน้ำตาลที่ผ่านกระบวนการเกี่ยวน้ำตาลนานกว่า 8 ชั่วโมง จึงทำให้เม็دنน้ำตาลมีขนาดใหญ่ อีกทั้งยังมีรสชาติและกลิ่นหอมละมุนอย่างลงตัว โดยน้ำตาล BRUM จะแบ่งจำหน่ายเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ บรรจุภัณฑ์ขนาด 300 กรัม และบรรจุภัณฑ์ขนาด 50 กรัม

สำหรับกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เพื่อให้ผลิตภัณฑ์น้ำตาลเป็นที่รู้จักในวงกว้าง ในปี 2560 บริษัทได้เข้าร่วมงานแสดงสินค้า อาทิ งานฟาร์มสุขภาพ ณ ห้างสรรพสินค้า ฟิวเจอร์ปาร์ค รังสิต และอิมพีเรียล ลำไ้ และงานจำหน่ายสินค้าของจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นต้น ซึ่งในการออกจำหน่ายแต่ละครั้งทางบริษัทจะได้รับการตอบรับจากผู้บริโภคเป็นอย่างดี ทั้งนี้ ในปี 2561 ได้วางแผนส่งเสริมการตลาดเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างฐานลูกค้ากลุ่มใหม่ อาทิ การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้า รวมทั้งการจัดรายการสนับสนุนการขายให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

2. การขายต่างประเทศ (โคเวตา ข. และ ค.)

ในการขายน้ำตาลไปยังต่างประเทศ ในส่วนของโคเวตา ข. คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (“กอน.”) เป็นผู้จัดสรรปริมาณ โดยส่งให้บริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (“อนท.”) เป็นผู้ขาย และสำหรับโคเวตา ค. นั้น ทาง BSF จะสามารถส่งออกน้ำตาลผ่านตัวแทนการส่งออกที่ได้รับอนุญาตจาก กอน. จำนวน 7 บริษัท โดยบริษัทร่วมกับโรงงานน้ำตาล 19 แห่ง จัดตั้งบริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด เพื่อเป็นตัวแทนส่งออกน้ำตาลของ BSF โดยบริษัทเป็นผู้ดำเนินการติดต่อขายน้ำตาลกับลูกค้าในต่างประเทศเอง และบริษัทค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด มีหน้าที่ดังนี้

- บริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด เป็นผู้ดำเนินการส่งสินค้า จัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกและดำเนินพิธีการทางศุลกากร รวมถึงการเรียกเก็บเงินจากลูกค้าของ BSF
- บริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด เข้าทำสัญญาสินเชื่อเพื่อการส่งออกกับธนาคารพาณิชย์ให้แก่ BSF ในนามบริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด เพื่อรับการสนับสนุนทางการเงิน
- บริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด จะโอนเงินที่ได้รับตามวงเงินสินเชื่อเพื่อการส่งออกกับธนาคารพาณิชย์ให้ BSF โดย BSF ออกตั๋วสัญญาใช้เงินให้แก่บริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด เพื่อเป็นหลักฐานการรับเงินโดยอัตราดอกเบี้ยที่ BSF จ่ายให้กับบริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด ตามตั๋วสัญญาใช้เงิน เป็นอัตราเดียวกับอัตราดอกเบี้ยที่บริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด จ่ายให้กับธนาคารพาณิชย์

ในการตกลงซื้อขายน้ำตาลกับลูกค้าในต่างประเทศโคเวตา ค. BSF จะทำสัญญาในลักษณะเป็นครั้ง ๆ ไป ในสัญญาจะมีอายุประมาณ 3 เดือน โดยจะระบุปริมาณที่จะต้องจัดส่งให้กับผู้ซื้อ แต่จะไม่กำหนดราคา ซึ่งราคาที่ตกลงกันในภายหลังจะอ้างอิงราคาตลาดโลก ณ วันส่งมอบสินค้า ลูกค้าของ BSF ส่วนใหญ่เป็นบริษัทผู้ค้าส่งระหว่างประเทศขนาดใหญ่ เช่น Bunge, Sucden, Olam, Wilmar, Alvean และ Noble Agri เป็นต้น ซึ่งบริษัทเหล่านี้มีฐานะการเงินที่ดี ทั้งนี้ จะมีการตรวจสอบฐานะการเงินของผู้ซื้อผ่านทางบริษัท ค้าผลผลิตน้ำตาล จำกัด

➤ นโยบายราคา

1. การขายภายในประเทศ (โคเวตา ก.)

ราคาน้ำตาลภายในประเทศมีกระทรวงรับผิดชอบทั้งหมด 2 กระทรวง คือ กระทรวงอุตสาหกรรม โดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นผู้กำหนดราคาน้ำตาลทราย ณ หน้าโรงงาน ส่วนกระทรวงพาณิชย์ โดยคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและบริการ เป็นผู้กำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายขายปลีกซึ่งประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ฉบับที่ 21 พุทธศักราช 2560 เรื่อง การกำหนดราคาและหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการจำหน่ายน้ำตาลทราย ลงวันที่ 24 มกราคม 2560 กำหนดราคาน้ำตาลทรายในแต่ละสถานที่ส่งมอบและพื้นที่จำหน่าย ดังนี้

■ ราคาจำหน่ายส่ง (ราคารวมกระสอบ) ส่งมอบ ณ โรงงาน ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ กระสอบละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 50 กิโลกรัม)	1,070.00 บาท
น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 และเกรด 2 กระสอบละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 50 กิโลกรัม)	1,016.50 บาท
น้ำตาลทรายขาวเกรด 3 กระสอบละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 50 กิโลกรัม)	1,016.50 บาท

■ ราคาจำหน่ายส่ง (ราคารวมกระสอบและจำหน่ายตั้งแต่ 6 กระสอบ หรือ 300 กิโลกรัม ขึ้นไป) ส่งมอบ ณ สถานที่จำหน่ายของผู้จำหน่ายส่งทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ กระสอบละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 50 กิโลกรัม)	1,104.75 บาท
น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 และเกรด 2 กระสอบละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 50 กิโลกรัม)	1,051.25 บาท
น้ำตาลทรายขาวเกรด 3 กระสอบละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 50 กิโลกรัม)	1,038.00 บาท

■ ราคาจำหน่ายปลีกในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ กิโลกรัมละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 1 กิโลกรัม)	22.85 บาท
น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 และเกรด 2 กิโลกรัมละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 1 กิโลกรัม)	21.85 บาท
น้ำตาลทรายขาวเกรด 3 (น้ำตาลทรายสีรำ) กิโลกรัมละ (ปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 1 กิโลกรัม)	21.35 บาท

ทั้งนี้ หากมีการแบ่งบรรจุภาชนะเป็นถุงย่อยปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 1 กิโลกรัม จะมีการคิดค่าภาชนะบรรจุได้ไม่เกินกิโลกรัมละ 0.70 บาท และ 0.75 บาท สำหรับกรณีจำหน่ายส่งและจำหน่ายปลีกตามลำดับ เช่น ราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์บรรจุถุงสำเร็จรูปปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิ 1 กิโลกรัมในเขตกรุงเทพมหานครจะเท่ากับ $22.85 + 0.75 = 23.60$ บาท ซึ่งทั่วไปจะจำหน่ายที่ราคา 23.50 บาท

ที่มา : ประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ฉบับที่ 21 พุทธศักราช 2560 เรื่อง การกำหนดราคาและหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการจำหน่ายน้ำตาลทราย

2. การขายต่างประเทศ (โคเวตา ข. และ ค.)

ราคาขายน้ำตาลโคเวตา ข.

การขายน้ำตาลไปยังต่างประเทศในส่วนของ โคเวตา ข. จะขายในปริมาณที่บริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (“อนท.”) กำหนด ดังนั้น อนท. จะเป็นหน่วยงานที่กำหนดราคาน้ำตาลส่งออก โดยบริษัท ยังใช้นโยบายในการกำหนดสัดส่วนการขาย ราคาขายและอัตราแลกเปลี่ยน ให้ใกล้เคียงกับสัดส่วนการขาย ราคาขายและอัตราแลกเปลี่ยนของ อนท. เพื่อลดความเสี่ยงในเรื่องความผันผวนของราคาน้ำตาลและอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับโคเวตา ค. อีกด้วย

ราคาขายน้ำตาลโคเวตา ค.

บริษัทมีนโยบายกำหนดราคาขายน้ำตาลต่างประเทศ โดยอ้างอิงจากราคาน้ำตาลในตลาดโลก อาทิ ราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าน้ำตาลทรายหมายเลข 11 ในตลาดล่วงหน้านิวยอร์ก และราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าน้ำตาลทรายหมายเลข 5 ในตลาดล่วงหน้าลอนดอน

2.4 ภาวะอุตสาหกรรมและการแข่งขัน

1) ภาพรวมอุตสาหกรรมน้ำตาลทราย

1.1) อุปสงค์และอุปทานน้ำตาลทรายของโลก

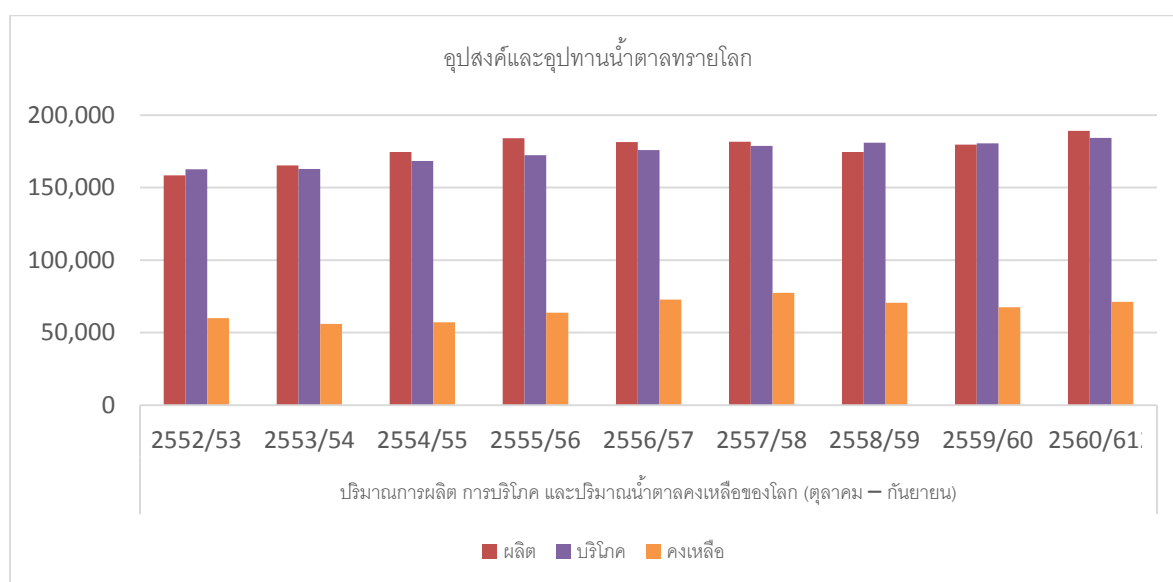
หน่วย: ล้านตัน¹

	ปริมาณการผลิต การบริโภค และปริมาณน้ำตาลคงเหลือของโลก (ตุลาคม – กันยายน)								
	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56	2556/57	2557/58	2558/59	2559/60	2560/61 ²
ผลิต	158,451	165,201	174,575	184,098	181,347	181,729	174,672	179,594	189,168
บริโภค	162,567	162,774	168,425	172,461	175,997	178,851	181,050	180,548	184,231
คงเหลือ	60,048	55,951	57,130	63,684	72,787	77,491	70,613	67,442	71,309

ที่มา: World Sugar Balances 2008/09 – 2017/18 F.O. Lich's International Sugar and Sweetener Report, 20.12.2017

หมายเหตุ: 1. ต้นน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value)

2. คาดการณ์

ฤดูกาลผลิตปี 2559/60 เป็นปีที่ผลผลิตน้ำตาลทรายของทั้งโลกเริ่มปรับตัวเพิ่มขึ้นเห็นได้จากผลผลิตที่สูงขึ้นในประเทศผู้ผลิตสำคัญบางประเทศจากสภาพอากาศที่เริ่มเข้าสู่สภาวะปกติ ผลผลิตน้ำตาลทรายที่เพิ่มขึ้นนี้มีส่วนกดดันราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลก

1.2) อุตสาหกรรมน้ำตาลทรายของโลก

หน่วย: ล้านตัน¹

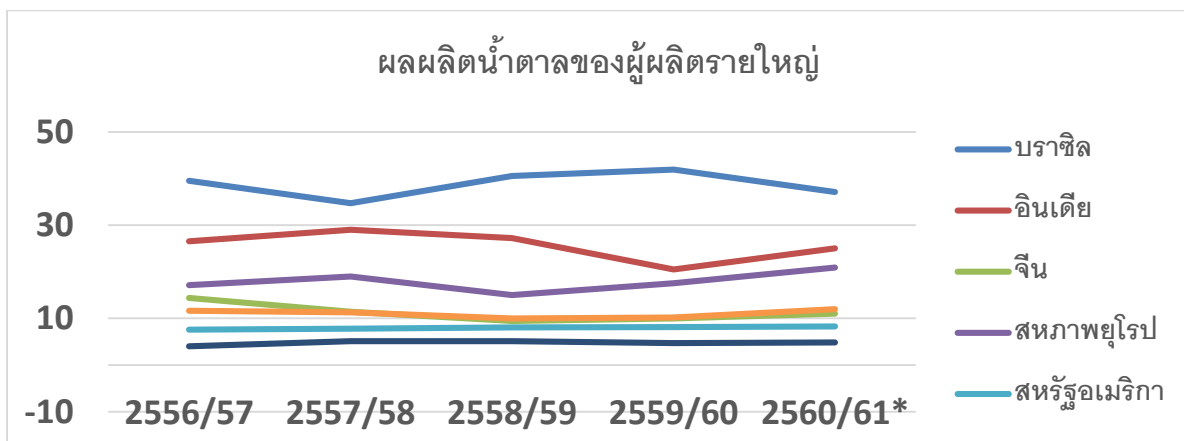
ประเทศผู้ผลิตน้ำตาล รายใหญ่	ผลผลิตน้ำตาล (ตุลาคม – กันยายน)				
	2556/57	2557/58	2558/59	2559/60	2560/61 ²
บราซิล	39.5	34.7	40.5	41.9	37.1
อินเดีย	26.5	29.0	27.2	20.5	25.0
จีน	14.4	11.4	9.45	10.0	11.0
สหภาพยุโรป	17.1	19.0	15.0	17.5	20.9
สหรัฐอเมริกา	7.6	7.8	8.08	8.12	8.3
ไทย	11.6	11.3	10.0	10.2	12.0
ออสเตรเลีย	4.0	5.1	5.12	4.7	4.8

ที่มา: 1. World Sugar Balances 2008/09 – 2017/18 F.O. Lich's International Sugar and Sweetener Report, 20.12.2017

2. India Sugar Millers Association (ISMA)

3. สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

หมายเหตุ 1. ต้นน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value) 2. คาดการณ์

ผลผลิตของประเทศผู้ผลิตน้ำตาลทรายที่สำคัญหลาย ๆ ประเทศยังมีปริมาณต่ำ เนื่องจากยังมีผลกระทบจากปรากฏการณ์ El Nino อยู่ โดยเฉพาะอินเดียที่ผลผลิตน้ำตาลทรายในปี 2558/59 มากถึง 27.2 ล้านตัน แต่ในปี 2559/60 กลับผลิตน้ำตาลทรายได้เพียง 20 ล้านตัน ทำให้ต้องนำเข้าน้ำตาลทรายราว 800,000 ตัน ซึ่งเป็นการนำเข้าครั้งแรกในรอบหลายปี อย่างไรก็ตาม ผลผลิตของบราซิล จีน และสหภาพยุโรป กลับฟื้นตัวขึ้นมา สำหรับการเคลื่อนไหวของราคานั้น เดือนกุมภาพันธ์ 2560 ราคาน้ำตาลทรายดิบตลาดนิวยอร์ก NY No. 11 ปรับสูงขึ้นมากที่สุดที่ 20.39 เซนต์/ปอนด์ อันเป็นผลมาจากความกังวลเรื่องผลผลิตน้ำตาลทรายที่เกิดขึ้นจากช่วงปลายปี 2559 ต่อเนื่องมาจนถึงต้นปี 2560 อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำตาลทรายเริ่มปรับตัวลดลงมาอยู่ในจุดต่ำสุดที่ 13.51 เซนต์/ปอนด์ ในช่วงปลายเดือนมิถุนายน 2560 เนื่องจากมีความชัดเจนเรื่องผลผลิตน้ำตาลทรายส่วนเกิน และราคาเคลื่อนไหวในช่วง 14-15 เซนต์ต่อปอนด์ จนถึงช่วงปลายปี

1.3) การบริโภคน้ำตาลทรายของประเทศผู้บริโภคน้ำตาลสำคัญของโลก

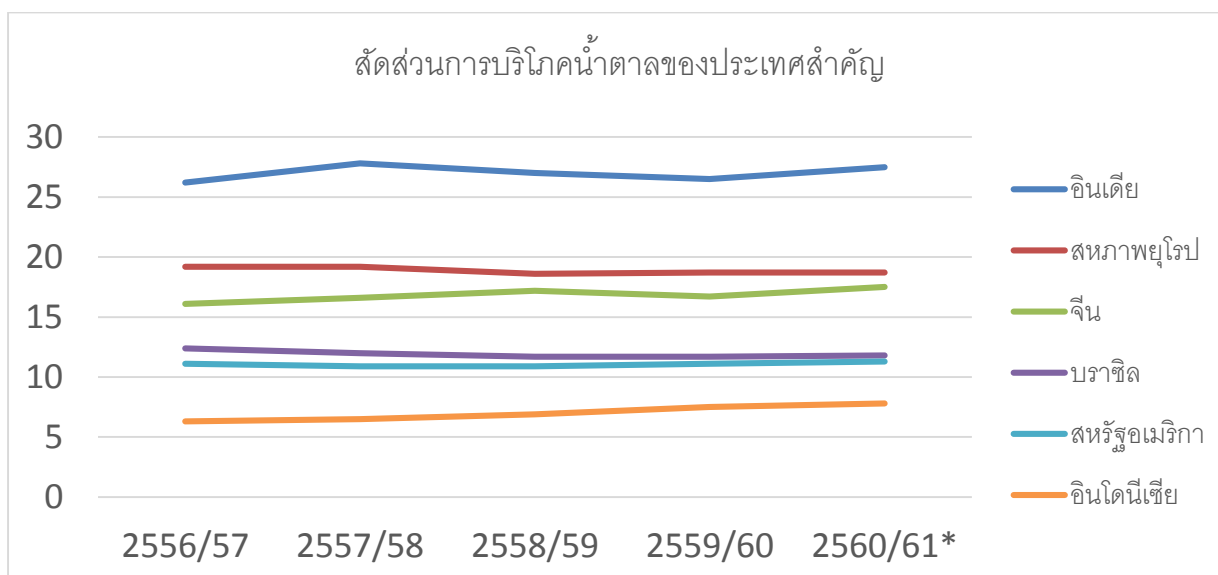
หน่วย: ล้านตัน¹

ประเทศ ผู้บริโภคน้ำตาล สำคัญของโลก	ปริมาณการบริโภค (ตุลาคม - กันยายน)				
	2556/57	2557/58	2558/59	2559/60	2560/61 ²
อินเดีย	2.26	8.27	27	5.26	5.27
สหภาพยุโรป	19.2	2.19	18.6	7.18	7.18
จีน	1.16	6.16	2.17	7.16	5.17
บราซิล	4.12	12	7.11	7.11	8.11
สหรัฐอเมริกา	1.11	9.10	9.10	11.1	11.3
อินโดนีเซีย	3.6	5.6	9.6	5.7	8.7

ที่มา: 1. World Sugar Balances 2008/09 – 2017/18 F.O. Licht's International Sugar and Sweetener Report, 20.12.2017

2. สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

หมายเหตุ 1. ดัชนีน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value) 2. คาดการณ์

อินเดียยังคงตำแหน่งประเทศผู้บริโภคน้ำตาลอันดับหนึ่งของโลก พร้อมกับคาดการณ์ว่า การบริโภคในปี 2560/61 จะเพิ่มจากปีก่อนประมาณ 1 ล้านตัน เช่นเดียวกับจีนที่คาดว่าจะมีการเติบโตของการใช้น้ำตาลทรายภายในประเทศ สำหรับทิศทางการบริโภคน้ำตาลทรายของโลกในปี 2560/61 F.O. Licht คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 180 ล้านตัน ขณะที่องค์การน้ำตาลระหว่างประเทศ (International Sugar Organization – ISO) คาดว่า จะอยู่ที่ประมาณ 174 ล้านตัน และมีอัตราการเติบโตที่ร้อยละ 1.77 ซึ่งยังสูงกว่าค่าเฉลี่ย 5 ปี ที่ร้อยละ 1.68 ทั้งนี้ การเติบโตจะอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาเป็นหลัก โดยเฉพาะในแอฟริกา เอเชีย ตะวันออกกลาง และประเทศแถบคาริเบียน ขณะที่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วการเติบโตของการบริโภคจะค่อนข้างคงที่

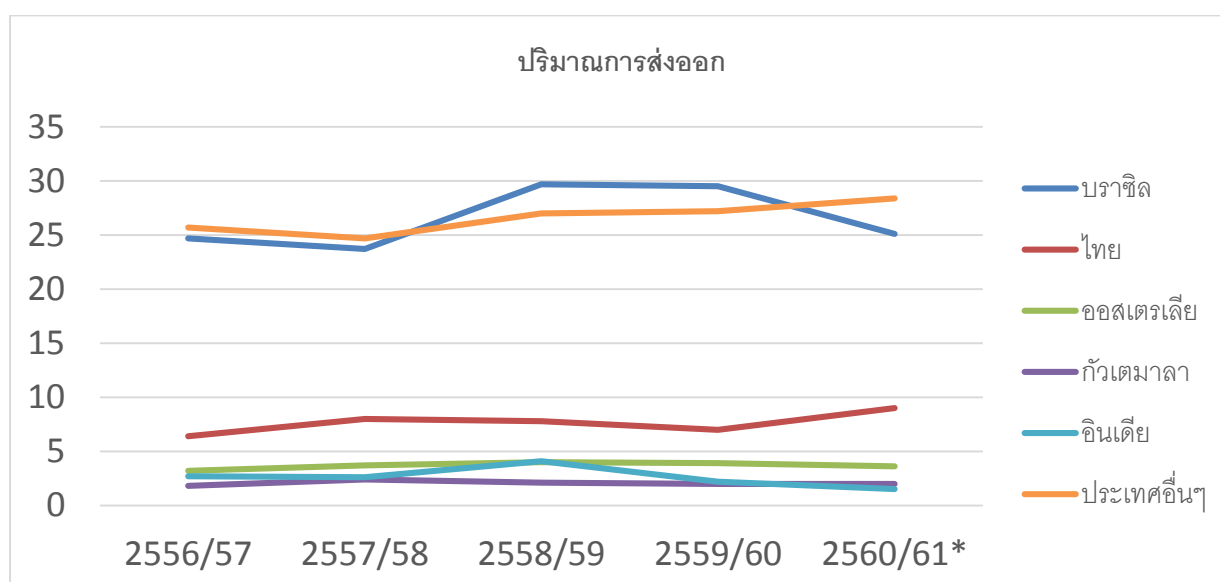
1.4) การส่งออกน้ำตาลทรายของประเทศผู้ส่งออกสำคัญ

หน่วย: ล้านตัน¹

ประเทศผู้ส่งออกสำคัญ	ปริมาณการส่งออก (ตุลาคม-กันยายน)				
	2556/57	2557/58	2558/59	2559/60	2560/61 ²
บราซิล	24.7	23.7	29.7	29.5	25.1
ไทย	6.4	8	7.8	7	7.9
ออสเตรเลีย	3.2	3.7	4	3.9	3.6
กัวเตมาลา	1.8	2.4	2.1	2	2
อินเดีย	2.7	2.6	4.1	2.2	1.5
ประเทศอื่น ๆ	25.7	24.7	27	27.2	28.4

ที่มา: 1. World Sugar Balances 2008-09 – 2016/17 F.O. Lich's International Sugar and Sweetener Report, 20.12.2017

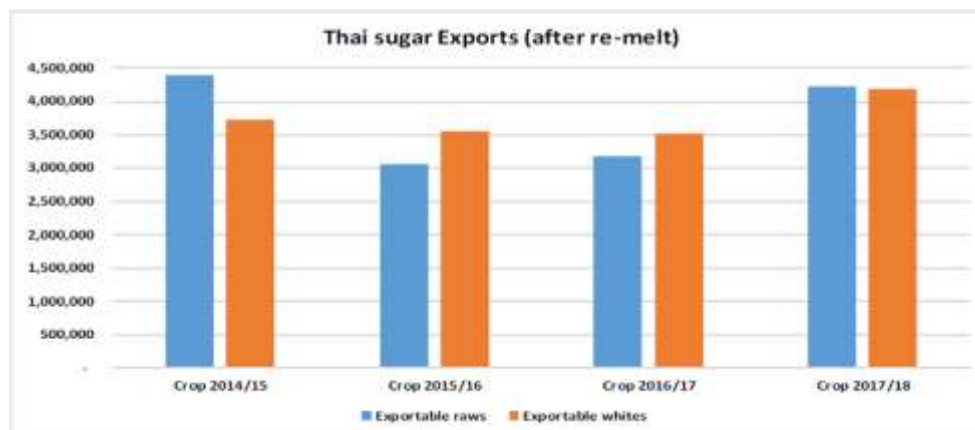
หมายเหตุ 1. ดัชนีน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value) 2. คาดการณ์

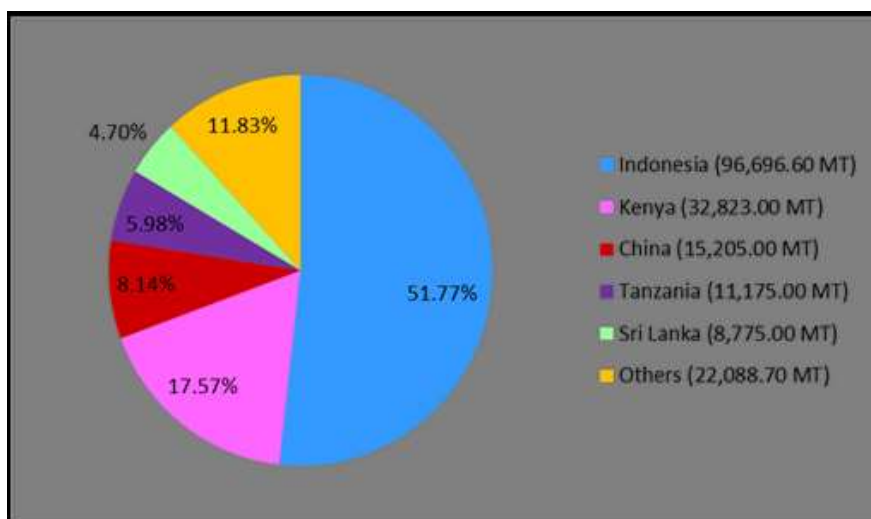
การส่งออกน้ำตาลทรายของประเทศสำคัญ

ปริมาณการส่งออกของไทยอยู่ที่ประมาณ 7 ล้านตัน โดยตลาดส่วนใหญ่ยังเป็นประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งไทยมีความได้เปรียบเรื่องที่ตั้งเมื่อเทียบกับคู่แข่งสำคัญคือ บราซิล ทั้งนี้ ตลาดหลักของน้ำตาลทรายในปี 2560 คือ อินโดนีเซีย ใต้หวัน กัมพูชา พม่า จีน และญี่ปุ่น

ปริมาณการส่งออกน้ำตาลทรายของไทย

ในส่วนของบริษัท ปี 2560 มีปริมาณน้ำตาลทรายส่งออกโดยรวมอยู่ที่ 185,000 ตัน ตลาดส่งออกหลักประกอบด้วย อินโดนีเซีย เคนยา จีน แทนซาเนีย และศรีลังกา

1.5) ตารางแสดงการนำเข้าน้ำตาลทรายของประเทศผู้นำเข้าสำคัญของโลก

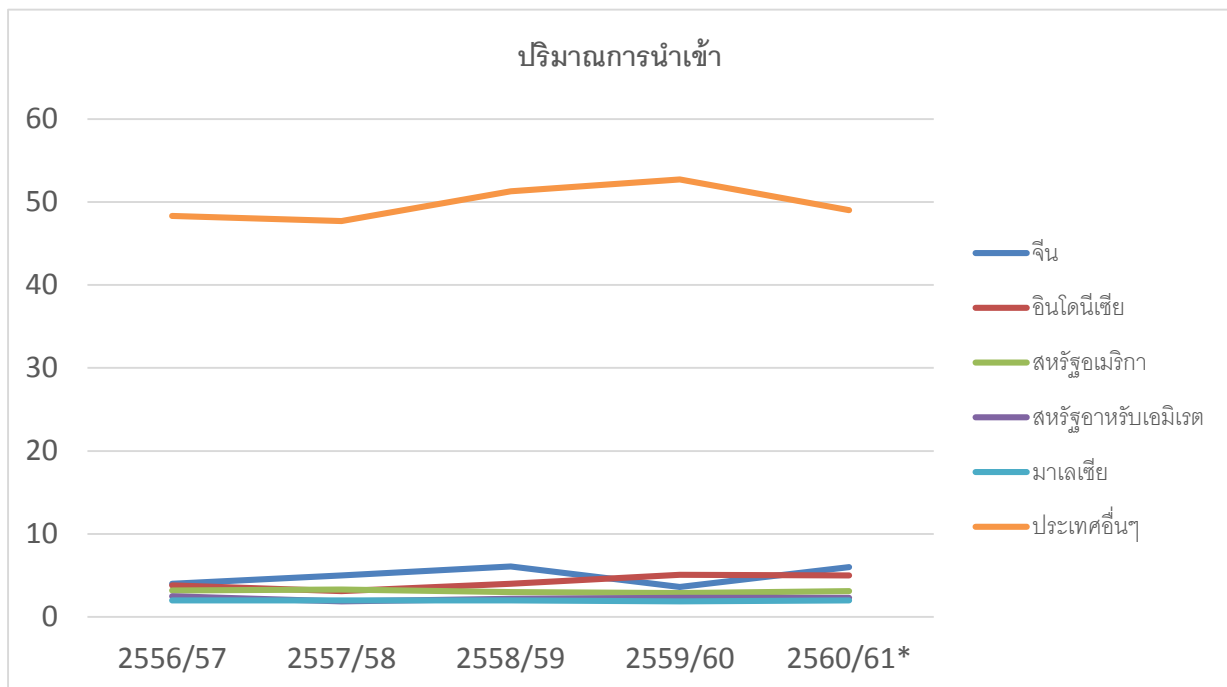
หน่วย: ล้านตัน¹

ประเทศผู้นำเข้าสำคัญ	ปริมาณการนำเข้า (ตุลาคม – กันยายน)				
	2556/57	2557/58	2558/59	2559/60	2560/61 ²
จีน	4	5	6.1	3.6	6
อินโดนีเซีย	3.8	3.1	4	1.5	5
สหรัฐอเมริกา	2.3	3.3	3	9.2	3.1
สหรัฐอเมริกาบริติช	5.2	9.1	2.2	2.3	3.2
มาเลเซีย	2	2	2	1.9	2
ประเทศอื่น ๆ	48.3	47.7	51.3	52.7	49

ที่มา: 1. World Sugar Balances 2008-09 – 2017/18 F.O. Lich's International Sugar and Sweetener Report, 20.12.2017

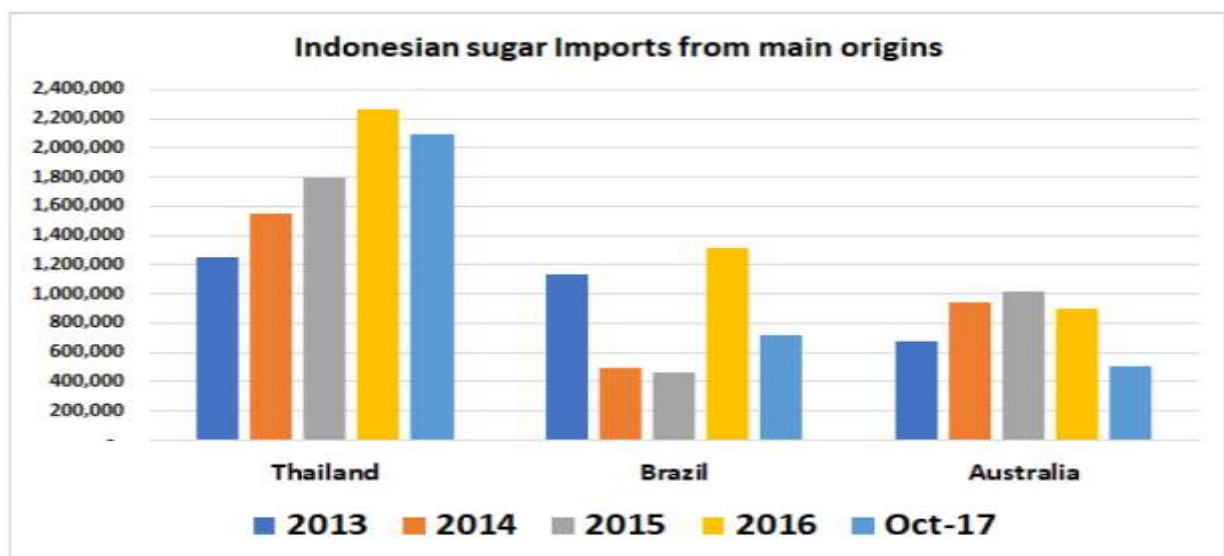
2. สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ 1. ตันน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value) 2. คาดการณ์

การคาดการณ์

ในปี 2560 จีนยังเป็นประเทศผู้นำเข้าสำคัญอันดับหนึ่งของโลก เนื่องจากยังมีความต้องการบริโภคน้ำตาลทรายปีละเกือบ 17 ล้านตัน แต่ผลิตได้เองเพียง 10 ล้านตัน ขณะที่อินโดนีเซียก็ยังมีความต้องการบริโภคปีละ 6 ล้านตัน แต่ผลิตได้เองเพียง 2 ล้านตันเศษ ทำให้ต้องนำเข้าน้ำตาลทราย 4 ล้านตันในแต่ละปี แม้ว่ารัฐบาลอินโดนีเซียจะมีนโยบายผลิตให้เพียงพอกับการบริโภค (Self Sufficiency) แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเป็นรูปธรรม ทำให้ยังต้องนำเข้าน้ำตาลทรายโดยผู้ส่งออกสำคัญไปยังตลาดแห่งนี้คือ ไทย บราซิล และออสเตรเลีย

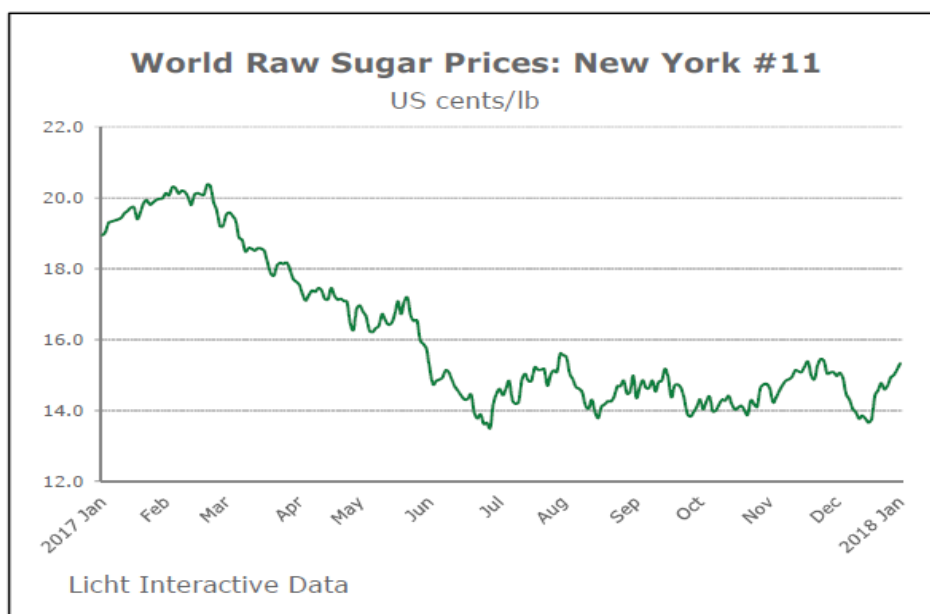

กล่าวได้ว่าในภูมิภาคเอเชียโดยเฉพาะในอาเซียนเอง ไทยยังมีความได้เปรียบประเทศอื่น ๆ เนื่องจากได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีภายใต้ข้อตกลงสินค้าของอาเซียน หรือ AFTA ที่ปัจจุบัน เปลี่ยนชื่อเรียกเป็น ATIGA อย่างไรก็ตาม เมื่อเดือนกันยายน 2560 รัฐบาลอินโดนีเซียและออสเตรเลีย สามารถบรรลุข้อตกลงในการเจรจาเขตการค้าเสรีระหว่างกัน และอินโดนีเซียได้ลดภาษีสินค้าน้ำตาลทรายให้กับออสเตรเลียในระดับที่เท่ากับไทยคือ 5% จากเดิมที่เก็บจากออสเตรเลียที่ 8 – 13% ทำให้น้ำตาลทรายจากออสเตรเลียเข้ามาแข่งกับน้ำตาลทรายของไทยในตลาดนำเข้าขนาดใหญ่แห่งนี้

สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกาและมาเลเซีย ซึ่งมีปริมาณนำเข้าน้ำตาลทรายกว่าปีละ 2 ล้านตัน เนื่องจากมีโรงงานแปรรูปน้ำตาลทรายขนาดใหญ่ตั้งอยู่

บทวิเคราะห์

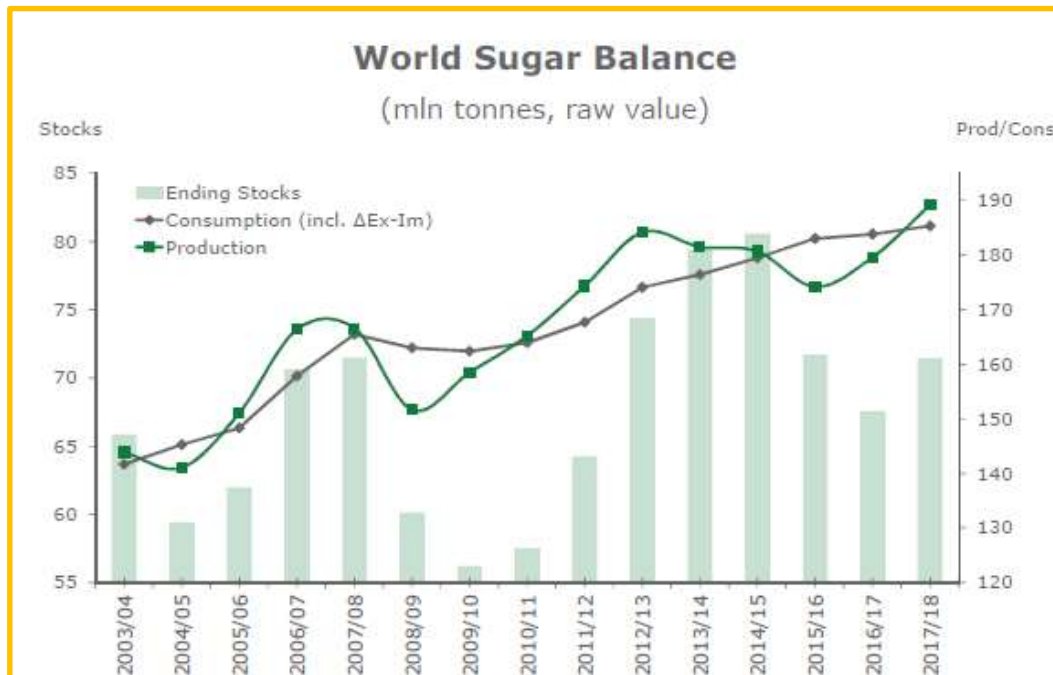
1) ปี 2560 เป็นปีที่มีความผันผวนค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นช่วงรอยต่อระหว่างปีที่มีน้ำตาลทรายขาดดุล (2559) และเริ่มเกินดุล (2560) ถึงขนาดที่ภาวะน้ำตาลทรายขาดดุลยังแทบไม่ได้ส่งผลต่อตัวราคาในตลาดโลก โดยอินเดียเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อราคาน้ำตาลทรายค่อนข้างสูง เนื่องจากบรรดาผู้ค้าคาดว่าอินเดียจะนำเข้าน้ำตาลทรายในปริมาณมาก เนื่องจากประสบปัญหาภัยแล้งทำให้ผลผลิตตกต่ำ แต่อินเดียก็ได้สร้างความประหลาดใจให้กับวงการค้าน้ำตาลเมื่อมีการนำเข้าในระดับที่ไม่สูงมากนัก โดยมีความพยายามในการบริหารจัดการเชิงนโยบายทางภาษีและด้านสต็อก ขณะที่ในช่วงครึ่งปีหลังตลาดซิมซัปกับข่าวเรื่องสภาพอากาศของหลาย ๆ ประเทศที่เริ่มเข้าสู่สภาวะปกติส่งผลให้ผลผลิตน้ำตาลทรายเริ่มฟื้นตัวส่งผลกดดันราคาปรับตัวลงจากช่วงกว่า 20 เซนต์/ปอนด์ ในเดือนกุมภาพันธ์ มาอยู่ที่ระดับ 13 เซนต์/ปอนด์ ในช่วงเดือนมิถุนายน ก่อนจะค่อยปรับตัวขึ้นมาอยู่เหนือระดับ 15 เซนต์/ปอนด์ ในช่วงเดือนธันวาคม ทั้งนี้ ราคาเฉลี่ยน้ำตาลทรายดิบ NY No. 11 ของทั้งปีอยู่ที่ช่วง 16 เซนต์/ปอนด์

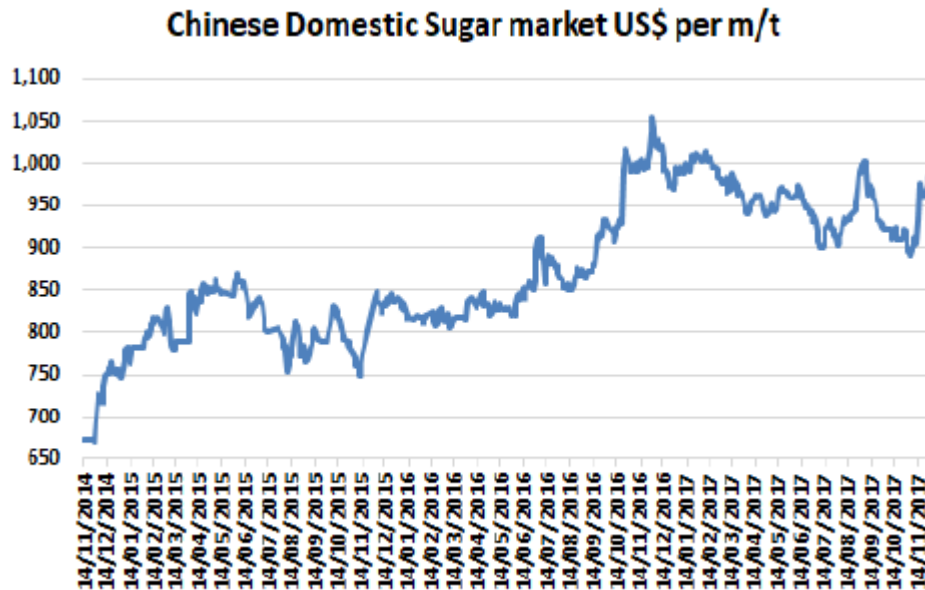
ที่มา: F.O. Lichts' International Sugar & Sweetener Report, Vol. 150 No. 1, January 3, 2018

จากการคาดการณ์ของสำนักวิจัยและบริษัทผู้ค้าน้ำตาลระดับโลก หลายสำนักต่างก็เห็นตรงกันว่า ผลผลิตส่วนเกินของโลกในปี 2561 อยู่ที่ประมาณ 5 - 8 ล้านตัน โดยสาเหตุหลักมาจากสภาพอากาศที่เป็นปกติในประเทศผู้ผลิตสำคัญควบคู่กับการขยายพื้นที่เพาะปลูกทั้งในอินเดีย สหภาพยุโรป และไทย ขณะที่ปริมาณผลผลิตน้ำตาลในประเทศรัสเซียและปากีสถานก็เพิ่มขึ้นจนมีเหลือส่งออก

อุปสงค์ – อุปทานน้ำตาลทรายโลก

2) ด้วยสถานะของการเป็นประเทศนำเข้าน้ำตาลทรายอันดับหนึ่งของโลก การขยับหรือปรับเปลี่ยนนโยบายของจีน จึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการขึ้นลงของราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลก โดยในปี 2559 จีนนำเข้าน้ำตาลทรายสูงถึง 6 ล้านตัน ส่วนในปี 2560 การนำเข้าลดลงเหลือ 4.5 ล้านตัน สาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือการที่จีนบังคับใช้มาตรการปกป้องการนำเข้า (Safe Guard) ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2560 มีการขึ้นภาษีนำเข้าน้ำตาลทรายนอกโควตาจากเดิม 50% เป็น 95% กับน้ำตาลทรายนำเข้าจากประเทศผู้ส่งออกสำคัญคือ บราซิล ไทย และออสเตรเลีย ส่วนในปี 2561 แม้ว่าผลผลิตน้ำตาลทรายจะปรับตัวมาอยู่ที่ประมาณ 10 ล้านตัน แต่ยังมีความต้องการบริโภคที่ 15 ล้านตัน จึงคาดว่าจีนจะนำเข้ากว่า 5 ล้านตัน ทำให้จีนยังเป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญต่อการขึ้นลงของราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลก โดยเฉพาะน้ำตาลทรายขาว ทั้งนี้ ราคาจำหน่ายปลีกน้ำตาลทรายขาวในประเทศจีนในช่วงปี 2560 เคลื่อนไหวอยู่ระหว่างตันละประมาณ 28,000 ถึง 32,000 บาท หรือราวกล็กรัมละ 28 - 32 บาท

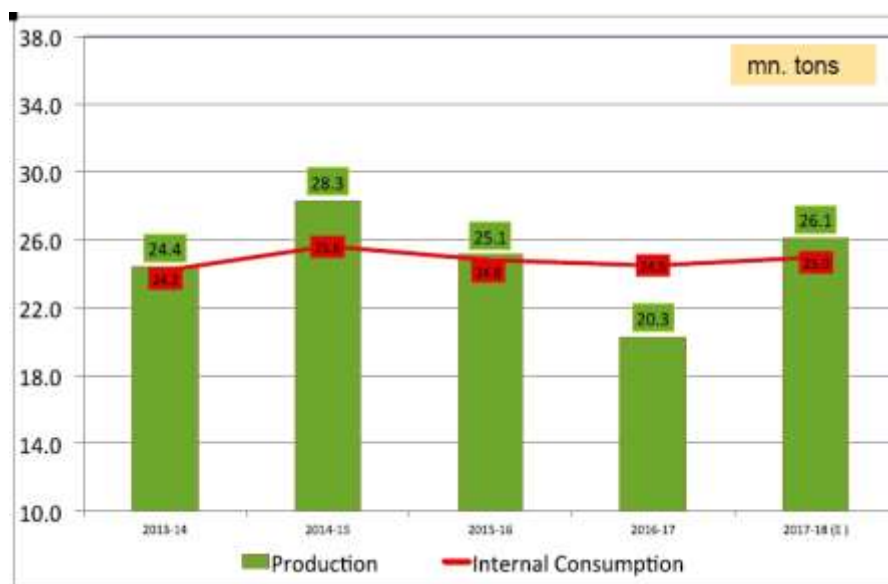
ที่มา: AP Commodities

3) การเคลื่อนไหวของประเทศไทยผู้ผลิตและส่งออกอันดับหนึ่งของโลกอย่างบราซิล ทั้งในเชิงนโยบาย การประกอบธุรกิจ การเมือง ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศต่างก็มีอิทธิพลอย่างสูงต่อทิศทางราคาน้ำตาลทรายของโลก ในช่วงปีการผลิต 2560/61 บราซิลเริ่มต้นการหีบอย่างเข้มข้นโดยจนถึงช่วงกลางเดือนมกราคม 2561 (ฤดูหีบของบราซิลเริ่มในเดือนเมษายน - มีนาคมของปีถัดไปขึ้นอยู่กับสภาพอากาศและปริมาณอ้อย) มีการหีบอ้อยไปแล้วเกือบ 583 ล้านตัน มีน้ำตาลทราย 35.8 ล้านตัน และเอทานอล 25,265 ล้านลิตร มีสัดส่วนการผลิตน้ำตาลทรายต่อเอทานอลที่ 46.92 : 53.08 โดยมีการเพิ่มสัดส่วนการผลิตเอทานอลในช่วงหลัง เนื่องจากมีผลตอบแทนที่ดีกว่า โดยเฉพาะหลังช่วงเดือนสิงหาคมที่รัฐบาลบราซิลตัดสินใจขึ้นภาษีนำเข้าเอทานอลที่อัตรา 20% สำหรับเอทานอลที่นำเข้าเกินจำนวน 600 ล้านลิตรต่อปี ส่งผลให้มีการเพิ่มสัดส่วนการผลิตเอทานอลและลดการผลิตน้ำตาลทรายลง และส่งผลดีต่อราคาน้ำตาลทรายในช่วงสั้น ๆ แต่ก็ยังไม่พอที่จะดันให้ราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นในระยะยาว ทั้งนี้ คาดว่าเมื่อหยุดฤดูหีบอ้อยบราซิลจะมีอ้อยรวม 595 ล้านตัน น้ำตาลทราย 36 ล้านตัน และเอทานอล 26,700 ล้านลิตร

ขณะที่ปัจจัยที่น่าจะส่งผลดีต่อราคาน้ำตาลทรายตลาดโลกในระยะยาวคือ กฎหมาย RenovaBio หรือนโยบายเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งชาติ ซึ่งผ่านการลงมติเห็นชอบของวุฒิสภาบราซิลและประธานาธิบดีไมเคิล เทเมอร์ (Michel Temer) ได้ลงนามผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้เมื่อช่วงเดือนธันวาคม 2560 ที่ผ่านมา โดยมีสาระสำคัญคือ การให้เพิ่มการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพทั้งเอทานอลและไบโอดีเซล เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทั้งนี้ อุตสาหกรรมเอทานอลของบราซิลคาดว่า กฎหมายนี้จะช่วยเพิ่มอุปสงค์ต่อเอทานอลกว่าเท่าตัวภายในระยะเวลา 10 ปี RenovaBio มีการกำหนดสัดส่วนการใช้เอทานอลในแต่ละปีตั้งแต่ 2563 ถึงปี 2573

สำหรับในปี 2561 นักวิเคราะห์เห็นว่า ปริมาณอ้อยของบราซิลอาจจะลดลงเนื่องจากปัญหาสภาพอากาศและอายุของอ้อย โดยคาดว่าปริมาณอ้อยจะอยู่ที่ 585 ล้านตัน และสัดส่วนการผลิตน้ำตาลทรายน่าจะลดลงจากปี 2560 ที่ 46.9% เหลือ 44.5% จากผลตอบแทนของเอทานอลที่ยังดีกว่าน้ำตาลทราย ทำให้ผลผลิตน้ำตาลทรายจะน้อยลงจากปีก่อนราว 3 ล้านตัน

4) อินเดียเป็นตัวแทนสำคัญต่อตลาดน้ำตาลโลก โดยในฤดูการผลิตปี 2559/60 แม้ว่ารasmus จะเริ่มเข้ามามากกว่าในปีการผลิต 2558/59 แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ผลผลิตน้ำตาลทรายฟื้นตัวได้ โดยเฉพาะในรัฐมหาราษฏร์ รัฐคานาตา และรัฐทมิฬนาฑู ซึ่งเป็นแหล่งผลิตอ้อยสำคัญของอินเดีย ส่งผลให้ผลผลิตที่คาดว่าจะอยู่ที่ 23.5 ล้านตัน เหลือเพียง 20 ล้านตัน ขณะที่สต็อกภายในประเทศลดน้อยลง ทำให้อินเดียต้องนำเข้าน้ำตาลทรายราว 800,000 ตัน ซึ่งยังเป็นปริมาณที่ต่ำกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ สำหรับในปีการผลิต 2560/61 นี้ สมาคมโรงงานน้ำตาลอินเดีย (Indian Sugar Mills Association หรือ ISMA) คาดว่าผลผลิตน่าจะอยู่ที่ 26 ล้านตันเศษ ส่วนบรรดานักวิเคราะห์คาดว่า อาจจะถึง 27 ล้านตัน และมีความเป็นไปได้ว่าอินเดียอาจจะเริ่มส่งออกน้ำตาลทราย

ที่มา: Indian Sugar Mills Association (ISMA)

5) การกลับเข้าสู่ตลาดน้ำตาลทรายของกลุ่มสหภาพยุโรป (European Union – EU) ภายหลังจากยกเลิกระบบโควตาภายในเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560 ซึ่งในช่วงหลายปีก่อนหน้าจะถึงกำหนดการยกเลิกโควตาประเทศผู้ผลิตสำคัญในกลุ่มไม่ว่าจะเป็น ฝรั่งเศส เยอรมนี และสหราชอาณาจักร ต่างก็มีการขยายพื้นที่เพาะปลูกบีท ควบคู่กับการปรับปรุงพันธุ์ และการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงงานทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิตและคาดว่าจะเพิ่มผลผลิตได้จากปี 2560 ที่ 16 ล้านตัน เป็น 20 ล้านตัน ในปี 2561 ขณะที่การบริโภคคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 17.5 ล้านตัน ทำให้คาดว่าจะมีน้ำตาลทรายขาวจาก EU เข้ามาในตลาดโลกประมาณ 3.5 ล้านตัน ในปี 2561 นี้ โดยตลาดส่งออกน้ำตาลทรายหลักของ EU จะอยู่แถบประเทศในตะวันออกกลาง

และแอฟริกา ผลของการเข้ามาของ EU ทำให้อุปทานน้ำตาลทรายขาวในตลาดโลกเพิ่มขึ้นและมีส่วนกดดันพรีเมียมน้ำตาลทรายขาวให้ลดลงไปด้วย

ไทยกับตลาดน้ำตาลทรายโลก

ไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำตาลทรายอันดับ 1 ของทวีปเอเชีย และอาเซียน ขณะที่ในระดับโลก จัดอยู่ในอันดับที่ 2 รองจากประเทศบราซิล ไทยมีความได้เปรียบประเทศคู่แข่งสำคัญคือ บราซิลและออสเตรเลีย เนื่องจากมีที่ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีความต้องการบริโภคน้ำตาลทรายมากกว่าปริมาณที่ผลิตได้ปีละประมาณ 10 ล้านตัน และคาดว่าในปี 2563 ช่องว่างของอุปสงค์และอุปทานนี้จะมากถึง 15 ล้านตัน ทำให้ไทยมีโอกาสสูงในฐานะผู้ส่งออกสำคัญของเอเชีย

เปรียบเทียบตลาดส่งออกน้ำตาลทรายของไทย

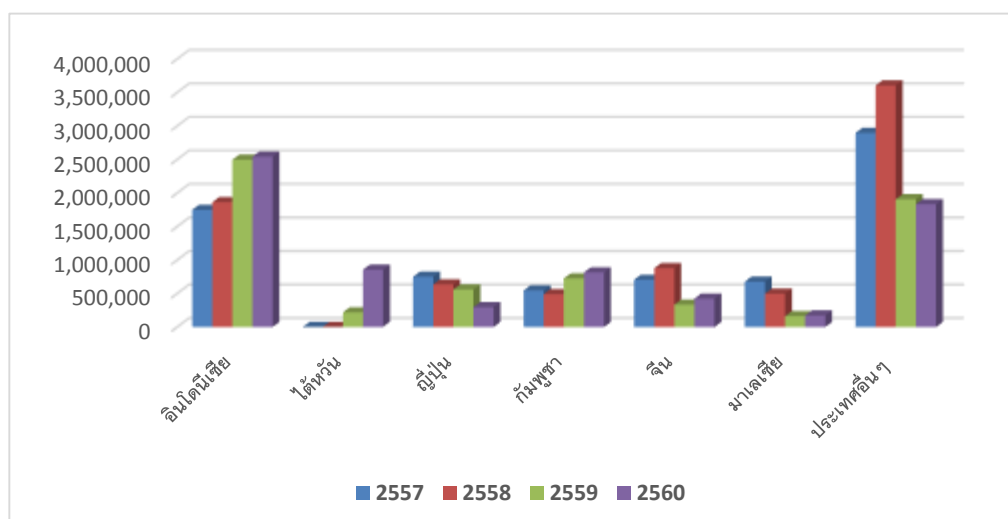
2.1) ตารางแสดงการส่งออกน้ำตาลทรายของไทย (มกราคม - ธันวาคม)

หน่วย:ตัน

ประเทศ	ปริมาณการส่งออก			
	2557	2558	2559	2560
อินโดนีเซีย	1,746,594	1,861,232	2,498,071	2,542,934
ไต้หวัน	n/a	n/a	216,273	855,246
ญี่ปุ่น	752,211	634,719	560,476	296,414
กัมพูชา	546,950	490,904	724,398	813,462
จีน	704,382	876,871	332,986	423,319
มาเลเซีย	676,875	497,805	161,345	172,844
ประเทศอื่น ๆ	2,894,563	3,604,974	1,906,108	1,831,754
รวมทั้งหมด	7,321,575	7,966,505	6,399,657	6,935,973

ที่มา: 1) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย 2) บริษัท ไทยชูการ์ มิลเลอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
3) บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด

เปรียบเทียบตลาดส่งออกน้ำตาลทรายของไทย

2.2) อุตสาหกรรมน้ำตาลทรายในประเทศไทย

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นผู้กำหนดปริมาณน้ำตาลทรายสำหรับจำหน่ายภายในประเทศ ในแต่ละปีคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายจะประมาณการบริโภคภายในประเทศและกำหนดเป็นโควตาให้ทุกโรงงานน้ำตาลทรายผลิตและจำหน่าย ขณะที่ราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศถูกควบคุมภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยสินค้าและบริการปี พ.ศ. 2542 โดยกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ประกาศราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศ

ในฤดูกาลผลิตปี 2559/60 ไทยมีโรงงานน้ำตาลทรายรวม 54 โรงงาน มีกำลังหีบอ้อยราว 120 ล้านตัน/ปี ผลิตน้ำตาลทรายได้ 10 ล้านตัน มีระยะเวลาการหีบอ้อยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป

กลุ่มบริษัทน้ำตาลของไทย ณ สิ้นสุดฤดูกาลผลิตปี 2558/59

กลุ่ม	จำนวนโรงงาน	ผลผลิตน้ำตาลทราย (ตัน)	ส่วนแบ่งตลาด (%)
มิตรผล	6	1,974,953	19.69
ไทยรุ่งเรือง	9	1,577,593	15.73
ไทยเอกสิทธิ์	3	938,393	9.36
เคเอสแอล	5	724,146	7.22
น้ำตาลชลบุรี	4	543,305	5.42
น้ำตาลโคราช	2	489,910	4.88
น้ำตาลบ้านโป่ง	2	440,325	4.39
วังขนาย	4	385,236	3.84
น้ำตาลกุ่มภวปี	2	282,580	2.82
น้ำตาลไทยกาญจนบุรี	2	271,121	2.70
โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์	1	251,696	2.51
อุตสาหกรรมมิตรเกษตร	2	225,722	2.25
น้ำตาลระยอง	2	101,777	1.01
อื่น ๆ	10	1,823,340	18.18
รวม	54	10,030,097	100

ที่มา: บริษัท ไทยชูการ์ มิลเลอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

6) กรณีบราซิลได้นำเรื่องระบบอ้อยและน้ำตาลไทยเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement) ภายใต้องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) เมื่อเดือนเมษายน 2559 โดยกล่าวหาว่าไทยให้การอุดหนุนการผลิตและส่งออกสินค้าอ้อยและน้ำตาล ส่งผลกระทบต่อบราซิลซึ่งเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลอันดับหนึ่งของโลก ทั้งนี้ บราซิลอ้างว่า ระบบอ้อยและน้ำตาลไทย และการดำเนินการทางกฎหมายและมติที่ประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้ WTO โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2559 เห็นชอบแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ดังนี้

1. การปรับปรุงพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย รวมทั้งกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมการนำอ้อยไปผลิตเป็นเอทานอลและผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องอื่น ๆ ได้ มีเป้าหมายเพื่อต้องการเพิ่มมูลค่าอ้อยและน้ำตาลทราย และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงทางการค้าของ WTO เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และเป็นสากล

2. การเพิ่มผลิตภาพอ้อยและน้ำตาลทราย มีเป้าหมายเพื่อต้องการเพิ่มผลิตภาพการผลิตอ้อย การผลิตน้ำตาลทราย และการผลิตอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ

3. การกำหนดมาตรฐานน้ำตาลทราย ดันทุนมาตรฐานการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย มีเป้าหมายเพื่อต้องการกำหนดมาตรฐานการผลิตน้ำตาลทรายของโรงงานน้ำตาล ซึ่งจะเริ่มบังคับใช้ในปีการผลิต 2559/60 และมีเป้าหมายเพื่อกำหนดการคำนวณต้นทุนมาตรฐานอ้อยและน้ำตาลทรายที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ให้เป็นที่ยอมรับ และเป็นธรรมกับระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย รวมทั้งการกำหนดต้นทุนมาตรฐานเอทานอลและผลิตภัณฑ์จากอ้อยอื่น ๆ ด้วย

4. การรักษาเสถียรภาพกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย มีเป้าหมายเพื่อให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายสามารถบริหารจัดการทรัพย์สินหรือเงินทุนเพื่อแก้ไขปัญหา และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ตลอดจนการรักษาเสถียรภาพอ้อยและน้ำตาลทราย

5. การจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาอ้อยและน้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถทางการแข่งขันในระยะยาว

สถานะล่าสุด เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบในแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย พร้อมทั้งเห็นชอบในหลักการร่างประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 1 ฉบับ และร่างระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 3 ฉบับ รวม 4 ฉบับ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ประกอบด้วย

- ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำประมาณการรายได้ การกำหนดและการชำระราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย และอัตราส่วนผลตอบแทนระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงาน

- ระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วยการผลิต การบรรจุ การเก็บรักษา สถานที่เก็บรักษา การสำรวจ การขนย้าย การส่งมอบ และการจำหน่ายน้ำตาลทราย

- ระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตให้ส่งออกน้ำตาลทราย

- ระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในราชอาณาจักรเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ทั้งนี้ สารสำคัญของ การเปลี่ยนแปลงก็คือ การยกเลิกการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศ และยกเลิกการกำหนดโควตาน้ำตาลทราย เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีและข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 บรรดาผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบ ผู้บริโภค และผู้ค้าน้ำตาลทรายทั้งในและต่างประเทศ อยู่ระหว่างรอประกาศบังคับใช้กฎหมายใหม่นี้ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะนับเป็นวันเริ่มต้นของการเปลี่ยนระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของไทยอย่างเป็นทางการ

(3) ธุรกิจผลพลอยได้

3.1 ธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล ดำเนินการ โดยบริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”) บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”) และบริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (“BPP”) โดยมีแนวคิด **“พลังงานไฟฟ้าเพื่อชุมชนและสังคม”** ซึ่งยึดถือมาโดยตลอด ทั้งนี้ นอกจากการผลิตไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพแล้ว การรักษาสิ่งแวดล้อม และการคำนึงถึงชุมชนและสังคม รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย ยังเป็นพันธกิจสำคัญในการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจโรงไฟฟ้าของกลุ่มน้ำตาลบุรีรัมย์ โดยเห็นได้จากรางวัลหรือการรับรองคุณภาพที่กลุ่มบริษัทโรงไฟฟ้าได้รับ อาทิ รางวัลธรรมาภิบาลธุรกิจดีเด่นระดับจังหวัด ประจำปี 2559 การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 (ปฏิบัติการสีเขียว Green Activity) และระดับ 3 (ระบบสีเขียว Green System) สำหรับในปี 2560 นั้น กระทรวงพลังงาน โดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) ได้จัดการประกวด Thailand Energy Awards 2017 ซึ่ง BEC ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ ประเภทโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม พร้อมกันนี้ ยังได้คัดเลือกผู้ชนะการประกวด Thailand Energy Awards 2017 เป็นตัวแทนประเทศไทย เข้าร่วมประกวด ASEAN Energy Awards 2017 ที่ประเทศฟิลิปปินส์ และ BEC ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ

งาน Thailand Energy Awards 2017

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

งาน ASEAN Energy Awards 2017

3.1.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ

กลุ่มบริษัทฯ ดำเนินธุรกิจผลิตไฟฟ้าประเภทโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โดยมีกำลังการผลิตติดตั้งสูงสุด 9.9 เมกะวัตต์ ซึ่งเป็นผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก หรือ Very Small Power Producer (“VSPP”) โดยใช้กากอ้อย ซึ่งได้จากระบวนการผลิตน้ำตาลเป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้า นอกจากนี้ ยังสามารถใช้ใบอ้อย ไม้สับ และแกลบเป็นวัตถุดิบได้อีกด้วย ทั้งนี้ ธุรกิจผลิตไฟฟ้าของกลุ่มบริษัทฯ ดำเนินงานภายใต้ 3 บริษัทในเครือ ได้แก่

1. บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”)
2. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”)
3. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (“BPP”)

1. บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”)

BEC เป็นโรงไฟฟ้าแห่งแรกของกลุ่มบริษัทฯ มีกำลังการผลิตติดตั้ง 9.9 เมกะวัตต์ โดยผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) จำนวน 8 เมกะวัตต์ และใช้ภายในโรงงาน 1.9 เมกะวัตต์ ทั้งนี้ BEC ได้ทำสัญญาเปลี่ยนแปลงการจำหน่ายไฟฟ้ากับ กฟภ. จากระบบ Adder เป็นระบบ Feed-in-Tariff (“FiT”) เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2559 ซึ่งส่งผลให้ราคาจำหน่ายไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้นประมาณ ร้อยละ 23

2. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”)

BPC จัดทะเบียนจัดตั้งในปี 2554 ปัจจุบันถือหุ้โดย BEC ร้อยละ 99.99 ซึ่งถือเป็นโรงไฟฟ้าแห่งที่ 2 ของกลุ่มบริษัทฯ มีกำลังการผลิตติดตั้งขนาด 9.9 เมกะวัตต์ ซึ่งผลิตไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายให้แก่ กฟภ. จำนวน 8 เมกะวัตต์ ในระบบ FiT โดยเริ่มจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ กฟภ. ในเดือนเมษายน ปี 2558 และไฟฟ้าอีก 1.9 เมกะวัตต์ ใช้ภายในโรงงาน

ทั้งนี้ BEC และ BPC ได้เข้าทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ กฟภ. โดยมีรายละเอียดดังนี้

บริษัท	บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด	บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด
สัญญาเลขที่	VSPP-PEA 044/2554	VSPP-PEA 008/2556
วันที่ทำสัญญา	30 ธันวาคม 2554	4 เมษายน 2556
วันจ่ายไฟฟ้า เข้าระบบ เชิงพาณิชย์ (COD)	11 พฤษภาคม 2555	7 เมษายน 2558
กำลังการผลิต	ปริมาณพลังงานไฟฟ้าสูงสุด 8 เมกะวัตต์ ที่ระดับแรงดัน 22,000 โวลต์	
ระยะเวลา	5 ปี และต่อเนื่องครั้งละ 5 ปีโดยอัตโนมัติ (อายุสัญญาคงเหลือในแบบ FiT 11 ปี/ สัญญาสิ้นสุด 10 สิงหาคม 2571)	20 ปี นับจากวันที่เริ่มจำหน่ายเชิงพาณิชย์ (อายุสัญญาคงเหลือในแบบ FiT 18 ปี/ สัญญาสิ้นสุด 6 เมษายน 2578)
ราคารับซื้อไฟฟ้าระบบ FiT	4.54 บาท/หน่วย	4.54 บาท/หน่วย

3. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (“BPP”)

จดทะเบียนจัดตั้งในปี 2558 หลังจากการเปลี่ยนโครงสร้างภายในกลุ่มบริษัทฯ ปัจจุบันถือหุ้นโดย BRR ร้อยละ 99.99 BPP จัดเป็นโรงไฟฟ้าแห่งที่ 3 ของกลุ่มบริษัทฯ เริ่มผลิตไฟฟ้าเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 ทั้งนี้ จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลที่เพิ่มขึ้น และหาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) เปิดรอบการเจรจาซื้อขายไฟฟ้า บริษัทคาดว่าจะเข้าเจรจายกจ่ายไฟฟ้าให้กับ กฟภ. ต่อไป

สำหรับที่ตั้งของโรงไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ ซึ่งทำให้สะดวกในการขนส่งกากอ้อยที่ได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลมาใช้เป็นเชื้อเพลิง และเป็นการลดต้นทุนค่าขนส่งวัตถุดิบ ทั้งยังสะดวกในการจำหน่ายไฟฟ้าและไอน้ำให้แก่โรงงานน้ำตาลอีกด้วย

3.1.2 การตลาดและภาวะการแข่งขัน

➤ กลยุทธ์ในการแข่งขัน

ต้นทุนการผลิตที่ต่ำและการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

BEC BPC และ BPP ผลิตไฟฟ้าชีวมวลจากกากอ้อย ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลของ BSF โดยไฟฟ้าที่ผลิตได้ส่วนหนึ่ง รวมถึงไอดีและไอเสียที่ได้จากการใช้ระบบผลิตไฟฟ้าและความร้อนร่วม (Cogeneration) จะส่งกลับไปใช้ในโรงงานน้ำตาล และไฟฟ้าอีกส่วนหนึ่งจะขายให้แก่ กฟภ. ทั้งนี้ การใช้กากอ้อยซึ่งเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลของ BSF และการใช้ระบบผลิตไฟฟ้าและความร้อนร่วม (Cogeneration) เพื่อเพิ่มมูลค่าของพลังงานเหลือใช้จากการผลิตไฟฟ้าถือเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

นอกจากนั้น โรงไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโรงงานน้ำตาลของกลุ่มบริษัทฯ ซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายวัตถุดิบ จึงใช้ระบบสายพานลำเลียงกากอ้อยจากลานกองเชื้อเพลิงของโรงงานน้ำตาลมาเก็บไว้ในอาคารเก็บเชื้อเพลิง (Fuel Storage Building) ของโรงไฟฟ้า ทั้งนี้ จึงทำให้สะดวกในการขนส่งกากอ้อย และลดต้นทุนค่าขนส่งวัตถุดิบ

ความใส่ใจชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

ด้วยความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและสังคมได้อย่างยั่งยืน ตลอดจนสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างราบรื่น กลุ่มโรงไฟฟ้าจึงให้ความสำคัญในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยในปี 2559 โรงไฟฟ้า BEC ผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO 14001:2004 ซึ่งเป็นการรับรองว่าเป็นองค์กรที่มีความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการพัฒนาธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) และการปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ โรงไฟฟ้าอีก 2 แห่ง อยู่ระหว่างการพัฒนาเพื่อให้ได้รับรองมาตรฐาน ISO ดังกล่าว นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัลอื่น ๆ ตามรายละเอียดในรายงานประจำปีฉบับนี้ ในเอกสารแนบ 11 หัวข้อ “รางวัลและการรับรองคุณภาพ” โดยรางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่ากลุ่มบริษัทฯ ตระหนัก ใส่ใจและดำเนินงานในด้านดังกล่าวอย่างจริงจัง

➤ ลักษณะลูกค้า ช่องทางการจำหน่าย

BEC และ BPC ดำเนินการผลิต และจำหน่ายกระแสไฟฟ้าชีวมวล มีกำลังการผลิตติดตั้งรวมกันทั้งสิ้น 19.8 เมกะวัตต์ โดยกระแสไฟฟ้า ขนาด 16 เมกะวัตต์ จะจำหน่ายให้แก่ลูกค้าภายนอกเพียงรายเดียว คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2554 และ 4 เมษายน 2556 โดยกระแสไฟฟ้าส่วนที่เหลืออีก 3.8 เมกะวัตต์ จะใช้เพื่อดำเนินงานภายในกลุ่มบริษัทฯ ส่วน BPP จะผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าเพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตของโรงงานน้ำตาล โดยมีกำลังการผลิตสูงสุด 7 เมกะวัตต์ จำหน่ายโอเลียมประมาณ 20 ตัน และโอเลียมปริมาณที่โรงงานน้ำตาลต้องการ

➤ นโยบายราคา

ราคาขายไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะมีการกำหนดไว้ในนโยบายของโครงการโรงไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) ตามหัวข้อราคาขายไฟฟ้า โดย BEC และ BPC จำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ กฟภ. ตามราคารับซื้อไฟฟ้าระบบ FiT ซึ่งมีราคาประมาณ 4.54 บาทต่อหน่วย (กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง) และ BPP จำหน่ายไฟฟ้าให้แก่โรงงานน้ำตาลโดยใช้ราคาอ้างอิงราคารับซื้อไฟฟ้าในระบบ FiT ของ กฟภ.

3.1.3 ภาวะอุตสาหกรรมและการแข่งขัน

ภาครัฐและฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างจริงจังมากขึ้น และส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรภายในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะพลังงานหมุนเวียน เนื่องจากเป็นพลังงานที่สะอาดและสามารถนำมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งวัตถุดิบในการผลิตไฟฟ้ามีต้นทุนต่ำ การสนับสนุนด้านพลังงานหมุนเวียน สามารถลดการพึ่งพาการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานเชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการนำเข้าเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และช่วยแบ่งเบาภาระด้านการลงทุนของรัฐในระบบการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้า

โดยในปี 2560 โรงไฟฟ้าชีวมวลประเภท VSPP ในประเทศไทยมีทั้งหมด 2,048 โครงการ โดยเป็นโครงการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 620 โครงการ ซึ่งจ่ายไฟเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (COD) แล้ว 212 โครงการ มีกำลังการผลิตติดตั้งรวม 1,167.619 เมกะวัตต์ และมีปริมาณขายตามสัญญา รวม 855.850 เมกะวัตต์

ตารางแสดงสถานะและจำนวนโรงไฟฟ้าชีวมวลประเภท VSPP ในประเทศไทย ปี 2560

สถานะ	โรงไฟฟ้าชีวมวลประเภท VSPP		
	โครงการ	กำลังการผลิตติดตั้ง (MW)	ปริมาณขายตามสัญญา (MW)
ยื่นคำขอแต่ยังไม่ได้อัปรับซื้อ	31	131.520	131.120
ตอบรับซื้อแล้ว ยังไม่ลงนาม PPA	7	29.250	29.250
ลงนาม PPA แล้ว ยังไม่ COD	84	475.516	389.350

สถานะ	โรงไฟฟ้าชีวมวลประเภท VSPP		
	โครงการ	กำลังการผลิตติดตั้ง (MW)	ปริมาณขายตามสัญญา (MW)
COD แล้ว	902	4,829.376	3,601.542
ยกเลิกตอบรับซื้อ	132	419.410	370.894
ยกเลิกแบบคำขอ	264	1,355.753	1,111.729
ยกเลิกสัญญา	628	3,811.699	3,139.086
โครงการอยู่ระหว่างพิจารณาคดี	0	0	0
โครงการที่อยู่ระหว่างการอุทธรณ์	0	0	0
รวม	2,048	11,052.524	8,772.972

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.)

นอกจากนั้น กระทรวงพลังงานร่วมกับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้จัดทำแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. 2558 – 2579 (แผน PDP2015) โดยเน้นการเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า ด้วยการกระจายเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า การลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติ การเพิ่มสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากถ่านหินเทคโนโลยีสะอาด การจัดหาไฟฟ้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น การเพิ่มสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน รวมทั้งการพัฒนาระบบส่งไฟฟ้า และระบบจำหน่ายไฟฟ้า เพื่อรองรับการพัฒนาพลังงานทดแทน และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ทั้งนี้ สำหรับข้อมูลการผลิตและการใช้พลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยของแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย ปี 2558 – 2579 (PDP2015) สรุปได้โดยสังเขปดังนี้

- กำลังการผลิตไฟฟ้า ณ ธันวาคม 2557	37,612 เมกะวัตต์
- กำลังการผลิตไฟฟ้าใหม่ ในช่วงปี 2558 - 2579	57,459 เมกะวัตต์
- กำลังการผลิตไฟฟ้าที่ปลดออกจากระบบ ในช่วงปี 2558 - 2579	-24,736 เมกะวัตต์
- รวมกำลังการผลิตไฟฟ้าทั้งสิ้น ณ สิ้นปี 2579	70,335 เมกะวัตต์

สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนในการผลิตไฟฟ้า ปี 2555-2558					
พลังงานทดแทน	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	เป้าหมายปี 2579
แสงอาทิตย์	376.72	823.46	1,298.51	1,419.58	6,000.00
พลังงานลม	111.73	222.71	224.47	233.90	3,002.00
ชีวมวล	1,959.95	2,320.78	2,451.82	2,726.60	5,570.00
ขยะ	42.72	47.48	65.72	131.68	550.00
พลังงานขนาดเล็ก	101.75	108.80	142.01	172.12	376.00
พลังงานขนาดใหญ่	-	-	-	2,906.40	2,906.40
รวม	2,592.87	3,523.23	4,182.53	7,590.28	18,404.40

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.)

การพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้า

การจัดทำค่าพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าของประเทศ โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำประมาณการแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจระยะยาว (GDP) ปี 2557 - 2579 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.94 ต่อปี โดยใช้อัตราการเพิ่มของประชากรเฉลี่ยร้อยละ 0.03 ต่อปี และมีการประยุกต์ใช้แผนอนุรักษ์พลังงาน (EEDP) โดยมีเป้าหมายลดการใช้พลังงานไฟฟ้า ณ ปี 2579 เท่ากับ 89,672 ล้านหน่วย รวมทั้งได้พิจารณากรอบของแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (AEDP) สำหรับภาคการผลิตไฟฟ้าในปี 2579 ซึ่งจะมีกำลังการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนเข้าระบบจำนวน 19,634.40 เมกะวัตต์

ค่าพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้าที่ใช้ในการจัดทำแผน PDP 2015 เมื่อรวมผลของแผนอนุรักษ์พลังงานและแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกแล้ว ในช่วงปี 2557 – 2579 ความต้องการพลังงานไฟฟ้ารวมสุทธิของประเทศมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 2.67 ต่อปี ในปี 2579 ค่าพยากรณ์ความต้องการพลังงานไฟฟ้ารวมสุทธิ (Energy) และพลังไฟฟ้าสูงสุดสุทธิ (Peak) ของประเทศมีค่าประมาณ 326,119 ล้านหน่วย และ 49,655 เมกะวัตต์

อย่างไรก็ดี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประมาณการความต้องการไฟฟ้าปี พ.ศ. 2560 ตามการพยากรณ์ทางเศรษฐกิจ โดยคาดว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จะขยายตัวร้อยละ 3.1 ทำให้ค่าพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้าสูงสุดอยู่ที่ 30,303.4 เมกะวัตต์

ที่มา : กองสารสนเทศ ฝ่ายสื่อสารองค์กร กฟผ.

ทั้งนี้ ความต้องการพลังงานไฟฟ้าสูงสุดของระบบเดือนธันวาคมเกิดขึ้น เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2560 เวลา 18.37 น. มีค่าเท่ากับ 26,553.70 เมกะวัตต์ ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 195.70 เมกะวัตต์ หรือลดลงร้อยละ 0.73 ส่วนความต้องการพลังไฟฟ้าสูงสุดของระบบเกิดขึ้น เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2559 เวลา 22.28 น. มีค่าเท่ากับ 29,618.80 เมกะวัตต์

3.1.4 การจัดหาวัตถุดิบ

โรงไฟฟ้าชีวมวลของกลุ่มบริษัทฯ ใช้กากอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้า โดยกากอ้อยเป็นผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาลของโรงงานน้ำตาล นอกจากนั้น โรงไฟฟ้าชีวมวลได้ออกแบบเพื่อรองรับวัตถุดิบชนิดอื่น ๆ เช่น ใบอ้อย ไม้สับ และแกลบ ทั้งนี้ จากการที่กลุ่มบริษัทฯ สร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการขยายกำลังการผลิตน้ำตาล ทำให้มีความต้องการวัตถุดิบในปริมาณมากขึ้น โดยกลุ่มโรงไฟฟ้าได้เตรียมแผนการรับซื้อใบอ้อยจากเกษตรกรชาวไร่อ้อย เพื่อเป็นวัตถุดิบสำรองในการผลิตกระแสไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม จากประมาณการที่กลุ่มบริษัทฯ จะมีปริมาณอ้อยเข้าหีบจำนวน 2.9 ล้านตัน และ 3.1 ล้านตัน ในปีการผลิต 2560/61 และปีการผลิต 2561/62 ตามลำดับนั้น จะทำให้มีปริมาณกากอ้อยเพียงพอ เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าได้เต็มกำลังการผลิต

3.1.5 แผนงานในอนาคต

กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโรงไฟฟ้ากลุ่มน้ำตาลบุรีรัมย์ (BRRGIF) ของกลุ่มบริษัทฯ ได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 จากสำนักงาน ก.ล.ต. และเสนอขายหน่วยลงทุนได้ทั้งหมดจำนวน 350 ล้านหน่วย ในราคาเสนอขายสุดท้ายและมูลค่าที่ตราไว้ต่อหน่วยลงทุน 10.30 บาท ซึ่งจำนวนเงินทุนที่ได้จากการเสนอขายหน่วยลงทุนครั้งแรกเท่ากับ 3,605 ล้านบาท และเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นวันแรกในวันที่ 7 สิงหาคม 2560 ทั้งนี้ จากการระดมทุนดังกล่าว บริษัทได้นำเงิน

มาใช้เพื่อขยายกิจการโรงไฟฟ้า โครงการน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ และโครงการบรรจุภัณฑ์ขานอ้อย ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษารวมถึงโครงการอื่น ๆ ของกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ เพื่อความเติบโตของธุรกิจต่อไป

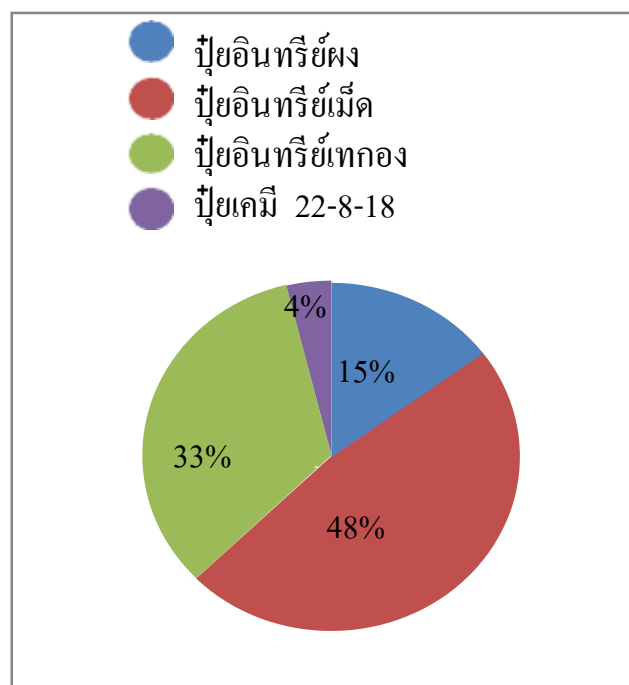
3.2 ธุรกิจผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ดำเนินการโดยบริษัท ปุ๋ยตราบุญแฉ่ จำกัด (“KBF”)

3.2.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ

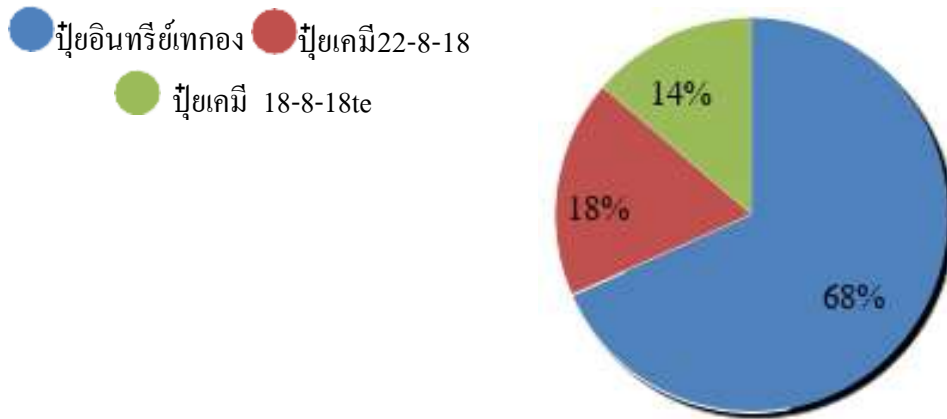
บริษัท ปุ๋ยตราบุญแฉ่ จำกัด หรือ KBF จัดทะเบียนจัดตั้งในปี 2554 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว 15 ล้านบาท KBF ได้เริ่มดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ เมื่อเดือนธันวาคม 2555 โดยใช้กากหม้อกรองซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาลของกลุ่มบริษัทฯ มาเป็นวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ และได้เริ่มผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเคมีในปีต่อมาเพื่อตอบสนองความต้องการของชาวไร่อ้อยอย่างครบถ้วน เพื่อการบำรุงอ้อยให้มีประสิทธิภาพ

โรงงานของ KBF ตั้งอยู่บนพื้นที่ใกล้เคียงโรงงานน้ำตาล เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งกากหม้อกรอง ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตปุ๋ย ทั้งยังสามารถประหยัดค่าขนส่งวัตถุดิบให้แก่บริษัทได้อีกด้วย โดย KBF ผลิตและจัดจำหน่ายปุ๋ยซึ่งแบ่งตามชนิดของปุ๋ยได้ 3 ประเภท คือ ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดเม็ด ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผง และปุ๋ยเคมีชนิดเม็ด

เปรียบเทียบสัดส่วนกำลังการผลิตโดยเฉลี่ยของปุ๋ยแต่ละประเภทที่ KBF ผลิตและจัดจำหน่าย

เปรียบเทียบสัดส่วนกำลังการผลิตโดยเฉลี่ยของปุ๋ยแต่ละประเภท
ที่ KBF ผลิตและจัดจำหน่ายให้กับตลาดภายนอก

3.2.2 การตลาดและการแข่งขัน

➤ กลยุทธ์ในการแข่งขัน

KBF มีเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจโดยเน้นให้ชาวไร่อ้อยได้ใช้ปุ๋ยคุณภาพดี ราคาถูก เพื่อช่วยลดต้นทุนให้แก่ชาวไร่อ้อย และเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ทำให้ชาวไร่อ้อยมีรายได้มากขึ้น

■ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสมกับพื้นที่แต่ละแปลง

KBF มุ่งเน้นการปลูกอ้อยให้ได้คุณภาพและการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในอัตราสูง จึงได้วิจัยและพัฒนาสูตรปุ๋ยร่วมกับ BRD เพื่อให้ได้สูตรที่เหมาะสมกับสภาพดินและผลผลิตในแต่ละแปลง

จากการมุ่งเน้นส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผงในปี 2559 ส่งผลให้ค่าอินทรีย์วัตถุในดินเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผงได้รับการยอมรับจากเกษตรกรชาวไร่อ้อย ทำให้มียอดการสั่งผลิตเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มการใช้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2561 KBF จะพัฒนาสูตรปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผงใหม่เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม จะต้องทดลองและผ่านการพิจารณาอีกครั้ง

นอกจากนี้ ในปี 2560 KBF ได้ติดตั้งเครื่องจักรสำหรับปุ๋ยเคมีใหม่ เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการควบคุมคุณภาพการผลิตปุ๋ยให้ได้ทุกกระสอบ โดยปุ๋ยที่ผลิตสามารถนำไปใช้กับพืชเศรษฐกิจชนิดอื่น ๆ ได้ ซึ่งก่อนนำผลิตภัณฑ์ไปจำหน่าย KBF ได้วิจัยและทดลองการใช้งานกับแปลงสาธิตเพื่อศึกษาถึงการตอบสนองอัตราการเติบโตของอ้อย เมื่อพบว่ามีประสิทธิภาพจึงแนะนำให้ชาวไร่อ้อยนำไปใช้ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์ของ KBF ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของอ้อยเป็นอย่างดี และมีคุณภาพตามมาตรฐานพระราชบัญญัติปุ๋ย พุทธศักราช 2518 รวมทั้งมีต้นทุนต่ำ จนเป็นที่ยอมรับของชาวไร่อ้อย

■ มีศูนย์กระจายสินค้าทั่วถึงทุกเขตส่งเสริมการปลูกอ้อย

KBF ได้ร่วมกับ BRD จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าทั่วทุกเขตส่งเสริมการปลูกอ้อยของ BRD เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ชาวไร่อ้อยในการรับปุ๋ย และความสะดวกในการเดินทางมาซื้อและรับปุ๋ยนั้น

จะทำให้ชาวไร่อ้อยสามารถปรับปรุงดินได้ตรงเวลา และเหมาะสมกับสภาพดิน ซึ่งจะส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มสูงขึ้นและมีคุณภาพที่ดี ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของกลุ่มบริษัทฯ ในด้านการมีปริมาณวัตถุดิบที่เพียงพอและมีคุณภาพ

3.2.3 ลักษณะลูกค้า ช่องทางการจำหน่าย

1) ชาวไร่อ้อยของบริษัท บุรีรัมย์วิสาหกิจและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”)

ปัจจุบัน KBF จำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผง และปุ๋ยเคมีชนิดเม็ด คิดเป็นร้อยละ 100 ให้แก่บริษัท บุรีรัมย์วิสาหกิจและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”) เพื่อให้ BRD นำไปจำหน่ายต่อให้แก่ชาวไร่อ้อย ในรูปแบบการส่งเสริมด้านปัจจัยการผลิต หรือการปล่อยสินเชื่อสนับสนุนการปลูกอ้อย (“เงินกู้ยืม”) เพื่อให้ชาวไร่อ้อยสามารถลดต้นทุนในการปลูกอ้อย ได้ผลผลิตต่อไร่สูงและมีคุณภาพดี รวมทั้งทำให้ชาวไร่อ้อยสามารถนำผลผลิตส่งโรงงาน เพื่อหักชำระเงินกู้ยืมที่ได้ยืมล่วงหน้าไว้แล้ว ซึ่งส่งผลดีทั้งต่อชาวไร่อ้อยและบริษัท

ผลิตภัณฑ์ของ KBF ร้อยละ 79 ได้จำหน่ายให้กับ BRD เพื่อนำไปจำหน่ายต่อให้แก่ชาวไร่อ้อย ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและทำให้ชาวไร่อ้อยได้รับปุ๋ยอย่างทั่วถึง KBF จึงจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในเขตพื้นที่ส่งเสริมการปลูกอ้อยของ BRD โดยแบ่งเป็น 11 ศูนย์กระจายสินค้าตามพื้นที่ส่งเสริมการปลูกอ้อยในจังหวัดบุรีรัมย์ ดังนี้

เขตส่งเสริม	ศูนย์กระจายสินค้า
1	บ้านสาวเอ้ อำเภอคูเมือง
2	บ้านหนองเครือ อำเภอเมือง
3	บ้านโนนเขว และบ้านหนองจาน อำเภอสตึก
4	บ้านตะกอก อำเภอสตึก
5	บ้านลำทะเมนชัย อำเภอลำปลายมาศ
6	บ้านนาสีนวล และบ้านลุงม่วง อำเภอลำปลายมาศ
7	บ้านหนองไผ่ และบ้านสวายตางาน อำเภอสตึก
8	บ้านเสม็ด และบ้านทุ่งวัง อำเภอสตึก
9	บ้านชายแดน และบ้านกระเดื่อง อำเภอนางรอง
10	บ้านปลัดปู่ และบ้านด่าน อำเภอบ้านด่าน
11	บ้านจอมพระ อำเภอสตึก

2) ตลาดภายนอก

KBF ได้ขยายตลาดสู่ภายนอกโดยเริ่มจากจังหวัดใกล้เคียงกับพื้นที่ตั้งของโรงงานเป็นอันดับแรก และได้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผงกระสอบ จำนวน 28 ตัน ชนิดเม็ด 90 ตัน และชนิดผงเทกอง จำนวน 63 ตัน ในปีที่ผ่านมา KBF ได้เริ่มดำเนินแผนการตลาดในการจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ชนิดเม็ดผ่านร้านค้า

การเกษตรหลายแห่ง เพื่อให้เกษตรกรทั่วไปได้ลองใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและราคาขอมเยาของ KBF อีกทั้งเป็นการสร้างตราสินค้าให้เป็นที่รู้จักในหมู่เกษตรกรทั่วไป โดยในปี 2560 พื้นที่จังหวัดที่มีการส่งเสริมการขายมีทั้งหมด 9 อำเภอ ได้แก่ อ.คูเมือง อ.แคนดง อ.ลำปลายมาศ อ.สตึก อ.บ้านใหม่ไชยพจน์ อ.นางรอง (จังหวัดบุรีรัมย์) อ.เมือง (จังหวัดสุรินทร์) อ.เสิงสาง (จังหวัดนครราชสีมา) และอ.ยางตลาด (จังหวัดกาฬสินธุ์) ซึ่งแบ่งเป็นในเขตพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ บุรีรัมย์ สุรินทร์ นครราชสีมา และกาฬสินธุ์ รวมทั้งได้มีการออกบูธ จำหน่ายสินค้า การประชุมนอกสถานที่กับหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการลงพื้นที่เยี่ยมเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ย KBF ซึ่งพืชหลักที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ KBF ดังนี้

- ยางพารา
- มันสำปะหลัง
- เมล่อน
- พืชผักสวนครัว เช่น มะนาว ถั่ว ถั่วลิสง เป็นต้น

3.2.4 นโยบายราคา

เนื่องด้วยปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ BRD ให้การส่งเสริมแก่ชาวไร่อ้อย ดังนั้นการกำหนดราคาดปุ๋ยจึงแบ่งเป็น 2 กรณี โดยปุ๋ยเคมีสำเร็จรูปที่ซื้อมาเพื่อจำหน่ายจะกำหนดราคาตามปุ๋ยเคมีที่จำหน่ายในท้องตลาด ในขณะที่ราคาดปุ๋ยอินทรีย์ที่ผลิตขึ้นเองจะกำหนดราคาโดยคิดเป็นส่วนเพิ่มจากต้นทุนการผลิต (Cost Plus Method) ทั้งนี้ เพื่อให้ชาวไร่อ้อยได้ใช้ปุ๋ยคุณภาพดี ราคาถูก และเป็นสูตรที่ตรงตามความต้องการในการเจริญเติบโตของอ้อย

3.2.5 แผนส่งเสริมการขาย

ในปี 2560 KBF ได้มีการส่งเสริมกิจกรรมระหว่างบริษัทกับบริษัทคู่ค้าคือ BRD และร้านค้า โดยมีการกำหนดแผนงานร่วมกันระหว่างคู่ค้า และส่งเสริมการขายในพื้นที่ร่วมกับคู่ค้ามากขึ้น ทีมส่งเสริมการขายของ KBF จะทำงานร่วมกับคู่ค้าในแต่ละพื้นที่ เพื่อศึกษาพื้นที่เพาะปลูก วิเคราะห์ปัญหาในแต่ละพื้นที่และร่วมกันแก้ไขปัญหา และปรับเปลี่ยนแผนงานให้สอดคล้องกับแต่ละพื้นที่ รวมทั้งการตรวจติดตามแปลงของลูกค้านอย่างเป็นระยะ

นอกจากนี้ KBF ยังมีแผนการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เว็บไซต์ เว็บไซต์แอปพลิเคชัน LINE ของ KBF และของ BRR รวมทั้งช่องทางทีวีท้องถิ่น วิทยุชุมชน และสิ่งพิมพ์ (นิตยสารเทคโนโลยีชาวบ้าน) เป็นต้น เพื่อสร้างการรับรู้และการจดจำในตราสินค้า รวมถึงความน่าเชื่อถือของสินค้า ตลอดจนการตอบข้อสงสัยให้ชาวไร่อ้อยมีความเชื่อมั่นในตัวสินค้ามากขึ้น

3.2.6 ภาวะอุตสาหกรรมและการแข่งขัน

อุตสาหกรรมปุ๋ยเคมีถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรม เนื่องจากมีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มผลผลิตในภาคเกษตรกรรมเป็นอย่างมาก ในขณะที่ประเทศไทยกลับไม่สามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้เพียงพอกับความต้องการ เพราะต้นทุนการผลิตสูง จึงต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ

จากการที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำเนินการให้องค์ความรู้แก่เกษตรกรในเรื่องการใช้ปุ๋ยเคมี และปุ๋ยอินทรีย์ให้เกิดความสมดุลถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพดิน และสนับสนุนให้เกษตรกรผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง และให้มีการผลิตปุ๋ยอินทรีย์จากวัสดุเหลือใช้ในไร่นาให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยแบบผสมผสาน คือใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพในอัตราที่เหมาะสมกับการผลิตพืชแต่ละชนิด ซึ่งการใช้ปุ๋ยแบบผสมผสานจะช่วยลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้ส่วนหนึ่ง และยังเป็นการช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน ทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ เพื่อเป็นอีกหนึ่งมาตรการในการช่วยลดต้นทุนการผลิตให้แก่เกษตรกรได้ทางหนึ่ง เพราะปุ๋ยเคมีเป็นหนึ่งในปัจจัยการผลิตที่สำคัญที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น

ในปัจจุบัน เกษตรกรทั่วประเทศประสบปัญหาจากสภาวะภัยแล้งที่ยาวนาน และราคาพืชผลที่ตกต่ำ ทำให้ภาครัฐหันมาส่งเสริมการเพาะปลูกพืชอินทรีย์ เพื่อจำหน่ายให้แก่กลุ่มลูกค้าที่มีความต้องการบริโภคเพื่อสุขภาพ นอกจากนี้ ยังสามารถจำหน่ายผลผลิตได้ในราคาที่สูงกว่าผลผลิตพืชทั่วไป ซึ่งส่งผลดีต่อการประกอบธุรกิจในตลาดปุ๋ยอินทรีย์ของ KBF โดยตรง

ในด้านราคาปุ๋ย เนื่องจากประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตแม่ปุ๋ยเคมีได้เองภายในประเทศ จำเป็นต้องนำเข้าจากประเทศผู้ผลิตปุ๋ยเคมี แต่อย่างไรก็ตาม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการติดตามสถานการณ์ราคาปุ๋ย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อเกษตรกร

3.2.7 การจัดหาวัตถุดิบ

KBF ใช้กากหม้อกรองซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาลของ BSF เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบผสมในการผลิตปุ๋ยเพื่อจำหน่าย กากหม้อกรองที่ได้นั้นจะคิดเป็นประมาณร้อยละ 5 ของปริมาณอ้อยเข้าหีบของปีการผลิตนั้น ๆ

3.2.8 แผนงานในอนาคต

ในปัจจุบันแผนการผลิตและจัดจำหน่ายปุ๋ยของ KBF เป็นไปตามความต้องการของชาวไร่อ้อยที่ได้รับการส่งเสริมการปลูกอ้อยจาก BRD โดยใช้วัตถุดิบซึ่งเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลเพื่อนำมาผลิตปุ๋ย เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม KBF มีเป้าหมายในการพัฒนาองค์กรและยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการวางแผนในการขยายตลาด เพื่อเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการจำหน่ายเครื่องจักรและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ทางทางเกษตร อันเป็นการสร้างผลกำไรให้กับบริษัทมากขึ้น ทั้งนี้ แผนงานการขยายตลาดในอนาคตแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตและจัดจำหน่ายปุ๋ยให้แก่ตลาดภายใน โดยการผลิตสูตรปุ๋ยที่มีความหลากหลายให้เหมาะสมกับสภาพดินในแต่ละพื้นที่เพาะปลูก

เพื่อตอบโจทยการเพาะปลูกอ้อยที่มีสภาพดินและปัจจัยแวดล้อมในแต่ละแปลงปลูกที่แตกต่างกันให้เจริญเติบโตและมีคุณภาพที่ดี KBF จึงได้ร่วมวิจัยและพัฒนา กับ BRD

ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการเพาะปลูกและคุณภาพของอ้อย โดยการผลิตปุ๋ยสั่งตัดรายแปลง ตามสภาพพื้นที่เพาะปลูกอ้อย เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกอ้อยในแต่ละเขตมีสภาพดินที่แตกต่างกัน การใช้ปุ๋ยสูตรเดียวกันอาจไม่สามารถทำให้อ้อยเจริญเติบโตและมีคุณภาพดีได้อย่างเต็มที่ ด้วยเหตุนี้ KBF จึงมุ่งมั่นที่จะสนองนโยบายการส่งเสริมการเพาะปลูกอ้อยเชิงลึก โดยผลิตปุ๋ยสูตรใหม่และมีความหลากหลายตามความต้องการของชาวไร่อ้อย

2. การเพิ่มประสิทธิภาพการจำหน่ายสู่ตลาดภายนอก โดยการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอย่างครบวงจร

KBF ได้พัฒนาการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชนิดเม็ดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ดียิ่งขึ้น และจะพัฒนาคุณภาพของปุ๋ยให้ดียิ่งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของเกษตรกรให้ได้มากที่สุด โดยในปี 2561 KBF จะทำการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์เคมี ซึ่งเป็นอีกหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดภายนอก นอกจากนี้ ยังได้วางแผนจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และเครื่องจักรทางการเกษตรอย่างครบวงจร อาทิ ปุ๋ยน้ำ จุลินทรีย์น้ำ เครื่องจักรกลทางการเกษตร เป็นต้น เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกและเพิ่มคุณภาพของผลผลิตให้แก่เกษตรกรในการเพาะปลูก รวมถึงเป็นการเพิ่มช่องทางของธุรกิจในการจำหน่ายสู่ตลาดภายนอก อันจะเป็นการสร้างกำไรให้แก่บริษัทมากขึ้นอีกด้วย โดย KBF ได้จดทะเบียนตราสินค้าใหม่เพิ่มขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจดังกล่าว ในนามตราสินค้า **“ปลาบิน”** และพร้อมที่จะออกจำหน่ายในปี 2561

ภาพกิจกรรมการขายของบริษัท

งานเก็บเกี่ยวผลผลิต อําเภอนาโพธิ์

อบรมเกษตรกร/ร้านค้า

ประชุมผู้ปลูกเมล่อน

ประชุมกับกลุ่มผู้ปลูกผลไม้อื่น จังหวัดจันทบุรี

**ประชุมผู้ปลูกหมักแบบเติมอากาศ อ.เมือง และอ.สตึก
จังหวัดบุรีรัมย์**

**กลุ่มผู้ปลูกผักปลอดสาร อ.สตึกและอ.ลำปลายมาศ
จังหวัดบุรีรัมย์**

**นิทรรศการเทคโนโลยีชาวบ้านเข้าทำสตู๊ปบทความ เรื่องวิธีการผลิตและวัตถุดิบ
การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในมะลิ ผัก และข้าว**

3. ปัจจัยความเสี่ยง

ความเสี่ยงอันเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจของกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อย มีดังนี้

1. ธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายดิบ และน้ำตาลทรายขาวสีรำ ซึ่งดำเนินการโดยบริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”)
2. ธุรกิจผลพลอยได้ของบริษัท ได้แก่
 - ธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล ซึ่งดำเนินการโดยบริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”) บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”) และบริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (“BPP”)
 - ธุรกิจผลิตและจำหน่ายสารอินทรีย์ปรับปรุงดิน ซึ่งดำเนินการโดย บริษัท ปุ๋ยตราบุญแจ จำกัด (“KBF”)
3. ธุรกิจสนับสนุน ซึ่งดำเนินการโดยบริษัท บุรีรัมย์วิสาหกิจและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”)

ความเสี่ยงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของบริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”)

1.1 ความเสี่ยงจากการจัดหาวัตถุดิบ

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายดิบ และน้ำตาลทรายขาวสีรำ ซึ่งใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต แต่เนื่องจากบริษัทมิได้มีไร่อ้อยเป็นของตัวเองที่เพียงพอต่อการผลิต การจัดหาอ้อยเข้าหีบให้เพียงพอต่อกำล้างการผลิตจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อธุรกิจและผลประกอบการของบริษัท ปริมาณอ้อยจะจัดหาเข้าหีบในแต่ละฤดูกาลหีบอ้อยจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลักดังนี้

ก. ปัจจัยเสี่ยงเรื่องปริมาณพื้นที่ในการเพาะปลูกอ้อยที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเกิดจากเกษตรกรชาวไร่อ้อยเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า หรืออาจเกิดจากนโยบายการส่งเสริมของภาครัฐผ่านนโยบายส่งเสริมการจัดพื้นที่เพาะปลูกที่เหมาะสมหรือโซนนิ่ง อย่างไรก็ตาม จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดในการนำร่องการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวให้เป็นพื้นที่ปลูกอ้อยตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นอกจากนี้ บริษัทมีการสำรวจและประเมินการเปลี่ยนแปลงหาสาเหตุ และได้แก้ไขในจุดปัญหาที่เกิดขึ้นที่ผ่านมาในช่วงระหว่างปี 2555 ถึงปี 2560 ปริมาณการปลูกอ้อยในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้นโดยตลอด ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

	2555/56		2556/57		2557/58		2558/59		2559/60	
	พื้นที่ปลูก อ้อย (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)	พื้นที่ปลูก อ้อย (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)	พื้นที่ปลูก อ้อย (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)	พื้นที่ปลูก อ้อย (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)	พื้นที่ปลูก อ้อย (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)
จังหวัด บุรีรัมย์	188,946	11.09	200,112	11.29	200,941	11.09	210,919	11.00	208,924	9.52
รวมทั้ง ประเทศ	9,487,320	11.32	10,078,025	11.24	10,530,927	11.08	11,012,839	9.15	10,988,489	9.43

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

ข. ปัจจัยเสี่ยงเรื่องสภาพภูมิอากาศ ปริมาณฝน ระบบชลประทาน ความสมบูรณ์ของดิน พันธุ์อ้อย และโรคของอ้อยอื่น ๆ ต่างส่งผลต่อปริมาณอ้อยที่จะปลูกได้ต่อไร่ หากปัจจัยต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอาจจะทำให้ปริมาณอ้อยต่อไร่ลดลงได้ จากสภาพภูมิอากาศและปริมาณน้ำฝน บริษัทได้ให้การส่งเสริมการให้น้ำอ้อย ในช่วงที่แห้งแล้งผ่านระบบน้ำหยดในไร่อ้อย โดยร่วมกับกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย (กอน.) ให้เงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำร้อยละ 2 ต่อปี และผ่อนชำระในระยะยาว เพื่อให้ชาวไร่นำไปใช้ติดตั้งระบบน้ำหยดในไร่อ้อย

ค. ปัจจัยความเสี่ยงเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของดิน บริษัทมีนโยบายให้ความสำคัญในการปรับปรุงบำรุงดิน พื้นที่ปลูกความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ปลูกอ้อย เช่น การตัดอ้อยสด คั้นอินทรีย์วัตถุกลับลงดิน การปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ย และบริษัทผลิตปุ๋ยอินทรีย์จากผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาล กากหมักรอง โดยให้ผลผลิตเฉลี่ยจากเดิมก่อนหน้านี้อยู่ที่ 8 ถึง 9 ตันต่อไร่ในช่วงปี 2547 ถึง 2553 แต่ในช่วงปี 2554 ถึง 2560 ผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 12 ถึง 13 ตันต่อไร่พื้นที่ปลูก

ง. ปัจจัยความเสี่ยงเรื่องพันธุ์อ้อย บริษัทได้จัดหาพันธุ์อ้อยให้เหมาะสมกับพื้นที่ปลูก มีแปลงทดสอบพันธุ์อ้อยและคัดเลือกพันธุ์อ้อยใหม่ ๆ เพื่อทดแทนพันธุ์อ้อยที่เสื่อมสภาพ มีการใช้การจัดสัดส่วนพันธุ์อ้อยปลูก และใช้พันธุ์อ้อยที่ให้ผลตอบแทนชาวไร่สูง และสามารถผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยได้มากขึ้น

จ. ปัจจัยเสี่ยงด้านการแยกอ้อยในพื้นที่ หากโรงงานน้ำตาลบริเวณใกล้เคียงเสนอราคารับซื้ออ้อย จากชาวไร่ที่ราคาสูงกว่าที่ BSF เสนอให้ ชาวไร่อ้อยอาจนำอ้อยไปขายให้แก่โรงงานนั้น ๆ แทน ทำให้ BSF มีจำนวนอ้อยเข้าหีบลดลง BRD มีการบริหารจัดการเรื่องการจัดหาอ้อย โดยการส่งเสริมแบบมีสัญญาระหว่าง บริษัทและชาวไร่ ทั้งในรูปแบบเงินและปัจจัยอื่น ๆ อาทิ ปุ๋ย สารเคมี พันธุ์อ้อย และเครื่องจักรเครื่องมือทางการเกษตรในพื้นที่ส่งเสริมซึ่งมีรัศมีครอบคลุมระยะ 40 กิโลเมตรรอบโรงงาน เพื่อให้ชาวไร่ยกกรรมสิทธิ์ อ้อยให้แก่โรงงานล่วงหน้าก่อนถึงฤดูหีบอ้อย มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวไร่อ้อย โดยส่งนักส่งเสริม

เกษตรกร ซึ่งประกอบด้วย 17 ทีม กระจายลงพื้นที่แบบรายแปลง แนะนำพันธุ์อ้อยให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ปลูก บริหารจัดการตรวจสอบสภาพดินและน้ำ และช่วยดูแลในแต่ละช่วงเวลาตั้งแต่การปลูกจนกระทั่งถึงการเก็บเกี่ยวและขายให้แก่ BSF ณ แปลงอ้อย ด้วยระบบออนไลน์และระบบดาวเทียมสำรวจพิกัดพื้นที่ปลูกอ้อย เพื่อให้แปลงปลูกอ้อยทุกแปลงได้รับการตรวจติดตาม และให้การสนับสนุนตามความเป็นจริง ทำให้ชาวไร่ได้อ้อยที่มีคุณภาพ มีผลผลิตเฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่ของชาวไร่สูง มีรายได้ที่มั่นคง และเป็นพันธมิตรที่ดีของบริษัทจากการบริหารจัดการดังกล่าวทำให้ที่ผ่านมา BSF ไม่เคยมีปัญหาในการจัดหาอ้อยให้ได้เพียงพอในฤดูกาลเก็บอ้อย

นอกจากนี้ บริษัทยังมีการจัดตั้งแนวเขตการแบ่งพื้นที่หรือการสร้างโซนนิ่ง ระหว่างพื้นที่ปลูกอ้อย และโรงงานน้ำตาลด้วยกัน ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และนครราชสีมา เพื่อป้องกันปัญหาการแย่งอ้อยระหว่างโรงงานน้ำตาล

BRD มีแผนจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ผลผลิตของชาวไร่เพิ่มขึ้น และมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมให้กับชาวไร่ในแปลง โดยเน้นนโยบายเกษตรแม่นยำ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ ระบบสารสนเทศ (Information Technology) เทคโนโลยี (Know-how) และการบริหารจัดการ (Management) โดยตั้งอยู่บนแนวคิดที่ว่า พืชที่นำมาปลูก และสภาพแวดล้อม เช่น ดิน น้ำ แสง และอากาศในไร่ โดยพื้นที่ในไร่เดียวกันมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมโดยรอบ และในความแตกต่างกันนี้ทำให้ผลผลิตที่ได้มีความแตกต่างกันด้วย ดังนั้นการดูแลพื้นที่ในไร่เดียวกันจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งต้องทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านผลผลิตให้ได้มากที่สุด โดยในฤดูกาลผลิตปี 2561/2562 ทาง BRD มีนโยบายการส่งเสริมซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1	ระยะการงอกของอ้อย อยู่ระหว่าง 0 ถึง 40 วัน
ระยะที่ 2	ระยะการแตกกอ อยู่ระหว่าง 40 ถึง 120 วัน
ระยะที่ 3	ระยะการเจริญเติบโตของลำต้นอ้อย อยู่ระหว่าง 120 ถึง 270 วัน
ระยะที่ 4	ระยะการเจริญเติบโตเต็มที่ คืออ้อยสุกแก่เต็มที่ อยู่ระหว่าง 270 ถึง 360 วัน

เป้าหมายของ BRD ต้องการทำไร่อ้อยทุกแปลงให้เป็นเกษตรแม่นยำ เพื่อสร้างผลผลิตให้เพิ่มมากขึ้น และประโยชน์ที่จะได้รับตามมามีคือ ต้นทุนลดลง ผลผลิตเพิ่มขึ้น คุณภาพที่ได้เป็นที่ยอมรับ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และรักษาสภาพแวดล้อม

1.2 ความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาน้ำตาลในตลาดโลก

การซื้อขายน้ำตาลในตลาดโลกนั้น น้ำตาลจัดเป็นสินค้าทางการเกษตรชนิดหนึ่งที่มีความผันผวนด้านราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับสินค้าเกษตรอื่น ๆ ซึ่งการผันผวนของราคาน้ำตาลในตลาดโลกนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอุปสงค์ และอุปทานของประเทศผู้ผลิต ผู้บริโภค ปริมาณนำเข้าและส่งออกในแต่ละประเทศ รวมถึงการเก็งกำไรจากนักเก็งกำไรในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity Market) อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับสภาพ

ภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกของแต่ละประเทศที่มีนโยบายในการส่งเสริม การแทรกแซง การส่งออก การนำเข้าของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำตาลของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาแล้ว นอกจากนี้ ปัจจุบันราคาน้ำตาลยังมีส่วนหนึ่งที่สัมพันธ์กับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย เนื่องจากน้ำอ้อยรวมถึงกากน้ำตาลยังสามารถนำไปผลิตเป็นเอทานอลเพื่อใช้ผสมกับน้ำมันเป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ได้ ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ราคาซื้อขายน้ำตาลในตลาดโลกมีความผันผวนไปตามปัจจัยหลายประการดังที่ได้กล่าวมา

ภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 โรงงานน้ำตาลในประเทศไทยจะส่งออกน้ำตาลไปจำหน่ายในต่างประเทศได้ จะต้องเป็นการส่งออกผ่านบริษัทตัวแทนตามที่ได้มีการระบุไว้เท่านั้น โดยจะมีการจัดสรรโควตาสำหรับการบริโภคภายในและสำหรับส่งออก ซึ่งจะต้องจัดสรรตามสัดส่วนปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ในฤดูกาลผลิตนั้น ๆ ส่งผลให้อัตราส่วนการส่งออก และจำหน่ายในประเทศของโรงงานน้ำตาลในประเทศมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งในปี 2558 และปี 2559 บริษัทมีรายได้จากการส่งออกน้ำตาล คิดเป็นร้อยละ 80 และ 78 ของรายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทั้งหมดตามลำดับ ซึ่งราคาขายในการส่งออกจะใช้ราคาน้ำตาลในตลาดโลกเป็นหลัก ราคาน้ำตาลในตลาดโลกจะเปลี่ยนแปลงไปตามอุปสงค์และอุปทานของตลาดโลก โดยรวม รายได้ของบริษัทจึงได้รับผลกระทบหากราคาน้ำตาลในตลาดโลกมีการเปลี่ยนแปลง โดยในปี 2560 ราคาน้ำตาลทรายดิบตลาดนิวยอร์กมีความเคลื่อนไหวอยู่ที่เฉลี่ย 15.87 เซนต์ต่อปอนด์

ราคาเฉลี่ยน้ำตาลทรายดิบตลาดนิวยอร์กหมายเลข 11

ปีบัญชี	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560
ราคาเฉลี่ย (เซนต์/ปอนด์)	9.9	12.1	17.98	22.28	27.07	21.57	17.47	16.34	13.12	16.49	15.87

ราคาเฉลี่ยน้ำตาลทรายขาวตลาดลอนดอนหมายเลข 5

ปีบัญชี	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560
ราคาเฉลี่ย (เหรียญสหรัฐ/ เมตริกตัน)	309.55	351.59	487.39	616.49	706.07	587.74	496.58	439.30	376.32	458.32	435.86

ที่มา: Bloomberg

อย่างไรก็ตาม ต้นทุนหลักในการผลิตน้ำตาลคือ ราคาอ้อยซึ่งจะผันแปรตามรายได้ของบริษัท (จากระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ที่รัฐบาลกำหนด โดยผ่านคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย 70:30) ดังนั้น หากราคาน้ำตาลในตลาดโลกลดลง ต้นทุนค่าอ้อยที่จ่ายให้ชาวไร่อ้อยก็จะลดลงด้วยในสัดส่วนร้อยละ 70 ตามการแบ่งปันผลประโยชน์ ดังนั้นจะช่วยลดผลกระทบจากราคาน้ำตาลได้ระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ดี จากเดิมที่ผลประกอบการของบริษัทขึ้นอยู่กับธุรกิจน้ำตาลและกากน้ำตาลเพียงอย่างเดียว ดังนั้น ความผันผวนของราคาน้ำตาลตลาดโลกจะส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัท แต่จากการที่กลุ่มบริษัทฯ ได้มีการลงทุนใน โครงการต่อเนื่องจากน้ำตาลและกากน้ำตาล ได้แก่ โรงงานไฟฟ้าจากกากอ้อย และ โรงงานผลิตและจำหน่ายสารอินทรีย์ปรับปรุงดิน ทำให้บริษัทฯ คาดว่าผลประกอบการของบริษัทที่จะอ้างอิงกับราคาน้ำตาลในตลาดโลกจะปรับตัวลดลง

1.3 ความเสี่ยงจากการเกิดหนี้เสียจากการให้เงินสนับสนุนชาวไร่อ้อย (เงินเกี่ยว)

BRD/BSF ได้ให้การสนับสนุนชาวไร่อ้อย โดยการปล่อยเงินเกี่ยวอ้อยเป็นรายแปลงและปล่อยเงินเกี่ยวตามกิจกรรมการเจริญเติบโตแต่ละช่วงอายุของอ้อย ณ แปลงอ้อย ด้วยระบบฐานข้อมูลและใช้ระบบพิกัดดาวเทียมในการสำรวจพิกัดพื้นที่ปลูกอ้อย (GPS: Global Position System) เพื่อให้พื้นที่แปลงปลูกอ้อยทุกแปลงได้รับการตรวจและติดตาม เพื่อให้การสนับสนุนสอดคล้องกับความเป็นจริง

การปล่อยเงินสนับสนุนให้ชาวไร่อ้อยจะเป็นในรูปแบบโอนเงินเข้าบัญชีของชาวไร่อ้อย เพื่อให้ชาวไร่อ้อยนำไปลงทุนเรื่องพันธุ์อ้อย ที่ดิน ระบบชลประทาน และปุ๋ย เป็นต้น โดยการปล่อยเงินเกี่ยวจะเป็นเสมือนการจองอ้อยของชาวไร่ที่ได้รับการสนับสนุนเงินเกี่ยว โดยชาวไร่อ้อยที่ได้รับเงินเกี่ยวจะนำอ้อยมาขายให้โรงงานภายหลังจากที่อ้อยโตขึ้นพร้อมตัด ซึ่งจะเป็นช่วงเดียวกับที่โรงงานน้ำตาลเริ่มเปิดหีบอ้อย เกษตรกรชาวไร่อ้อยจะตัดอ้อยและส่งอ้อยให้กับโรงงาน และโรงงานจะจ่ายค่าอ้อยให้ชาวไร่อ้อยและหักเงินเกี่ยวที่ได้จ่ายล่วงหน้าไว้จากการให้การสนับสนุนเงินเกี่ยวดังกล่าวจะทำให้บริษัทมีความเสี่ยงในเรื่องค่าใช้จ่ายหนี้สงสัยจะสูญจากเงินเกี่ยวหากชาวไร่ไม่สามารถนำอ้อยมาเข้าหีบได้ตามที่ตกลงกันไว้ โดยอาจจะเกิดจากความแห้งแล้งหรือโรคระบาด เป็นต้น ซึ่งถ้าหากค่าใช้จ่ายหนี้สงสัยจะสูญสูงขึ้น จะทำให้มีผลกระทบโดยตรงต่อผลประกอบการของ BSF โดยในระหว่างปี 2556 ถึงปี 2560 บริษัทได้มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญดังนี้

(หน่วย:ล้านบาท)

รายการ	2556	2557	2558	2559	2560
ตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญ	20.33	1.05	3.44	0.74	10.28
ลูกหนี้ชาวไร่ (เกี่ยว)	1,135.29	880.68	989.21	1,069.92	1,106.95
ร้อยละของหนี้สงสัยจะสูญ	1.79	0.11	0.34	0.07	0.92

ทั้งนี้ อัตราการตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญในระหว่างปี 2556 ถึงปี 2560 โดยเฉลี่ยคิดเป็นประมาณร้อยละ 0.62 ของลูกหนี้ชาวไร่ อ้อย ณ วันสิ้นงวด บริษัทได้ให้ความสำคัญและบริหารความเสี่ยงดังกล่าว โดยในการพิจารณาการให้สินเชื่อแก่ชาวไร่ อ้อย จะมีการกำหนดคุณสมบัติและแบ่งเกรดของชาวไร่ มีระบบการพิจารณาการให้เงินสินเชื่อ โดยจ่ายเงินเกี่ยวตามงวดงานของชาวไร่ ที่ปฏิบัติได้ในแต่ละงวดงาน รวมถึงกำหนดหลักทรัพย์และบุคคลค้ำประกัน นอกจากนี้ บริษัทยังติดตามดูแลชาวไร่ อ้อยอย่างทั่วถึงโดยนักส่งเสริมการเกษตร และระบบดาวเทียมในการสำรวจพิกัดพื้นที่ปลูกอ้อย ซึ่งจะสามารถติดตามข้อมูลพื้นที่ปลูกอ้อยรายแปลงได้อย่างแม่นยำ ทราบความคืบหน้าของงวดงาน ทราบถึงข้อมูลว่าอ้อยแปลงใดเกิดปัญหาอย่างไร ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันทั่วถึง

1.4 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

เนื่องจากบริษัทรับรู้รายได้จากการส่งออกน้ำตาลเป็นเงินสกุลเหรียญสหรัฐอเมริกาเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 77 ของรายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทั้งหมด ดังนั้น รายได้ของบริษัทจะผันผวนตามอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อเหรียญสหรัฐอเมริกา

อย่างไรก็ดี บริษัทมีมาตรการในการป้องกันความเสี่ยงโดยเข้าทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าทั้งหมด โดยอัตราแลกเปลี่ยนที่ทำสัญญาจะพยายามให้มากกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่บริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) ใช้ในการคำนวณราคาจำหน่ายโควตา ข. แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหารในการพิจารณาถึงแนวโน้มอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลานั้นด้วย อย่างไรก็ตาม การป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว อาจไม่สามารถป้องกันความเสี่ยงได้ หากค่าเงินบาทมีแนวโน้มที่จะแข็งค่าขึ้นติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน

1.5 ความเสี่ยงจากการควบคุมจากภาครัฐ

1.5.1 ความเสี่ยงจากนโยบายภาครัฐ

เนื่องจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่ถูกควบคุมและกำกับดูแลโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำกับดูแลระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ตั้งแต่การบริหารจัดการในไร่ อ้อย การผลิตในโรงงานน้ำตาล และการส่งออก การจัดสรรปริมาณการขายน้ำตาลทรายตามโควตา (โควตา ก. ขายในประเทศ โควตา ข. และ โควตา ค. ขายต่างประเทศ) ราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายขายปลีกภายในประเทศ ตลอดจนการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่ อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน 70:30

ระบบ 70:30 กำหนดโดยการนำราคาน้ำตาลโควตา ข. ที่บริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) จำหน่ายได้เป็นราคากลางในการคำนวณรายได้จากการส่งออกน้ำตาลทั้งหมดของประเทศ เพื่อมารวมกับรายได้น้ำตาลที่จำหน่ายในประเทศและกากน้ำตาล เป็นรายได้ของอุตสาหกรรมน้ำตาลทั้งหมด หลังจากนั้นจะมีการหัก

ค่าใช้จ่ายการผลิตและจำหน่าย เพื่อประมาณการกำไรของอุตสาหกรรม และจะมีการแบ่งในอัตราส่วน 70:30 โดยส่วนร้อยละ 70 จะนำไปหารด้วยปริมาณอ้อยทั้งฤดูการผลิต เพื่อใช้ในการกำหนดราคาอ้อยที่โรงงานจะรับซื้อ ดังนั้นระบบ 70:30 จะทำให้เกิดเสถียรภาพในอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ผลิตน้ำตาลในประเทศไทยมีความเสี่ยงด้านราคาวัตถุดิบและราคาน้ำตาลลดลง เนื่องจากราคาอ้อยจะแปรผันไปตามราคาน้ำตาลที่จำหน่ายได้

ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามกฎหมาย ดังนั้น ในกรณีที่นโยบายการปรับราคาขายน้ำตาลภายในประเทศ หรือหากเกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎระเบียบ หรือนโยบายของพระราชบัญญัติดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของบริษัท และบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมน้ำตาลนี้ อย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับความเป็นไปได้เรื่องความเสี่ยงจากการผ่อนคลายการควบคุม เพื่อให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายมีความเป็นเสรีมากยิ่งขึ้น ตามพันธกรณีที่ไทยมีกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในกรอบ ASEAN Free Trade Area, FTA ระดับทวีปเอเชีย และระดับภูมิภาคที่กำลังเจรจา (RCEP) ตลอดจนในกรอบพหุภาคี อย่างองค์การการค้าโลก (WTO) การเปิดเสรีจะเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายสำหรับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ เป็นเรื่องที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด

อย่างไรก็ดี อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นอุตสาหกรรมเกษตร และเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อีกทั้งยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่ส่งออกทั่วโลก ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากฎระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนนโยบายของภาครัฐที่ผ่านมาในอดีต มุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ และมีความอยู่รอดทั้งชาวไร่และโรงงานน้ำตาล จึงทำให้เชื่อมั่นว่ากฎระเบียบต่าง ๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงนั้น น่าจะเป็นนโยบายในเชิงบวกที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม รวมถึงชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลเอง

อนึ่ง จุดเปลี่ยนสำคัญที่เข้ามามีผลทำให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของไทยต้องเปลี่ยนแปลงในอนาคตรับได้ก็คือ การที่บราซิลซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกน้ำตาลทรายอันดับหนึ่งของโลก กล่าวหาประเทศไทยว่ามีการอุดหนุนการส่งออกน้ำตาลทรายส่งผลให้ราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกตกต่ำ ซึ่งในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2556 เห็นชอบแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้สอดคล้องกับพันธกรณีและความตกลงภายใต้องค์การการค้าโลก (World Trade Organization – WTO) โดยกำหนดแผนงาน เป้าหมาย กิจกรรมดำเนินการ และระยะเวลาดำเนินการ ซึ่งแผนดังกล่าวประกอบด้วย 5 แผนงาน ดังนี้

1. การปรับปรุงพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย รวมทั้งกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมการนำอ้อยไปผลิตเป็นเอทานอล และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องอื่น ๆ ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อต้องการเพิ่ม

มูลค่าอ้อย น้ำตาลทราย และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงทางการค้าของ WTO เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และเป็นสากล

2. การเพิ่มผลิตภาพอ้อยและน้ำตาลทราย มีเป้าหมายเพื่อต้องการเพิ่มผลิตภาพการผลิตอ้อย การผลิตน้ำตาลทราย และการผลิตอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ

3. การกำหนดมาตรฐานน้ำตาลทราย ต้นทุนมาตรฐานการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย มีเป้าหมายเพื่อต้องการกำหนดมาตรฐานการผลิตน้ำตาลทรายของโรงงานน้ำตาล ซึ่งจะเริ่มบังคับใช้ในปีการผลิต 2559/60 และมีเป้าหมายเพื่อกำหนดการคำนวณต้นทุนมาตรฐานอ้อยและน้ำตาลทรายที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ให้เป็นที่ยอมรับ และเป็นธรรมกับระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย รวมทั้งการกำหนดต้นทุนมาตรฐานเอทานอล และผลิตภัณฑ์จากอ้อยอื่น ๆ ด้วย

4. การรักษาเสถียรภาพกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย มีเป้าหมายเพื่อให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายสามารถบริหารจัดการทรัพย์สินหรือเงินทุน เพื่อแก้ไขปัญหาและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ตลอดจนการรักษาเสถียรภาพอ้อยและน้ำตาลทราย

5. การจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาอ้อยและน้ำตาลทรายและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันระยะยาว

สถานะล่าสุด เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย พร้อมทั้งเห็นชอบในหลักการร่าง ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 1 ฉบับ และร่างระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 3 ฉบับ รวม 4 ฉบับ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ประกอบด้วย

1. ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำประมาณการรายได้ การกำหนดและการชำระราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย และอัตราส่วนผลตอบแทนระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงาน

2. ระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วยการผลิต การบรรจุ การเก็บรักษา สถานที่เก็บรักษา การสำรวจ การขนย้าย การส่งมอบ และการจำหน่ายน้ำตาลทราย

3. ระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตให้ส่งออกน้ำตาลทราย

4. ระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในราชอาณาจักรเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ทั้งนี้ สารสำคัญของ การเปลี่ยนแปลงคือ การยกเลิกการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศ และยกเลิกการกำหนดโควตาน้ำตาลทราย เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีและข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 บรรดาผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบ ผู้บริโภค และผู้ค้าน้ำตาลทรายทั้งในและต่างประเทศ อยู่ระหว่างรอประกาศบังคับใช้กฎหมายใหม่นี้ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะนับเป็นวันเริ่มต้นของการเปลี่ยนระบบอ้อยและน้ำตาลทรายของไทยอย่างเป็นทางการ

1.5.2 ความเสี่ยงจากการผันผวนของรายได้จากการขายน้ำตาล

เนื่องจากฤดูการเก็บเกี่ยวจะอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนเมษายน ดังนั้น บริษัทจะเริ่มทยอยขายน้ำตาลตั้งแต่เดือนธันวาคมและมกราคมเป็นต้นไป และจะทยอยขายไปเรื่อย ๆ จนถึงฤดูการผลิต อย่างไรก็ตาม การจำหน่ายน้ำตาลโควตา ก. ที่ขายในประเทศไทย บริษัทจะทยอยขายน้ำตาลภายใน 52 สัปดาห์ ส่วนโควตา ค. ที่บริษัทมีการจำหน่ายไปต่างประเทศเองนั้น บริษัทจะพิจารณาช่วงการจำหน่ายน้ำตาลทรายตามระดับน้ำตาลที่มีอยู่ ปริมาณผลผลิต ราคาน้ำตาลในโลกรวมถึงราคาขายที่ทางบริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) ขายน้ำตาลไปยังตลาดโลกผ่านโควตา ข. เพื่อเป็นมาตรฐานในการพิจารณาราคาขายโควตา ค.

อย่างไรก็ดี ในแต่ละปี ช่วงปริมาณการขายน้ำตาลไม่เท่ากัน ดังนั้นรายได้จากการขายน้ำตาลของบริษัทแต่ละไตรมาสอาจจะเพิ่มหรือลดลงขึ้นอยู่กับปัจจัยดังกล่าว และปริมาณการขายในแต่ละไตรมาส และที่ผ่านมา มีประกาศจาก 3 สมาคมโรงงานน้ำตาลทรายเรื่องการบริหารจัดการน้ำตาลทรายภายในประเทศ รายละเอียดจะมีการยกเลิกระบบโควตา และการลดยัตราค่าน้ำตาลทรายภายในประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีองค์การการค้าโลก หรือ WTO (World Trade Organization) และเป็นไปตามหลักการที่ฝ่ายไทยนำเสนอในการปรึกษาหารือภายใต้กลไกระงับข้อพิพาทที่บราซิลฟ้องระบบน้ำตาลไทย ส่วนเรื่องกฎระเบียบต่าง ๆ ยังไม่มีความชัดเจนมากนัก

ด้วยสาเหตุดังกล่าวสำหรับปีหน้า (2561) บริษัทมีมาตรการป้องกันความเสี่ยงด้านการขายภายในประเทศเพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบที่เปลี่ยนแปลงไปและติดตามประกาศ กฎระเบียบจากหน่วยงานภาครัฐที่ทยอยออกมาอย่างใกล้ชิด ส่วนปีนี้บริษัทได้ขยายตลาดไปยังการค้าขายสินค้าสมัยใหม่ หรือ Modern Trade อย่างไรก็ตามบริษัทมีส่วนส่วนการขายน้ำตาลในประเทศคิดเป็นร้อยละ 30

1.6 ความเสี่ยงจากราคาต้นทุนวัตถุดิบ

ราคาอ้อยได้มีการกำหนดในแบบระบบจัดสรรผลประโยชน์ในการแบ่งปันรายได้จากการค่าน้ำตาล 70:30 โดยชาวไร่อ้อยจะได้ผลประโยชน์จากการขายน้ำตาลร้อยละ 70 ซึ่งราคาน้ำตาลที่นำมาคำนวณราคาอ้อยที่จะต้องจ่ายชาวไร่อ้อยนั้น คำนวณจากราคาขายเฉลี่ยของบริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) ดังนั้น

ถ้าหากบริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) ขายน้ำตาลได้ในราคาสูง ราคาวัตถุดิบก็จะสูงตามไปด้วย แต่ในทางกลับกันหาก อนท. ขายน้ำตาลได้ในราคาต่ำ ราคาวัตถุดิบก็จะลดลงตาม ซึ่งความผันผวนของราคาวัตถุดิบก็จะส่งผลกระทบต่ออัตรากำไรของบริษัท

ดังนั้น เพื่อเป็นการลดความเสี่ยง บริษัทต้องขายน้ำตาลให้ได้ราคาสูงกว่าราคาขายเฉลี่ยของ อนท. เพื่อให้บริษัทไม่ได้รับผลขาดทุนจากราคาวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น โดยบริษัทมีการบริหารความเสี่ยงในเรื่องราคาขายน้ำตาล โดยให้มีทีมงานติดตามการขายของ อนท. อย่างใกล้ชิด เพื่อให้บริษัทสามารถบริหารจัดการการขายน้ำตาลให้ได้ราคาที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับราคาเฉลี่ยของ อนท.

ความเสี่ยงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจผลพลอยได้ของบริษัท

ธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล ดำเนินการโดยบริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (BEC) บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (BPC) และบริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (BPP)

1.1 ความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า

ปัจจุบัน บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด หรือ BSF เป็นผู้จัดหาวัตถุดิบกากอ้อย ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาล ให้แก่ BEC BPC และ BPP เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า ดังนั้น ในกรณีที่ฤดูกาลผลิตมีปริมาณอ้อยในระดับต่ำ จะส่งผลกระทบต่อปริมาณกากอ้อยที่นำส่งโรงไฟฟ้า ทำให้เกิดความเสี่ยงในการขาดเชื้อเพลิงในการผลิต และอาจส่งผลให้กระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้าหยุดชะงักได้ ในปัจจุบันปริมาณกากอ้อยจากกระบวนการผลิตน้ำตาลของบริษัทมีประมาณ ร้อยละ 28 ของปริมาณอ้อยตามน้ำหนักของอ้อยที่เข้าหีบ ซึ่งในฤดูกาลผลิตปี 2560/2561 บริษัทมีกากอ้อยหลังการหีบสกัดประมาณ 810,000 ตัน ซึ่งโรงงานน้ำตาลใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับการผลิตความร้อนในกระบวนการผลิตน้ำตาลของบริษัทประมาณ 344,000 ตัน โดยบริษัทมีโรงไฟฟ้าขนาด 9.9 เมกะวัตต์จำนวน 3 โรง ซึ่งแต่ละโรงมีความต้องการเชื้อเพลิงประมาณ 600 ถึง 900 ตันต่อวัน อย่างไรก็ตาม ทางบริษัทมีแผนในการจัดหาเชื้อเพลิงจากใบอ้อยเพิ่มเติมจากเกษตรกรชาวไร่อ้อยอีกประมาณ 20,000 ตัน ซึ่งยังคงเพียงพอต่อการผลิต แต่ทั้งนี้หากปริมาณอ้อยที่เข้าหีบน้อยกว่า 2,800,000 ตัน ก็อาจทำให้ปริมาณกากอ้อยไม่เพียงพอต่อการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างเต็มที่

อย่างไรก็ดี เครื่องจักรของบริษัทสามารถใช้วัตถุดิบเชื้อเพลิงชนิดอื่นทดแทนได้ เช่น ไม้สับ และแกลบ นอกจากนี้ ในฤดูกาลผลิตปี 2560/2561 ทางกลุ่มบริษัทน้ำตาลบุรีรัมย์ ได้เพิ่มโครงการรับซื้อใบอ้อยจากเกษตรกรชาวไร่อ้อยมากกว่า 20,000 ครัวเรือน เพื่อนำใบอ้อยมาใช้เป็นเชื้อเพลิง เนื่องจากใบอ้อยมีค่าความชื้นต่ำกว่ากากอ้อย จึงทำให้นำมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถควบคุมความเสี่ยงในการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้ แต่หากบริษัทต้องซื้อเชื้อเพลิงชนิดอื่นมาใช้ทดแทน อาจจะทำให้ต้นทุนการผลิตไฟฟ้าของบริษัทสูงขึ้น ส่งผลต่อกำไรสุทธิของบริษัทได้

1.2 ความเสี่ยงจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

การประกอบธุรกิจผลิตกระแสไฟฟ้าอยู่ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมถึงเรื่องการควบคุมมลพิษทั้งทางดิน น้ำ และอากาศ ตลอดระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา บริษัทได้ดำเนินการมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อาทิ ระบบการระบายสารออกจากโรงงาน ระบบควบคุมมลสาร ระบบการจัดการน้ำทิ้ง ระบบกำจัดกากและของเสีย ประกอบกับมีพื้นที่สีเขียวในโครงการโรงไฟฟ้าในพื้นที่ 25 ไร่ ตลอดจนมีการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้กระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้าเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และลดมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อม มีการใช้ไอน้ำคักจับฝุ่นกลายเป็นดิน โดยใช้ระบบกำจัดฝุ่นแบบม่านน้ำ (Wet Scrubber)

ที่ผ่านมาในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 ทาง BEC ได้รับรางวัลปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) ระดับที่ 2 จากนั้นในเดือนเดียวกันของปี พ.ศ. 2559 ได้เลื่อนขึ้นรางวัลปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) เป็นระดับที่ 3 ซึ่งเป็นการเพิ่มระดับการรักษาสิ่งแวดล้อม และในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2559 ยังได้รับผลการรับรองระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ISO 14001:2004 อีกด้วย

ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2559 BPC ได้รับรางวัลความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) เป็นระดับที่ 2 จากระดับที่ 1 ในปี พ.ศ. 2558 จากโครงการ โรงไฟฟ้าสีเขียว (Green Industry Certificate) นั้นหมายถึงการให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบมีการติดตามประเมินผลและทบทวนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและนิคมอุตสาหกรรมจังหวัด

นอกจากนี้ ทางบริษัทยังคงมีการพัฒนาและให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2560 ได้รับอีก 2 รางวัล คือ รางวัลด้านพลังงานทดแทนโครงการพลังงานความร้อนร่วม (Cogeneration) ในงาน Thailand Energy Awards 2017 จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน และรางวัล The Winner Cogeneration Category ในงาน ASEAN Energy Awards จากการประชุม ASEAN Ministers on Energy Meeting ครั้งที่ 35 ณ เมืองปาไซ ประเทศฟิลิปปินส์

ธุรกิจผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ ดำเนินการโดยบริษัท ปุ๋ยตราकुญแจ จำกัด (KBF)

1.1 ความเสี่ยงอันเกิดจากพฤติกรรมบริโภคที่มีอยู่เดิม

บริษัท ปุ๋ยตราकुญแจ จำกัด หรือ KBF เริ่มดำเนินการผลิตปุ๋ยอินทรีย์เพื่อมุ่งเน้นการปรับปรุงดินเพิ่มธาตุอาหารในดิน โดยเริ่มจัดตั้งในเดือนธันวาคม 2555 ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวไร่อ้อย และช่วงระยะเวลา 3-4 ปีที่ผ่านมา ชาวไร่อ้อยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ และปรับสภาพดินที่เป็นกรดด้วยโดโลไมท์มากขึ้น ซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยเคมีและปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของดินค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม ชาวไร่อ้อยยังคงพบปัญหาในการใส่ปุ๋ยอินทรีย์

ชนิดผงในพื้นที่จริงอยู่มาก หลังจากบริษัทได้ประชาสัมพันธ์เรื่องการใช้น้ำมันเพื่อเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุ ดังนั้น บริษัท ปุ๋ยตราकुญแจ จำกัด จึงร่วมกับบริษัท บุรีรัมย์วิจัยและพัฒนาอ้อย จำกัด มุ่งเน้นให้เปลี่ยนแปลงวิธีการใส่ปุ๋ยลงในพื้นที่จริง โดย 2 ปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาเครื่องจักร และออกแบบการขนส่งบรรจุถุงบิ๊กแบ็ก จากนั้นให้รถสำหรับเก็บอ้อยยกถุงบิ๊กแบ็กใส่เครื่องใส่ปุ๋ย ปัจจุบันเครื่องจักรได้รับการพัฒนาโดยติดตั้งระบบไฮโดรลิกซ์ สำหรับตักปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผงที่นำไปกองตามไร่และนำไปใส่ในไร่ได้ทันที ซึ่งชาวไร่ไม่ต้องรอคิวรถเก็บอ้อยเพื่อยกปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผงบรรจุถุงบิ๊กแบ็กลงเครื่องใส่ปุ๋ยอีกต่อไป ทั้งนี้ เป็นการลดขั้นตอนการทำงาน ลดระยะเวลาการเตรียมแปลงเพาะปลูกให้ทันฤดูฝน และเพิ่มปริมาณการใช้น้ำมันอินทรีย์ชนิดผงได้แพร่หลายมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ทางบริษัทยังมีการให้ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยอินทรีย์ และพาชมแปลงตัวอย่างที่ใช้น้ำมันอินทรีย์ รวมทั้งให้ข้อมูลสนับสนุนทางวิชาการ ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรบรโภคของชาวไร่ในการนำไปใช้มากขึ้น

1.2 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม

การประกอบธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายสารอินทรีย์ปรับปรุงดินของบริษัท ปุ๋ยตราकुญแจ จำกัด อยู่ภายใต้กฎหมายและ พ.ร.บ.ปุ๋ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพเพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของเกษตรกรและภาคการเกษตร ซึ่งกฎหมาย และ พ.ร.บ. ดังกล่าวครอบคลุมถึงเรื่องการควบคุมมลพิษทั้งทางดิน น้ำ อากาศ และสารพิษ การกำจัดขยะและของเสีย สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานและการจัดการวัตถุที่เป็นอันตราย ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวมีความซับซ้อน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และการบังคับใช้กฎหมายและ พ.ร.บ.ดังกล่าว บางกรณีขึ้นอยู่กับการตีความของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ที่ผ่านมา KBF ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงาน และใบอนุญาตผลิตปุ๋ยอินทรีย์ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้มีมาตรการดำเนินการป้องกันผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ทั้งจากตัวพนักงาน และพื้นที่ใกล้เคียงต่าง ๆ อาทิ การฉีดจุลินทรีย์เร่งการย่อยสลายและกำจัดกลิ่น การจัดทำห้องคัดฝุ่นและมีระบบสเปรย์น้ำ การจัดรถฉีดน้ำบริเวณพื้นที่รอบโรงงาน การจัดเตรียมอุปกรณ์ความปลอดภัยให้พนักงาน เพื่อลดผลกระทบจากระดับเสียงเครื่องจักร

การเข้าร่วมกิจกรรม CSR เพื่อร่วมพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ประกอบกับสถานที่ตั้งของโรงงานผลิตสารอินทรีย์ปรับปรุงดินตั้งห่างไกลจากบริเวณชุมชน ทำให้ KBF มีความเชื่อมั่นว่า ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ

ความเสี่ยงอื่น ๆ

1.1 ความเสี่ยงจากการมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูง

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560 และ 2559 กลุ่มบริษัทฯ มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 2.73 และ 2.45 เท่า ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัทเป็น Holding Company สัญญาเงินกู้ที่มีกับธนาคารพาณิชย์ การทำสัญญากับกองทุนรวม โครงสร้างพื้นฐาน โรงไฟฟ้ากลุ่มน้ำตาลบุรีรัมย์ และบริษัทย่อยที่ดำเนินธุรกิจ เช่น BSF เป็นต้น จะมีข้อกำหนดด้านการรักษาอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นแยกรายบริษัท ไม่ได้นำมาคิดรวมทั้งกลุ่มบริษัทฯ ซึ่ง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของ BSF ยังคงเป็นไปตามข้อกำหนดของสัญญาเงินกู้ที่มีกับธนาคารพาณิชย์

ส่วนอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นดังกล่าว ทางบริษัทสามารถแยกการคำนวณได้ดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity: D/E Ratio) เท่ากับ 2.73 เท่า

กรณีที่ 2 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Interest Bearing Debt to Equity: IBD/E Ratio) เท่ากับ 2.41 เท่า

กรณีที่ 3 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity: D/E Ratio) Excluding Infrastructure Fund เท่ากับ 1.38 เท่า

กรณีที่ 4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Interest Bearing Debt to Equity: IBD/E Ratio) Excluding Infrastructure Fund เท่ากับ 1.05 เท่า

โดยปีนี้เป็นบริษัทออกหน่วยลงทุนใน “กองทุนรวม โครงสร้างพื้นฐาน โรงไฟฟ้ากลุ่มน้ำตาลบุรีรัมย์ หรือ Buriram Sugar Group Power Plant Infrastructure Fund (BRRGIF)” ให้แก่สถาบันการเงินและประชาชนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่เนื่องจากยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีที่รองรับการลงบัญชีในส่วนของกองทุนรวม ยกเว้นแต่ให้ลงบัญชีเป็นการระดมหนี้สิน จึงมีผลทำให้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทสูงขึ้น

สำหรับมาตรการลดความเสี่ยงของบริษัทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ ทางบริษัทได้มีข้อตกลงกันเรื่องอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทและบริษัทย่อย โดยไม่มีข้อกำหนดในการรักษาอัตราส่วนทางการเงินอื่น ๆ นอกเหนือจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

1.2 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทมีผู้ถือหุ้นใหญ่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการบริหารงาน

กลุ่มครอบครัวตั้งตรงเวชกิจและบริษัท ทุนบุรีรัมย์ จำกัด ที่กลุ่มครอบครัวตั้งตรงเวชกิจ เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ถือหุ้นรวมกันในบริษัทคิดเป็นร้อยละ 74.32 ของทุนจดทะเบียนที่ออกและชำระแล้วหลังจากการเสนอขายหุ้นสามัญในครั้งนี้ และกลุ่มครอบครัวตั้งตรงเวชกิจ ยังดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารและกรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัทด้วย บริษัทและ/หรือผู้ถือหุ้นรายย่อยอาจมีความเสี่ยงจากการที่กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการบริหารงานไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสามารถควบคุมนโยบายและ

การบริหารงานในบริษัทได้ รวมถึงสามารถควบคุมการอนุมัติมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นที่ต้องการเสียงส่วนใหญ่ได้ ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับของบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้ อย่างไรก็ตาม บริษัทได้กำหนดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้กรรมการบริษัทและผู้บริหารได้ปฏิบัติตาม ทั้งการคำนึงถึงสิทธิของผู้ถือหุ้น และการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส เป็นต้น

ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสในการบริหารจัดการและการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจผู้บริหารและ กรรมการบริษัท ปัจจุบันทางบริษัทได้ให้มีหน่วยงานตรวจสอบภายใน (Internal Audit Unit) ภายใต้ คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) และหน่วยงานตรวจสอบจากภายนอก (Outsource) ทั้งนี้ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ ถ่วงดุลการตัดสินใจ และพิจารณาอนุมัติรายการต่าง ๆ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อมิให้เกิดรายการที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และเพื่อก่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงานของบริษัท และมีสำนักบริหารความเสี่ยง (Risk Management Unit) ภายใต้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Committee) ดูแลเรื่องความเสี่ยงในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของกิจการ โดยปีที่ผ่านมา บริษัทได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและพิจารณาค่าตอบแทน (Nomination and Compensation Committee) และคณะกรรมการธรรมาภิบาล (Corporate Governance Committee) เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ความชัดเจน และรักษาประโยชน์สูงสุดของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด

4. ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

4.1 สินทรัพย์ถาวรหลักของบริษัทและบริษัทย่อย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560 สินทรัพย์ถาวรหลักที่ใช้ในการประกอบธุรกิจของกลุ่มบริษัทมีมูลค่าสุทธิหลังหักค่าเสื่อมราคาสะสมตามที่ปรากฏในงบแสดงฐานะทางการเงินรวมของบริษัทรวมทั้งหมดเท่ากับ 4,810,700,305 บาท โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รายการ	มูลค่าสุทธิหลังหักค่าเสื่อม (บาท)	ลักษณะกรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน
งบการเงินรวม			
ที่ดินและส่วนปรับปรุงที่ดิน	299,205,174	เป็นเจ้าของ/ เช่าระยะยาว	เป็นหลักประกันการกู้ยืม ¹
อาคารและส่วนปรับปรุงอาคาร	965,172,746	เป็นเจ้าของ	เป็นหลักประกันการกู้ยืม ¹
เครื่องจักร เครื่องตกแต่งอุปกรณ์ และยานพาหนะ	3,431,911,122	เป็นเจ้าของ	เป็นหลักประกันการกู้ยืม ¹
สินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง	114,411,263	เป็นเจ้าของ	-
รวมทั้งหมด	4,810,700,305		

หมายเหตุ: ¹ บริษัทได้จดทะเบียนที่ดิน สิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน และเครื่องจักรส่วนใหญ่ไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อเป็นหลักประกันค้ำประกันวงเงินกู้ระยะยาวจากสถาบันการเงิน

ทั้งนี้ รายละเอียดที่ดินที่ใช้งาน และวัตถุประสงค์การถือครองสินทรัพย์ที่สำคัญในการดำเนินการของของกลุ่มบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560 สามารถสรุปได้ดังนี้

4.1.1 ที่ดิน

สินทรัพย์	ที่ตั้ง	พื้นที่	วัตถุประสงค์การถือครอง	ลักษณะกรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน
ที่ดิน	- ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	- 1,111 ไร่ 1 งาน 43 ตารางวา	ใช้เป็นที่ตั้งโรงงานสำหรับการผลิตน้ำตาล	เป็นเจ้าของ	บางส่วนเป็นหลักประกันในการกู้ยืม ¹
ที่ดิน	- ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	- 648 ไร่ 34 ตารางวา	ใช้เป็นที่ตั้งโรงไฟฟ้าชีวมวล และโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์	เป็นเจ้าของและบางส่วนทำสัญญาเช่าระยะยาว	บางส่วนเป็นหลักประกันในการกู้ยืม ¹
ที่ดิน	- ต.หนองปล่อง อ.ชำนิ จ.บุรีรัมย์	- 247 ไร่ 1 งาน 57 ตารางวา	ใช้เป็นที่ตั้งโรงงานสำหรับการผลิตน้ำตาล	เป็นเจ้าของ	-

สินทรัพย์	ที่ตั้ง	พื้นที่	วัตถุประสงค์ การถือครอง	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน
ที่ดิน	- ต.ไทยเจริญ อ.ละหาน ทวาย จ.บุรีรัมย์	- 51 ไร่ 3 งาน 93 ตารางวา	ใช้เป็นพื้นที่ปลูกอ้อย สำหรับเป็นแปลง ทดลอง เพื่อใช้ในการ วิจัยและพัฒนา	เป็นเจ้าของ	-
รวม		2,057 ไร่ 5 งาน 227 ตารางวา			

หมายเหตุ: ¹ บริษัทได้จดจำนองที่ดินบางส่วนไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อเป็นหลักประกันค้ำประกันวงเงินกู้ระยะยาว
จากสถาบันการเงิน

สำหรับสัญญาเช่าที่ดินระยะยาว เป็นสัญญาเช่าระหว่างบริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด และนายอดิศักดิ์
ตั้งตรงเวชกิจ กรรมการบริษัท และกรรมการบริหาร (โปรดพิจารณารายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 12 รายการ
ระหว่างกัน) ทั้งนี้ สัญญาเช่ามีระยะเวลา 25 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2579

4.1.2 อาคารและสิ่งปลูกสร้างของกลุ่มบริษัท

สินทรัพย์	สถานที่ตั้ง	วัตถุประสงค์ การถือครอง	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน ¹
<u>โรงงานน้ำตาล BSF</u> - อาคารโรงงานน้ำตาล พื้นที่รวม 11,967 ตารางเมตร - โกดังเก็บน้ำตาลและวัตถุดิบ พื้นที่รวม 24,236 ตารางเมตร - อาคารสำนักงาน อาคารซ่อมบำรุง - อาคารที่พักพนักงาน ป้อมยาม อาคารพัสดุ และอื่น ๆ	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	ใช้ในการ ผลิตและ จัดเก็บ น้ำตาล	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม
<u>โรงไฟฟ้า BEC</u> - อาคารเครื่องกำเนิดไฟฟ้า พื้นที่ 1,440 ตารางเมตร - โรงงานและอาคาร พื้นที่รวม 50,192 ตารางเมตร - โกดังเก็บกากอ้อย 1 โรง พื้นที่ 3,170 ตารางเมตร	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ. บุรีรัมย์	ใช้ในการผลิต และจำหน่าย ไฟฟ้า	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม

สินทรัพย์	สถานที่ตั้ง	วัตถุประสงค์ การถือครอง	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน ¹
<ul style="list-style-type: none"> - บ่อบำบัดน้ำเสียพื้นที่ 430 ตารางเมตร <u>โรงไฟฟ้า BEC (ต่อ)</u> <ul style="list-style-type: none"> - อาคารสำนักงานสาขา - อาคารที่พักพนักงาน ป้อมยาม อาคารพัสดุ 				
<u>โรงไฟฟ้า BPC</u> <ul style="list-style-type: none"> - อาคารเครื่องกำเนิดไฟฟ้า พื้นที่ 19,500 ตารางเมตร - โรงงานและอาคาร พื้นที่รวม 12,100 ตารางเมตร - บ่อบำบัดน้ำเสียพื้นที่ 430 ตารางเมตร - โกดังเก็บกากอ้อย 1 โรง พื้นที่ 3,170 ตารางเมตร 	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ. บุรีรัมย์	ใช้ในการผลิต และจำหน่าย ไฟฟ้า	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม
<u>โรงไฟฟ้า BPP</u> <ul style="list-style-type: none"> - อาคารเครื่องกำเนิดไฟฟ้า พื้นที่ 19,500 ตารางเมตร - โรงงานและอาคาร พื้นที่รวม 12,100 ตารางเมตร - บ่อบำบัดน้ำเสียพื้นที่ 430 ตารางเมตร - โกดังเก็บกากอ้อย 1 โรง พื้นที่ 3,170 ตารางเมตร 	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ. บุรีรัมย์	ใช้ในการผลิต และจำหน่าย ไฟฟ้า	เป็น เจ้าของ	
<u>โรงปุ๋ย KBF</u> <ul style="list-style-type: none"> - ลานพักหีบอ้อย พื้นที่ 48,000 ตารางเมตร - อาคารผลิต พื้นที่ 2,000 ตารางเมตร - โกดังเก็บสินค้า พื้นที่ 3,000 ตารางเมตร - อาคารโรงจักร และสำนักงาน พื้นที่ 5,000 ตารางเมตร - พื้นที่ระบบบำบัดน้ำเสีย พื้นที่ 60 ตารางเมตร 	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ. บุรีรัมย์	ใช้ในการ ผลิตและ จัดเก็บปุ๋ย	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม

สินทรัพย์	สถานที่ตั้ง	วัตถุประสงค์ การถือครอง	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน ¹
สำนักงานเขตส่งเสริม 10 สถานี - สำนักงานส่งเสริมเขต 1 - สำนักงานส่งเสริมเขต 2 - สำนักงานส่งเสริมเขต 3 - สำนักงานส่งเสริมเขต 4 - สำนักงานส่งเสริมเขต 5 - สำนักงานส่งเสริมเขต 6 - สำนักงานส่งเสริมเขต 7 - สำนักงานส่งเสริมเขต 8 - สำนักงานส่งเสริมเขต 9 - สำนักงานส่งเสริมเขต 10	จ.บุรีรัมย์ บ.สาวเอ้ อ.คูเมือง, บ.หนองกระโอ อ.เมือง, บ.โนนเขวา อ.แคนดง, บ.ละกอ อ.สตึก, อ.ลำทะเมนชัย, บ.นาสินวล อ.ลำปลายมาศ, บ.หนองไผ่ อ.สตึก, บ.เสม็ด อ.สตึก, บ.กระเดื่อง อ.นางรอง และ อ.บ้านด่าน	เป็นที่ตั้ง สำนักงาน เขตส่งเสริม ให้บริการ ชาวไร่ เกี่ยวกับการ เพาะปลูก	เช่า	-
อาคารสำนักงานของบริษัท	ห้อง 128/77-78 ชั้น 7 นิติบุคคลอาคาร พาณิชย์พาณิช	ใช้เป็นที่ตั้ง สำนักงาน สาขา	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม

หมายเหตุ: ¹ บริษัทได้จดทะเบียนอาคารไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อเป็นหลักประกันค้ำประกันวงเงินกู้ระยะยาว
จากสถาบันการเงิน

4.1.3 เครื่องจักรของกลุ่มบริษัท

สินทรัพย์	ที่ตั้ง	วัตถุประสงค์ การถือครอง	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน ¹
เครื่องจักรหลักที่ใช้ในการผลิตน้ำตาล ของ BSF - เครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการหีบสกัดน้ำอ้อย ขนาด 14,000 ตันอ้อยต่อวัน ▪ เครื่องลงอ้อยจำนวน 7 เครื่อง ▪ เครื่องเตรียมอ้อยจำนวน 2 เครื่อง ▪ ชุดหีบอ้อยจำนวน 10 ชุด - กระบวนการทำน้ำอ้อยให้ใสขนาด 14,000 ตันน้ำอ้อยต่อวัน	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	ใช้ในการ ผลิตน้ำตาล	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม

สินทรัพย์	ที่ตั้ง	วัตถุประสงค์ การถือครอง	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน ¹
<ul style="list-style-type: none"> ▪ หม้ออุ่นจำนวน 6 หม้อ ▪ ชุดหม้อต้มจำนวน 3 หม้อ ▪ หม้อกรองจำนวน 4 หม้อ - กระบวนการต้มเกี่ยวน้ำตาลให้ตกผลึกขนาด 1,680 ตันน้ำตาลต่อวัน ▪ หม้อเกี่ยวน้ำเชื่อมให้ตกผลึกจำนวน 6 หม้อ - กระบวนการปั่นแยกน้ำตาลและทำให้แห้ง ขนาด 1,680 ตันน้ำตาลต่อวัน ▪ หม้อปั่นแยกน้ำเลี้ยงออกจากน้ำตาลจำนวน 11 หม้อ - กระบวนการอบแห้งน้ำตาล 1,680 ตัน น้ำตาลต่อวัน ▪ เครื่องอบน้ำตาลจำนวน 2 เครื่อง - ชุดกำเนิดไฟฟ้า ▪ เครื่องกำเนิดไฟฟ้าจำนวน 1 เครื่อง ▪ หม้อแปลงไฟฟ้าจำนวน 9 เครื่อง ▪ ปั่นจั่นจำนวน 9 เครื่อง 				
<u>โรงไฟฟ้า BEC</u> <ul style="list-style-type: none"> - ชุดกำเนิดไฟฟ้า ▪ เครื่องกำเนิดไฟฟ้าจำนวน 2 เครื่อง ▪ หม้อแปลงไฟฟ้าจำนวน 2 เครื่อง ▪ ปั่นจั่นจำนวน 2 เครื่อง 	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	ใช้ในการ ผลิตไฟฟ้า	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม
<u>โรงไฟฟ้า BPC</u> <ul style="list-style-type: none"> - ชุดกำเนิดไฟฟ้า ▪ เครื่องกำเนิดไฟฟ้าจำนวน 2 เครื่อง ▪ หม้อแปลงไฟฟ้าจำนวน 2 เครื่อง ▪ ปั่นจั่นจำนวน 1 เครื่อง 	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	ใช้ในการ ผลิตไฟฟ้า	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม
<u>โรงไฟฟ้า BPP</u> <ul style="list-style-type: none"> - ชุดกำเนิดไฟฟ้า ▪ เครื่องกำเนิดไฟฟ้าจำนวน 2 เครื่อง ▪ หม้อแปลงไฟฟ้าจำนวน 2 เครื่อง ▪ ปั่นจั่นจำนวน 1 เครื่อง 	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	ใช้ในการ ผลิตไฟฟ้า	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม

สินทรัพย์	ที่ตั้ง	วัตถุประสงค์ การถือครอง	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน ¹
โรงป้อน KBF - เครื่องคัดเมล็ดป้อนจำนวน 2 เครื่อง - เครื่องตีวัตถุดิบปั่นใหม่จำนวน 3 เครื่อง - เครื่องมือและเครื่องใช้โรงงาน เครื่องตกแต่ง และอุปกรณ์สำนักงานและยานพาหนะ	ต.หินเหล็กไฟ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	ใช้ในการ ผลิตป้อน	เป็น เจ้าของ	เป็น หลักประกัน ในการกู้ยืม

หมายเหตุ: 'บริษัทได้จัดจ้างเครื่องจักรส่วนใหญ่ของกลุ่มบริษัทไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อเป็นหลักประกัน
วงเงินกู้ระยะยาวจากสถาบันการเงิน

4.1.4 อุปกรณ์

อุปกรณ์ของ BRD	วัตถุประสงค์ในการถือครอง	มูลค่าสุทธิ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560
รถตัดอ้อย 3 คัน	ใช้เพิ่มบริการรับจ้างตัดอ้อย แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย	11,355,449.12

4.1.5 สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนของกลุ่มบริษัท

สินทรัพย์	วัตถุประสงค์ในการถือครอง
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	สิทธิการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในงานทั่วไป ซึ่งรวมถึงโปรแกรมบัญชี โปรแกรมบันทึกข้อมูลฝ่ายไร่อ้อย และข้อมูลการผลิตน้ำตาล เป็นต้น

4.1.6 เครื่องหมายการค้าของกลุ่มบริษัท

เครื่องหมายการค้า	วัตถุประสงค์ในการถือครอง	วันที่ได้รับการจดทะเบียน
	ใช้เป็นเครื่องหมายการค้า สำหรับน้ำตาลทรายสีร่ำ และน้ำตาลทรายดิบ	น้ำตาลทรายขาว วันที่ยื่นคำขอ : 11 กันยายน 2556 วันที่ประกาศโฆษณา : 18 กรกฎาคม 2557
	ใช้เป็นเครื่องหมายการค้า สำหรับปุ๋ยอินทรีย์	รายการปุ๋ยอินทรีย์ วันที่ยื่นคำขอ : 28 สิงหาคม 2556 วันที่ประกาศโฆษณา : 26 มิถุนายน 2557
	ใช้เป็นเครื่องหมายการค้า สำหรับปุ๋ยเคมี	รายการปุ๋ยเคมี วันที่ยื่นคำขอ : 20 พฤษภาคม 2557 วันที่ประกาศโฆษณา : 20 สิงหาคม 2557
	ใช้เป็นเครื่องหมายการค้า สำหรับปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยเคมี	รายการปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยเคมี ได้รับจดทะเบียน ณ วันที่ 3 กันยายน 2556 (ทางบริษัทซื้อเครื่องหมายการค้า และได้ดำเนินการโอนสิทธิบัตร การค้าเรียบร้อยแล้ว)

หมายเหตุ : นายทะเบียนจะประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนไว้ในหนังสือประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ที่ออกโดยสำนักเครื่องหมายการค้า กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ เป็นระยะเวลา 90 วัน หากไม่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่จะจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าต่อไป

4.2 ประกันภัยธุรกิจและทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

กรมธรรม์ประกันภัยของกลุ่มบริษัท เป็นประเภทกรมธรรม์ประกันความเสี่ยงภัย และกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย โดยกลุ่มบริษัทมีจำนวนเงินเอาประกันตามกรมธรรม์รวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560 ทั้งหมดเป็นจำนวน 7,974,410,000 บาท ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บริษัท	รายละเอียดทรัพย์สิน เอาประกัน	ลักษณะ การ ประกันภัย	ผู้รับ ผลประโยชน์	วันที่เริ่มทำ ประกันภัย	วันหมดอายุ	วงเงินประกัน (บาท)
BSF	- สิ่งปลูกสร้าง ตัวอาคารโรงงาน (ไม่รวมรากฐาน) อาคาร โกดังเก็บน้ำตาล	ประกัน อัคคีภัย	สถาบัน การเงิน แห่งหนึ่ง	31 ตุลาคม 2560	31 ตุลาคม 2561	600,000,000
	- เครื่องจักรในการผลิต น้ำตาล					2,690,000,000
	- สต็อกสินค้า น้ำตาลทรายขาว และน้ำตาลทรายดิบ					2,670,000,000
	- สต็อกกากน้ำตาล 40,000 ตัน					300,000,000
	- สต็อกกากอ้อย 150,000 ตัน					30,000,000
BEC	- สิ่งปลูกสร้างตัวอาคาร โรงงาน (ไม่รวม รากฐาน)	ประกัน เสี่ยงภัย ทรัพย์สิน	สถาบัน การเงิน แห่งหนึ่ง	31 ตุลาคม 2560	31 ตุลาคม 2561	90,500,000
	- เครื่องจักรในการผลิต ไฟฟ้า					436,500,000
	- อุปกรณ์สำนักงาน					500,000
	- สต็อกวัตถุดิบ					2,500,000
BPC	- สิ่งปลูกสร้างตัวอาคาร โรงงาน (ไม่รวม รากฐาน) อุปกรณ์ สำนักงาน	ประกัน เสี่ยงภัย ทรัพย์สิน	สถาบัน การเงิน แห่งหนึ่ง	31 ตุลาคม 2560	31 ตุลาคม 2561	86,400,000
	- เครื่องจักรในการผลิต ไฟฟ้า					453,300,000
	- สต็อกวัตถุดิบ					2,500,000

บริษัท	รายละเอียดทรัพย์สิน เอาประกัน	ลักษณะ การ ประกันภัย	ผู้รับ ผลประโยชน์	วันที่เริ่มทำ ประกันภัย	วันหมดอายุ	วงเงินประกัน (บาท)
BPP	- สิ่งปลูกสร้างตัวอาคาร โรงงาน (ไม่รวม รากฐาน) อุปกรณ์ สำนักงาน - เครื่องจักรในการผลิต ไฟฟ้า - สต็อกวัตถุดิบ	ประกัน เสี่ยงภัย ทรัพย์สิน	สถาบัน การเงิน แห่งหนึ่ง	31 ตุลาคม 2560	31 ตุลาคม 2561	101,400,000 423,110,000 2,500,000
KBF	- สิ่งปลูกสร้างตัวอาคาร โรงงาน (ไม่รวม รากฐาน) - เครื่องจักรในการ ผลิตปุ๋ย - สต็อกสินค้า	ประกัน อัคคีภัย	สถาบัน การเงิน แห่งหนึ่ง	10 กันยายน 2560	10 กันยายน 2561	40,000,000 15,200,000 30,000,000
รวมทั้งหมด						7,974,410,000

ประกันอัคคีภัย บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด มีการทำประกันภัยเสริมเพิ่มเติมจากการประกัน
อัคคีภัย ดังต่อไปนี้

ความรับผิดชอบ	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิดชอบแต่ละครั้ง
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า พร้อมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ ซึ่งได้รับความเสียหาย เนื่องจากหรือเป็น เพราะการเดินเครื่องเกินกำลัง การใช้ความกดดันเกินกำหนด การเดินลัดวงจรของ ไฟฟ้า การเกิดประกายของไฟฟ้า การเผาไหม้ของสายไฟในตัวเอง การรั่วของ กระแสไฟฟ้า หรือการเดินลัดวงจร ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากสาเหตุใดก็ตาม รวมถึงฟ้าผ่า	สูงสุด 100 ล้านบาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่อกระจกที่ติดตั้งถาวร และกระจกที่ไม่ได้ ติดตั้งถาวร เครื่องแก้ว เครื่องกระเบื้อง เครื่องเคลือบ ดินเผา หินอ่อน หรือวัตถุอื่นที่ เปราะหรือแตกง่าย อันเนื่องมาจากการโจรกรรม การปล้นทรัพย์ การชิงทรัพย์ การลัก ทรัพย์ หรืออุบัติเหตุอื่น ๆ เช่น การตกหล่น การชน การกระแทก	สูงสุด 100 ล้านบาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยอันเนื่องมาจาก การลักทรัพย์ที่ทำให้เกิดร่องรอยความเสียหายที่เห็นได้อย่างชัดเจนต่อตัวอาคารหรือ ต่ออาณาเขตสถานที่เอาประกันภัย	สูงสุด 100 ล้านบาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย

ความรับผิด	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิดแต่ละครั้ง
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากลม ฝน ลูกเห็บ น้ำค้างแข็ง หิมะ น้ำท่วม ทหรหรือฝุ่น ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งหัตถ์ที่ซึ่งอยู่กลางแจ้งหรือที่เก็บอยู่ในอาคารโปร่ง หรืออาคารที่มีผนังด้านใดด้านหนึ่งเปิดโล่ง หรือต่อรั้ว หรือประตูรั้ว	สูง สุด 20 ล้าน บาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่อเครื่องจักรอุปกรณ์ และ/หรือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	สูง สุด 25 ล้าน บาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่อหม้อกำเนิดไอน้ำ และถังอัดความดันอันเนื่องมาจากการระเบิด การฟุบแบน จากแรงอัดภายในหรือแรงดันภายนอก	สูง สุด 50 ล้าน บาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ประมวลผลข้อมูล อันเนื่องมาจากการลักทรัพย์ที่ปรากฏร่องรอย หรือการลักทรัพย์ที่ไม่ปรากฏร่องรอยต่ออาณาเขตสถานที่เอาประกันภัย รวมถึงภัยเนื่องจากน้ำ และอุบัติเหตุต่าง ๆ เช่น การตกหล่น การชน การกระแทก	สูง สุด 20 ล้าน บาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย
การประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอก ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย สำหรับจำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดตามกฎหมาย ที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายสำหรับความบาดเจ็บต่อร่างกาย หรือการเสียชีวิต หรือความเสียหาย หรือสูญเสียต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากการดำเนินธุรกิจของผู้เอาประกันภัย และ/หรือลูกจ้างของผู้เอาประกันภัย และ/หรือตัวแทนของผู้เอาประกันภัย และ/หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการใด ๆ	สูง สุด 5 ล้าน บาท ต่อ ครั้ง และ ตลอด ระยะเวลาเอาประกันภัย

ประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สินของบริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด และบริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด เป็นกรมธรรม์ประกันภัย ที่คุ้มครองความเสียหายโดยตรงต่อสินทรัพย์ที่เอาประกันภัย อันมีสาเหตุโดยตรงจากไฟไหม้ ฟ้าผ่า ภัยลมพายุ ภัยน้ำท่วม ภัยลูกเห็บ ภัยแผ่นดินไหว หรือภูเขาไฟระเบิด หรือคลื่นใต้น้ำ หรือสึนามิ ภัยจากขีปนาวุธพาหะ ภัยจากควัน ภัยทางอากาศยาน ภัยระเบิด ภัยเนื่องจากน้ำ ภัยจากการนัดหยุดงาน การจลาจล หรือการกระทำอันมีเจตนาร้าย ภัยจากการถูกไหม้ หรือการระอุ หรือการระเบิดตามธรรมชาติ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่มีอาจคาดถึงจากปัจจัยภายนอก โดยมีจำนวนเงินจำกัดความรับผิดดังนี้

ความรับผิด	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิดแต่ละครั้ง	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิด ตลอดระยะเวลาประกันภัย
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า พร้อมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจาก หรือเป็นเพราะ การเดินเครื่องเกินกำลัง การใช้ความกดดันเกิดกำหนด การเดินลัดวงจรของไฟฟ้า การเกิดประกายของไฟฟ้าการเผาไหม้ของสายไฟในตัวเอง การรั่วของกระแสไฟฟ้า หรือการเดินลัดวงจร ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากสาเหตุใดก็ตามรวมถึงฟ้าผ่า	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่อกระจกที่ติดตั้งถาวร และกระจกที่ไม่ได้ติดตั้งถาวร เครื่องแก้ว เครื่องกระเบื้อง เครื่องเคลือบดินเผา หินอ่อน หรือวัตถุอื่นที่เปราะหรือแตกง่าย อันเนื่องมาจากการโจรกรรม การปล้น ทรัพย์ การชิงทรัพย์ การลักทรัพย์ หรืออุบัติเหตุอื่น ๆ เช่น การตกหล่น การชน การกระแทก	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัย อันเนื่องมาจากการลัก ทรัพย์ที่ไม่ทำให้เกิดร่องรอยความเสียหายที่เห็นได้อย่างชัดเจนต่อตัวอาคารหรือต่ออาณาเขตสถานที่เอาประกันภัย	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากลม ฝน ลูกเห็บ น้ำค้างแข็ง หิมะ น้ำท่วม ทายหรือฝุ่น ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งทอสิ่งหัตถ์ซึ่งอยู่กลางแจ้ง หรือที่เก็บอยู่ในอาคารโปร่ง หรืออาคารที่มีผนังด้านใดด้านหนึ่งเปิดโล่ง หรือต่อรั้ว หรือประตูรั้ว	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท

ความรับผิด	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิดแต่ละครั้ง	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิด ตลอดระยะเวลาประกันภัย
คุ้มครองความสูญเสีย หรือความเสียหายต่อ เครื่องจักร อุปกรณ์ และ/หรือ อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท
คุ้มครองความสูญเสีย หรือความเสียหายต่อหม้อ กำเนิดไอน้ำ และถังอัดความดัน อันเนื่องมาจาก การระเบิด การฟุบแบน จากแรงอัดภายใน หรือ แรงดันภายนอก	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท
คุ้มครองความสูญเสีย หรือความเสียหายต่อ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และ อุปกรณ์ประมวลผลข้อมูล อันเนื่องมาจาก การลักทรัพย์ที่ปรากฏร่องรอย หรือการลัก ทรัพย์ที่ไม่ปรากฏร่องรอยต่ออาณาเขตสถานที่ เอาประกันภัย รวมถึงภัยเนื่องจากน้ำ และ อุบัติเหตุต่าง ๆ เช่น การตกหล่น การชน การกระแทก	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
การประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อ บุคคลภายนอก ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในนาม ของผู้เอาประกันภัย สำหรับจำนวนเงินที่ผู้เอา ประกันภัยจะต้องรับผิดตามกฎหมายที่จะต้อง ชดใช้ค่าเสียหายสำหรับความบาดเจ็บต่อร่างกาย หรือการเสียชีวิต หรือความเสียหายหรือสูญเสียต่อ ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจาก การดำเนินธุรกิจของผู้เอาประกันภัย และ/หรือ ลูกจ้างของผู้เอาประกันภัย และ/หรือตัวแทนของ ผู้เอาประกันภัย และ/หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ กระทำการใด ๆ จากผู้เอาประกันภัยภายในบริเวณ สถานที่เอาประกันภัย	สูงสุดไม่เกิน 5 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 5 ล้านบาท

ประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สินของบริษัท บัณฑิตบุรีเพาเวอร์พลัส จำกัด เป็นกรมธรรม์ประกันภัยที่คุ้มครองความเสียหายต่อสินทรัพย์ที่เอาประกันภัยอันมีสาเหตุโดยตรงจากไฟไหม้ ไฟผ่า ภัยจากขบวนการพาหนะ ภัยจากควัน ภัยทางอากาศยาน ภัยเนื่องจากน้ำ ภัยจากไฟฟ้า ภัยระเบิด ภัยลมพายุ ภัยน้ำท่วม ภัยลูกเห็บ ภัยแผ่นดินไหว หรือภูเขาไฟระเบิด หรือคลื่นใต้น้ำ หรือสึนามิ ภัยจากการนัดหยุดงาน การจลาจล หรือการกระทำอันมีเจตนาร้าย ภัยจากการถูกไหม้ หรือการระอุ หรือการระเบิดตามธรรมชาติและอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่มีอาจคาดถึงจากปัจจัยภายนอก โดยมีจำนวนเงินจำกัดความรับผิดดังนี้

ความรับผิด	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิดแต่ละครั้ง	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิด ตลอดระยะเวลาประกันภัย
- ภัยลมพายุ ภัยแผ่นดินไหว ภัยจากลูกเห็บ	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 200 ล้านบาท
- ภัยน้ำท่วม	สูงสุดไม่เกิน 50 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 50 ล้านบาท
- ความเสียหายจากการโจรกรรมที่ปรากฏ ร่องรอยชัดเจน การชิงสินทรัพย์ การปล้น สินทรัพย์	สูงสุดไม่เกิน 500 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 500 ล้านบาท
- ความเสียหายต่อกระจกที่ติดตั้งอยู่กับ ตัวอาคาร	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
- ความเสียหายต่อเครื่องใช้ไฟฟ้า	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
- ความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย และ สินทรัพย์ต่อบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจากความบกพร่อง ความประมาทเลินเล่อของบริษัท	สูงสุดไม่เกิน 5 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 5 ล้านบาท
- ความเสียหายต่อเครื่องจักรอุปกรณ์ และ/หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท
- ความเสียหายต่ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ ประมวลผลข้อมูล	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
- ความเสียหายจากการลักทรัพย์ที่ไม่ทำให้ เกิดร่องรอยชัดเจน	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
- ความเสียหายต่อหม้อกำเนิดไอน้ำ และถังอัดความดัน	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 25 ล้านบาท

ประกันอัคคีภัยของบริษัท ปุ๋ยตราทุญแจ จำกัด มีเงื่อนไขอื่น ๆ นอกเหนือจากการประกันอัคคีภัย ดังนี้

ความรับผิด	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิดแต่ละครั้ง	จำนวนเงินจำกัด ความรับผิด ตลอดระยะเวลาประกันภัย
- ช้อยกเว้นสงครามและการก่อการร้าย	-	-
- คุ้มครองความเสียหายอันเกิดจากลมพายุ	สูงสุดไม่เกิน 1 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 1 ล้านบาท
- คุ้มครองความเสียหายอันเกิดจาก ภัยน้ำท่วม	สูงสุดไม่เกิน 1 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 1 ล้านบาท
- คุ้มครองความเสียหายอันเกิดจาก ภัยแผ่นดินไหว หรือภูเขาไฟระเบิด คลื่นใต้น้ำ หรือสึนามิ	สูงสุดไม่เกิน 1 ล้านบาท	สูงสุดไม่เกิน 1 ล้านบาท

4.3 นโยบายการลงทุนในบริษัทย่อย

บริษัทมีนโยบายที่จะลงทุนเฉพาะในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักของบริษัทที่บริษัทเห็นว่า จะก่อให้เกิดประโยชน์ร่วม หรือสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัท เพื่อเพิ่มช่องทางในการหารายได้ และเพิ่มความสามารถในการทำกำไรของบริษัท ทั้งนี้ กรรมการในการบริหารงานของบริษัทย่อยดังกล่าว เป็นกรรมการชุดเดียวกับบริษัท Holding และบริษัทแกน เพื่อกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทย่อย ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม และเกิดประโยชน์ตอบแทนสูงสุดแก่บริษัทในภาพรวม ปัจจุบันบริษัทได้ ลงทุนในบริษัทย่อย 8 บริษัท คือ

บริษัทย่อย	สัดส่วนการถือหุ้น (ร้อยละ)
บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”)	99.90
บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”)	99.99
บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”)	BEC ถือหุ้นร้อยละ 99.99
บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (“BPP”)	99.99
บริษัท โรงงานน้ำตาลขำนิ จำกัด (“CSF”) (เดิมชื่อบริษัท บุรีรัมย์ซูเปอร์เพาเวอร์ จำกัด (“BSP”))	99.99
บริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด (“BSC”) (เดิมชื่อบริษัท บุรีรัมย์อะโกร เอ็นเนอร์ยี จำกัด (“BAE”))	99.99
บริษัท บุรีรัมย์วิจัยและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”)	99.99
บริษัท ปุ๋ยตราทุญแจ จำกัด (“KBF”)	99.99

5. ข้อพิพาททางกฎหมาย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560 บริษัทไม่มีข้อพิพาททางกฎหมาย ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อทรัพย์สินของบริษัทที่มีจำนวนสูงกว่าร้อยละ 5 ของส่วนของผู้ถือหุ้น และไม่มีข้อพิพาททางกฎหมายใดที่มีผลกระทบในเชิงลบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

6. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลสำคัญอื่น

6.1 ข้อมูลทั่วไป

ก. บริษัท

บริษัทที่ออกหลักทรัพย์	:	บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน)
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	:	237 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	:	128/77-78 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ประเภทธุรกิจ	:	ประกอบธุรกิจโดยการถือหุ้นในบริษัทอื่น (Holding Company) ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและจำหน่ายน้ำตาล ธุรกิจผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาล เช่น ธุรกิจไฟฟ้า ธุรกิจปุ๋ย และธุรกิจสนับสนุน คือ การวิจัยและพัฒนา
เลขทะเบียนบริษัท	:	0107556000523
โทรศัพท์	:	0-4465-9020, 0-2216-5820-2
โทรสาร	:	0-4465-9020, 0-2216-5823
เว็บไซต์	:	www.buriramsugar.com

ข. บริษัทย่อย

1. บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (BSF)

ประเภทธุรกิจ	:	ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	:	237 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	:	128/77 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	:	0-4465-9020, 0-2216-5820-2
โทรสาร	:	0-4465-9020, 0-2216-5823

2. บริษัท บุรีรัมย์วิจัยและพัฒนาอ้อย จำกัด (BRD)

ประเภทธุรกิจ	:	วิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปลูกและบำรุงรักษาอ้อย
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	:	237 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	:	128/77 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	:	0-4465-9020, 0-2216-5820-2
โทรสาร	:	0-4465-9020, 0-2216-5820-2

3. บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (BEC)

ประเภทธุรกิจ	: โรงไฟฟ้าชีวมวล
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	: 289 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	: 128/77 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	: 0-4466-6368, 0-2216-5820-2
โทรสาร	: 0-4466-6368, 0-2216-5823

4. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (BPC)

ประเภทธุรกิจ	: โรงไฟฟ้าชีวมวล
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	: 289 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	: 128/77 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	: 0-4466-6368, 0-2216-5820-2
โทรสาร	: 0-4466-6368, 0-2216-5823

5. บริษัท ปุ๋ยตราฉัตร จำกัด (KBF)

ประเภทธุรกิจ	: ผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์และเคมี
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	: 161 หมู่ที่ 16 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	: 128/77 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	: 0-4465-9020, 0-2216-5820-2
โทรสาร	: 0-4465-9020, 0-2216-5823

6. บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์พลัส จำกัด (BPP)

ประเภทธุรกิจ	: โรงไฟฟ้าชีวมวล
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	: 317 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	: 128/80 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	: 0-4466-6368, 0-2216-5820-2
โทรสาร	: 0-4466-6368, 0-2216-5823

7. บริษัท โรงงานน้ำตาลธานี จำกัด (CSF)**[ชื่อเดิม บริษัท บุรีรัมย์ซูเปอร์เฟาวเวอร์ จำกัด (BSP)]**

ประเภทธุรกิจ	:	ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	:	289 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	:	128/77 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	:	0-4466-6368, 0-2216-5820-2
โทรสาร	:	0-4466-6368, 0-2216-5823

8. บริษัท น้ำตาลทุนบุรีรัมย์ จำกัด (BSC)**[ชื่อเดิม บริษัท บุรีรัมย์อะโกรเอ็นเนอร์ยี จำกัด (BAE)]**

ประเภทธุรกิจ	:	ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย
สำนักงานใหญ่/โรงงาน	:	237 หมู่ที่ 2 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
สำนักงานกรุงเทพฯ	:	128/77 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	:	0-4465-9020, 0-2216-5820-2
โทรสาร	:	0-4465-9020, 0-2216-5823

ค. ข้อมูลติดต่อฝ่ายงานในบริษัท**ฝ่ายนักลงทุนสัมพันธ์**

ที่อยู่	:	128/77 -78 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	:	0-2216-5820-2
โทรสาร	:	0-2216-5823
E-mail	:	IR@buriramsugar.com

ฝ่ายสำนักกรรมการ/เลขานุการบริษัท

ที่อยู่	:	128/77 -78 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์	:	0-2216-5820-2 ต่อ 124 หรือ 125
โทรสาร	:	0-2216-5823
E-mail	:	companysecretary@buriramsugar.com

6.2 บุคคลอ้างอิง

1. นายทะเบียนหลักทรัพย์

บริษัท : บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ : อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
93 ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ : 0-2009-9000
โทรสาร : 0-2009-9991

2. ผู้สอบบัญชี

บริษัท : บริษัท ไพร์ซวอเตอร์เฮาส์คูเปอร์ส เอบีเอส จำกัด
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ : ชั้น 15 อาคารบางกอกซิดีทาวเวอร์ 179/74-80 ถนนสาทรใต้
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ : 0-2344-1000
โทรสาร : 0-2286-5050

6.3 ช่องทางแจ้งข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะ

ส่งถึง : ประชานกรรมการธรรมาภิบาล หรือ สำนักตรวจสอบภายใน
ที่อยู่ : บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน)
128/77 -78 ชั้น 7 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท
แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ : 0-2216-5820-2
โทรสาร : 0-2216-5823

“ผู้ลงทุนสามารถศึกษาข้อมูลของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์เพิ่มเติมได้จากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทที่แสดงไว้ใน www.sec.or.th หรือเว็บไซต์ของบริษัท (ถ้ามี) ทั้งนี้ ในการแสดงข้อมูลข้างต้น บริษัทที่ออกหลักทรัพย์สามารถพิจารณารูปแบบการอธิบายได้ตามความเหมาะสม โดยอาจใช้วิธีการที่ช่วยในการสื่อสารเพื่อให้ผู้ลงทุนเข้าใจได้ง่ายขึ้นด้วยก็ได้ เช่น กราฟ ภาพประกอบ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ปกปิดข้อความจริง หรือทำให้บุคคลอื่นสำคัญผิดในข้อมูล”